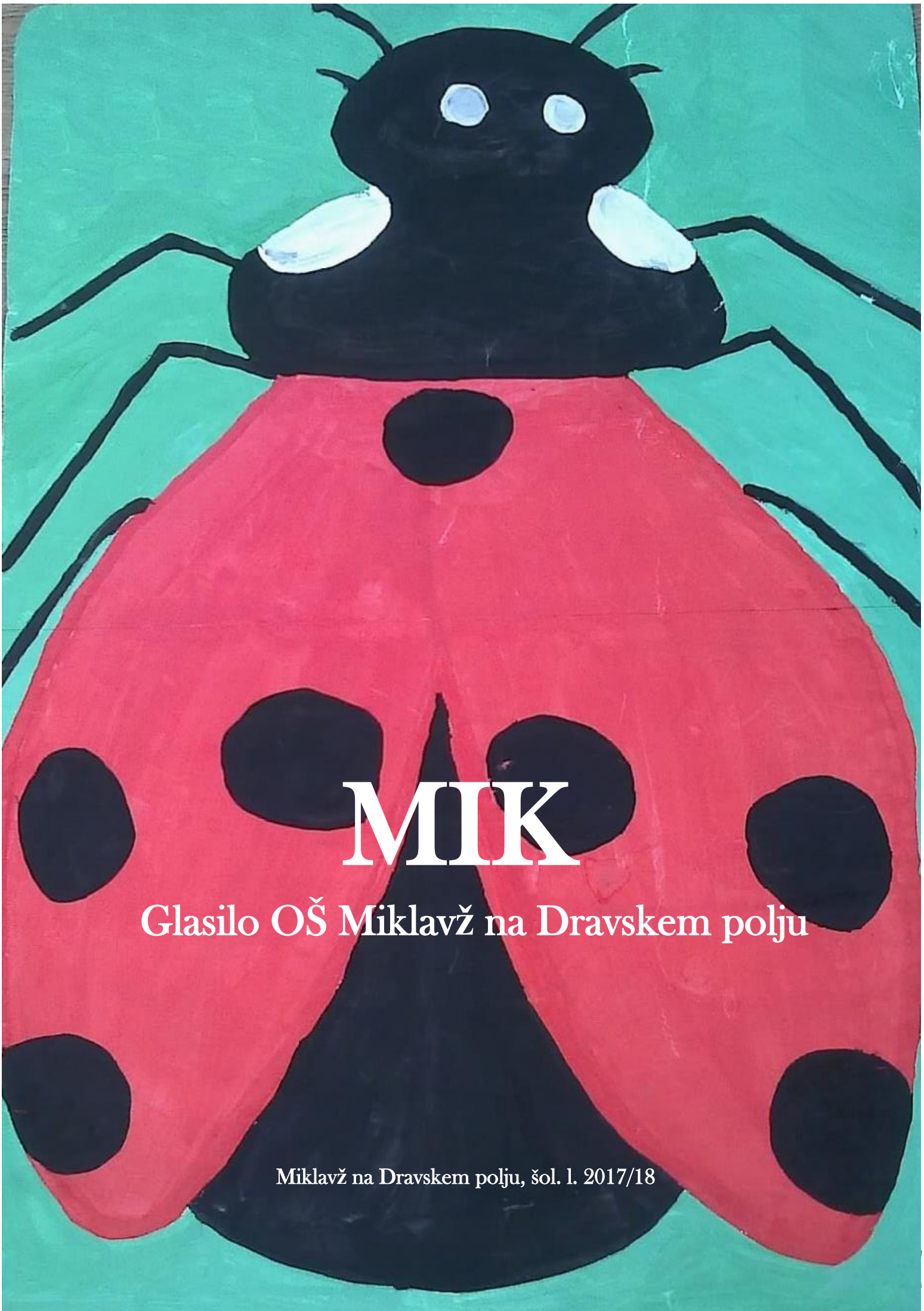

MIK

Glasilo OŠ Miklavž na Dravskem polju

Miklavž na Dravskem polju, šol. l. 2017/18

SREČNO MIK!

Srečna sem, kadar se mi kaj lepega zgodi (Tia Repnik, 3. a). Tudi jaz sem srečna ob lepih trenutkih. Vi, dragi bralci in bralke, ste? Le kdo si ne želi lepih trenutkov? Le kdo si ne želi biti srečen? Pa tudi prav je, da smo/bi bili srečni! Najbrž je bilo lepih trenutkov v iztekajočem se šolskem letu za vsakogar kar nekaj – seveda, če smo jih le znali uzreti, začutiti in postati ob njih.

Tisti, ki smo na podružnici, smo za trenutek zagotovo postali – ustavili čas; srečo namreč tkemo v čudoviti prenovljeni šoli – resnično smo veseli, da so našo šolo dogradili in rekonstruirali. Prava lepotica je, v kateri se dobro počutimo, učenci pa še posebej radi zahajate v kotičke, namenjene prav vam. Toda kmalu bodo počitnice, tako za podružnične učence kot za vas na matični šoli. Oboji jih najbrž nestrpno pričakujete, se jih veselite – čas bo za druge reči, za katere vam je med šolskim letom ubežal ali pa ga je bilo premalo. Prav je, da po »napornem« sedenju za knjigami in zvezki privoščite vašim možganskim celicam odklop, počitek. Veliko se je dogajalo – ocene, uspehi in dosežki na raznih tekmovanjih, natečajih … pa projekti, šole v naravi … pa druženja, nagajivosti, tudi kakšna nezgoda in prve zaljubljenosti – kako že: ljubezen se rima le na bolezen. Poleg vsega omenjenega in neomenjenega smo bili še posebej navdušeni nad nedavnim koncertom »Zemlja pleše«, bili veseli obiskov Ferija Lainščka (*Kdo pravi, da sreča nima ne repa ne glave?* /…/), pa obiskov nemških učiteljev …, nekateri ste se udeležili pevskega nastopa na gradu Spielfeld, spet drugi ste spoznavali življenje nekoč … – res je bilo veliko, veliko zanimivih stvari, dogajanj, ob katerih ste lahko postali in začutili vsaj kanček sreče.

Kakor koli že: naj vam kakšna pikapolonica prileti na roko in si kaj lepega zaželite – morda se vam kakšna prav posebna želja vendarle uresniči, vsekakor pa se tretjega septembra vrnite nazaj v šolske klopi zdravi, spočiti, polni nove energije v želji po novih znanjih in z veliko mero igrivosti.

Sreča je v tem trenutku (neznan avtor) – zato živite ta trenutek, prebirajte MIK in naj bodo čudovite, vznemirljive, zabavne, nepozabne počitnice!

Ana Koritnik,
urednica in oblikovalka šolskega glasila

Hvala vsem, ki ste s svojimi prispevki soustvarili MIK ali kakor koli drugače prispevali k nastanku šolskega glasila, in hvala naši ravnateljici Dušanki MIHALIČ MALI, ki nas je podpirala pri nastajanju glasila in tudi sicer, da je MIK sploh ugledal dan.

Likovna predloga za naslovnico: *Zala Silič, 5. a, Pikapolonica – prinašalka sreče*

ČAS

»Luštno je bilo,« sem zapisala v MIK v šol. letu 2016/17 in verjamem, da je čisto vsak znal najti kakšno zgodbo leta, ki gre h koncu. Sama sem jo našla v …

Nič, morda ji kdo želi prisluhniti.

Še nedolgo tega sem pisala o božiču, najlepšem času, ki prihaja. Dvakrat sem šla spat, trikrat sem se obrnila okoli in že je bila tu pomlad. Najlepši čas, ki prihaja. Že spet. In že spet – najlepši. Vem, da imajo vsake oči svojega malarja, a vseeno. Mali princ je za gledanje uporabljal svoje srce in s tem odprl oči marsikateremu izmed nas. On je živel drugače. Za njega čas ni obstajal.
Snežno belo, spokojno tiho in umirjeno naravo so zamenjala brsteča drevesa in zelena, dišeča trava. Res bi jo slišali, kako raste, če bi si le dovolili vzeti nekaj našega dragocenega časa, se ulegli na najbližji travnik, prislonili uho in poslušali. S ptičjim petjem je nekoliko drugače. Tega enostavno ne moremo preslišati. Niti tisti, ki jim ni veliko do tega, niti oni, ki se jim iz dneva v dan mudi, a še sami ne vedo, kam jih vodi pot. Preglasno in preveselo je. Za nekatere morda prekričeče in moteče.

Novo življenje in ustvarjanje se čutita na vsakem našem koraku. Vse se začenja in rojeva znova, tako kot v našem kraju. Vsako leto. Tako kot že tisoč in nekaj let. V zraku je čutiti ljubezen, če hočeš ali ne. V zraku je čutiti presežek energije, ki se kaže v novih poteh in novih ciljih. Učiteljev in učencev. Verjetno lahko ujamemo še zadnje letalo, da začnemo izpolnjevati novoletne obljube, za katere smo trdili, da jih bomo uresničili v času počitnic, dopustov. Ali pa smo morda pozabili nanje? Nam zmanjkuje časa? A, to je pa drugo! Nismo pozabili, ampak vse se dogaja prehitro. Premalo časa imamo! Najpogostejši in obvezen stavek vsakega pogovora je: NIMAM ČASA!

Težko sprejemljiva, a dokaj verjetna resnica. Izgovori, ki so postali neizogiben del našega vsakdanjika. Dve besedi, ki ju vse prepogosto uporabljamo. Niti ne pomislimo, kaj je pravzaprav pravi razlog.

Kaj nima ura še vedno šestdeset minut in leto 365 dni? Tako kot – včasih! Ampak včasih je bilo – drugače! Preveč stvari obvladujemo ali vsaj mislimo, da jih. Preveč stvari hočemo početi in pri tem pozabljamo drug na drugega. Lepo je, če znamo stvari pogledati in občutiti takšne, kot so. Vem, da vsi ne gledamo vedno tako kot Mali princ, ki je v eni sami vrtnici videl vse, kar se je videti dalo. Vsaj kdaj pa kdaj poglejmo, kako zelena je trava, kako rumeno je sonce, kako modro je morje in kako rdeča je – ljubezen!

Bi se dalo zamenjati izjavo *nimam časa* z izjavo *vzel/-a si bom čas?* Kako to zveni? Poleg dveh besed več se sliši tudi bolj prijazno, verjetno nenavadno. Hitro se da navaditi, samo če hočemo. V sebi se bomo počutili bolje. Vsi smo sestavljeni enako, vsi smo kdaj krhki in vsi kdaj veseli, razigrani. Sonce nas je potegnilo na plano, da nas lahko boža s svojimi žarki. Njegova moč je strašanska. Tako daleč od nas je, pa tako zelo nas greje. Tako zelo daleč, čeprav je nam najbližja zvezda. Le koliko časa bi si morali vzeti, da bi se odpravili tja na izlet? Ni tega časa. Tako kot ni časa za vse druge, bolj potrebne stvari.
Ampak jutri bo nov čas, drugačen od današnjega. Odvijal se bo še hitreje. Hitrosti vrtenja naše krogle se ne da ustaviti. Ustavimo lahko le – sebe, svoje misli in hotenja. Pomlad je tu, poletje je pred vrati. Še en najlepši čas …
Vzemimo si čas zanj!
Pred nami so … … dopusti, počitnice!
Zaslužite si jih učitelji, učenci, starši, vsi, ki ste bili del nas!

In da ne pozabim – HVALA za čarobno šolsko leto 2017/18.

Ravnateljica zavoda:

Dušanka MIHALIČ MALI

Neža Novak, 7. c

SVEČANA OTVORITEV PODRUŽNIČNE ŠOLE IN DAN ODPRTIH VRAT

Četrtek, 28. 9. 2017, je bil poseben dan. Tako zelo poseben in svečan, da se je marsikomu vtisnil v spomin. Bila je namreč otvoritev obnovljene podružnične šole, katere smo se vsi veselili, še posebej tisti, ki »dihamo« s podružnico. Kot se spodobi za takšen ves svečan dan, smo se nanj vestno pripravili. Tako so učenci nastopili v čudovitem programu, ki ga je povezovala gospa Mateja Pleteršek. Vodja podružnične šole Alenka Primec, ravnateljica zavoda Dušanka Mihalič Mali in župan Občine Miklavž na Dravskem polju Leo Kremžar pa so pozdravili in prijazno nagovorili prisotne. Poseben gost, slovenski pisatelj in pesnik Feri Lainšček, je v nagovoru delil z nami spomine na svoje otroštvo – šolska leta ter skupaj z gospo ravnateljico in gospodom županom otvoril šolo.

Ker pa nam prenovitev in rekonstrukcija podružnične šole toliko pomenita (dobili smo jedilnico, knjižnico, v mansardi dve čudoviti učilnici, kotičke, po katerih radi posedajo učenci, dvigalo in še kaj bi se našlo), smo v petek, 6. 10. 2017, imeli dan odprtih vrat. Tako so si lahko prišli ogledat šolo tudi krajani, nekdanji učenci … – skratka, kdor je pač želel občutiti utrip naše prenovljene šole ali pa nekateri zgolj obujati spomine. Res je čudovita naša »lepotica« in se v njej dobro počutimo tako učenci kot zaposleni.

In tudi tokrat sta nas prijazno pozdravili ter nagovorili vodja podružnične šole in ravnateljica zavoda, učenci pa ponovno navdušili s svojim nastopom …

Ana Koritnik

NA SVOJE OTROŠTVO IMA ZELO LEPE SPOMINE

Feri Lainšček je pesnik, pisatelj, scenarist in dramatik, avtor številnih romanov, radijskih in lutkovnih iger, filmskih scenarijev, soustvarjalec literarnih revij, tekstopisec popevk in šansonov ter dobitnik številnih nagrad. Blizu sta mu svet mladih ter odraslih in prav zato sodijo njegova dela med najbolj priljubljena, brana in poslušana. S priznanim umetnikom smo se srečali na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku, kjer nam je predstavil svoje razmišljanje o otroštvu, življenju, ljubezni in ustvarjanju.

Kakšno je bilo vaše otroštvo in kdaj ste napisali svojo prvo pesem?

»Na svoje otroštvo imam lepe spomine. Rodil sem se, ko so bili moji starši že nekoliko starejši. Živeli smo v majhni hiši iz blata, v kateri ni bilo elektrike. Nato smo se preselili v večjo hišo. Nismo imeli radia, televizije, telefona in je bilo, v primerjavi z današnjim življenjem, skromno. Toda zelo lepo. Moje otroštvo je bilo polno vaških dogodivščin, druženja, prepletenih s pristnostjo. Živeli smo skromno, a smo bili zelo srečni, saj je bilo v naši družini veliko ljubezni. Mama in oče sta me imela zelo rada. Bila sta odlična pripovedovalca zgodb in sta prav zaradi tega močno vplivala na moje življenje in ustvarjanje. Rad sem poslušal zgodbe, bral knjige in bil dober opazovalec. Ko sem še hodil v prve

razrede osnovne šole, mi je bila zelo všeč neka deklica. Odločil sem se, da ji napišem sporočilo. Na razglednico sem ji napisal: 'Lepa si. Rad te imam.' To sporočilo sem vrgel v njeno torbo in tako je nastala moja prva pesem.«

Ste pesnik, pisatelj in scenarist. Od kod dobite navdih za svoje ustvarjanje in kdo je vplival na to, da stopate po literarni poti?

»Eno je navdih, drugo pa so ideje. Ideje so v zraku, vsepovsod okoli nas, treba jih je le ujeti in jih prvi uporabiti. Navdih pa je tisto, kar se zgane znotraj tebe, kar torej prihaja od znotraj.

Težko bi rekel, da je kateri pisatelj ali pesnik vplival na moje literarno ustvarjanje. Bolj je na to vplivalo moje otroštvo, oče in mama s pripovedovanjem, veliko sem pa tudi bral. Lahko rečem, da je pisateljevanje z mano povezano od najzgodnejšega otroštva, je del mene.

Kar sem napisal, nisem nikoli želel izpostavljati. Tudi sedaj. Pisanje je moj način življenja, ne le kot poklic, čeprav seveda od tega živim. Pišem, ker to želim delati. Skozi to ustvarjam, razmišljam o svetu, ga kritiziram, hvalim, opevam.

V vaših literarnih delih se pogosto pojavljajo prizori iz življenja Romov. Kako ste povezani z njimi?

»Romi so del mojega otroštva. Imel sem to srečo, da sem preživel otroštvo v majhni vasi, kjer je bil tudi majhen zaselek, na katerem so živeli Romi. Mama mi je dovolila, da sem lahko zahajal v to naselje in se družil ter igral z romskimi otroki. Tako sem jih že zelo dobro spoznal v otroštvu. Verjetno ima moje kasnejše druženje z Romi, tudi moji romani, filmi, korenine prav v mojem otroštvu.

V romskih naseljih, ki jih je okoli devetnajst, dvajset, imam veliko prijateljev. Sodelujem z romskimi glasbeniki, zanje včasih kaj napišem. Posneta sta tudi dva filma o Prekmurju, prvi je Halgato, posnet po romanu Namesto koga roža cveti, drugi je Šanghaj, posnet po romanu Nedotakljivi. Tudi snemanje teh filmov nas je še bolj zbližalo.«

Na Prekmurje ste zelo ponosni. Je to kaj vplivalo na vaše literarno ustvarjanje? Ali vas je Prekmurje zaznamovalo?

»Radi rečemo, da sem zelo povezan s Prekmurjem, a jaz pravzaprav raje pravim, da sem povezan s Panonijo, s to veliko ravnico, ki se v Prekmurju šele začenja in se nato razlega na vse strani – čez Hrvaško, Slavonijo, Bačko, Banat, preko Madžarske, do Ukrajine in še naprej. Tu je veliko ravnice in prav ta ravnica me pritegne. Zdi se mi, da smo ljudje z ravnice drugačni kot drugi ljudje, na primer iz Alp, z Mediterana. Drugače čutimo. V ravnici je vse daleč. Nebo je visoko in mi se počutimo majhne, drobne kot mravlje. To v nekih odtenkih vpliva name. Ta ravnica me zanima in to občutenje ravnice me navdihuje, bolj kot le ta majhen košček Prekmurja.«

Kaj najbolj občudujete pri ljudeh?

»Rad imam ljudi, ki so dobri in so na strani dobrega ter želijo tudi drugim dobro. Ljudi, ki niso zavistni, so pozitivni, neposredni, ki niso privoščljivi, in da to, kar želijo zase, želijo tudi drugim.«

Kaj vam pomeni ljubezen?

»Zelo verjamem, da je ljubezen tista, ki je v tem svetu na strani dobrega, pomaga, da se dobro bori proti slabemu, da zlo ne zmaga. Prava ali popolna ljubezen v medsebojnih razmerjih je seveda neki ideal, ki ga v življenju le redki uresničijo. Nekaterim parom to uspe. Pomembno je, da si naravnan v tej smeri, da ljubezen

postaviš na prvo mesto na svoji vrednostni lestvici in da skušaš hoditi za idealom, za katerega veš, da verjetno ni popolnoma uresničljiv.«

Kako poteka vaš vsakdanjik?

»Najraje imam zelo enostaven vsakdan. Pomembno se mi zdi, da živim povsem običajno življenje in da sem znal poklicno življenje ločiti od zasebnega. Nikoli nisem dovolil, da bi moja popularnost vplivala na življenje moje družine in tako svoje družine nisem nikoli izpostavljal. Otroka sta živela povsem običajno življenje.

Že devet let pa imam zelo zvestega prijatelja – kužka. Če nimam nastopa, začneva jutro s sprehodom v čudovitem mestnem parku v Murski Soboti in dan se na neki način tudi konča s sprehodom. To mi veliko pomeni. Zelo rad imam tudi dolge poti do Mure, veliko zajaham ob tej naši naravno ohranjeni reki, kjer najdem mir in sprostitev. Ta voda me na neki način očisti. Zelo malo rabim, da mi je v tem svetu lepo.«

Sodelujete z mnogimi glasbeniki, tudi z Ditko. Kako se je začelo vajino sodelovanje?

»Najino sodelovanje se je začelo zelo spontano. Povezalo naju je tudi to, da je Ditka usmerjena k vsemu temu, k čemer stremim sam. Tudi njej je ljubezen na prvem mestu. Rada ima ljudi, svojo publiko in ji je zelo hvaležna. Veliko nastopa humanitarno, dobrodelno. Tudi izobraževala se je v tej smeri. Končala je Zdravstveno fakulteto, postala delovna terapevtka in sedaj dela z otroki, ki potrebujejo njeno pomoč. Ditka je en tak sonček.«

Kaj svetujete nam, mladim?

»To, kar zmeraj rečem: Ostanite divji v srcu. Ne pustite se povsem podrediti v tem sistemu. Ostanite pokončni. Rad imam ljudi, ki imajo pokončnost v sebi in se znajo postaviti zase.«

Lora Ferčal, 9. b, Rasina Bajsič, 9. b,
Saša Kodba, 9. c

SPREJEM UČENCEV 1. RAZREDOV V ŠOLSKO SKUPNOST

V sredo, 4. 10. 2017, so bili prvošolci in prvošolke svečano sprejeti v šolsko skupnost OŠ Miklavž na Dravskem polju.

V jedilnico, kjer je potekal sprejem, so jih ob zvokih pesmi Petelinček je na goro šel pospremili učenci devetih razredov.

Najprej sta jih pozdravila in nagovorila pomočnik ravnateljice, gospod Zvonko Trstenjak, in župan Občine Miklavž, gospod Leo Kremžar. Sledil je plesni nastop učencev 5. razreda. Vsi navzoči so jih nagradili z bučnim aplavzom, slednjega pa so za svoje lepe, izvirne in prisrčne

nastope poželi tudi prvošolčki, ki so se s svojimi učiteljicami že nekaj časa vestno in marljivo pripravljali na to svečano prireditev. Da bi ti trenutki ostali nepozabni in za vedno zapisani, so poskrbeli tudi starši, ki so ponosno in z nasmeški na obrazih pridno fotografirali svoje nadobudneže ter posneli njihove nastope. Na obrazih staršev se je videlo, da imajo radi svoje otroke, da jih spodbujajo, jim stojijo ob strani, jim v življenju želijo vse najlepše in da so ponosni, da so to njihovi otroci.

Po kulturnem programu je bila zaobljuba, ki so jo prvošolci ponavljali za menoj, predsednico šolske skupnosti. Lahko le rečem, da so bili to moji najljubši in najlepši trenutki. Nepopisno je, ko veš, da te posluša 80 učencev in nato za teboj izreka besede, ki niso kar tako, temveč besede, s katerimi obljubljajo spoštovanje, odgovornost …

Po končani zaobljubi so razredničarke in pomočnik ravnateljice učencem podelili plakete in ježke. Zaključili smo veselo, z glasbo in s torto, ki so se je prvošolci zelo veselili.

Saša Kodba, 9. c

TEKMA NA GOLTEH

Bilo je petkovo jutro. Vstati sem moral že ob šesti uri, saj sem tega dne imel tekmo na Golteh.

Ob sedmi uri zjutraj smo se odpravili na smučišče. Vožnja je bila dolgočasna, zato smo smučarji poslušali glasbo in igrali igrice.

Končno smo prispeli na kraj, kjer naj bi se odvijala tekma. Čas je bil za preoblačenje v smučarska oblačila. Ko smo bili pripravljeni, smo vzeli smuči in začeli delati ogrevalne kroge po smučišču. Po dveh krogih smo odšli na ogled proge. Ta je bila zelo zaprta, snežna podlaga pa ledena. Na koncu ogleda sem vedel, da bo lahka zmaga, saj sta mi proga in podlaga zelo ustrezali.

Pred začetkom tekme sem bil sproščen in nisem čutil strahu. Na startu sem poslušal glasbo, si obul smuči, nato pa sem startal in se podal po progi proti zmagi. Imel sem dober čas in na cilju sem že vedel, da sem dobro peljal. Največjega tekmeca sem premagal za eno sekundo. Potem sem moral odsmučati še eno tekmo in tudi to sem opravil odlično. Ponovno sem slavil, bil sem najboljši. Po tekmi sem komaj čakal na podelitev. Dobil sem dve zlati medalji in nekaj praktičnih stvari.

Sebi in drugim sem dokazal, da zmorem. Pred tem sem se namreč poškodoval in imel operacijo. Seveda sem se spraševal,

ali bo to imelo kakšne posledice pri smučanju. Pa ni. Na srečo. S trudom, trdim delom in s treningi sem dokazal, da zmorem in da mi poškodba ter operacija nista porušili moje samozavesti in smučarskega znanja.

Luka Bučar, 6. a

PREŽIVELA SEM LEP TEDEN V ŠOLI V NARAVI

Učenci sedmih razredov smo se skupaj z učitelji v decembrskih dneh odpravili na zimsko šolo v naravi v CŠOD Gorenje pri Zrečah.

Že nekaj dni pred odhodom se je pri nas doma čutila velika vznemirjenost, saj je bilo treba vse pripraviti in nekatere stvari še kupiti.

In prišel je dan odhoda. Vsi sedmošolci smo se zjutraj ob deveti uri zbrali pred šolo, kjer smo čakali na prihod avtobusa. Le-ta je končno prispel in sledilo je nalaganje opreme v prtljažni prostor. Ostalo je le še slovo od staršev in vse je bilo nared za odhod. Ni lepšega kot med vožnjo z avtobusom sedeti z najboljšo prijateljico, zapeti kakšno pesem in se pri tem veliko smejati. Ob vsem tem je pot kar hitro minila in prispeli smo na cilj. Res je bilo lepo videti belo, s soncem obsijano, pokrajino, še sploh ob dejstvu, da bomo tam preživeli kar pet dni.

Pred nami je stal dom, kraj, v katerem smo si do petka delili vse dobro in slabo. Upala sem, da bo slednjega bolj malo. Na ta konec Slovenije sem prišla s točno določenim namenom. Želela sem se namreč naučiti smučati. Glede na to, da do tega dne nisem še nikoli stala na smučeh, sem imela kar malce mešane občutke.

Po lepem sprejemu, uvodnem pozdravu in podanih navodilih pedagoške vodje smo se namestili v sobe, nato pa je sledilo kosilo. Po njem smo imeli prosti čas, ki je bil namenjen tudi pripravam za odhod na smučišče. Ko smo bili pripravljeni, smo se odpeljali z avtobusom. Učenci, ki so se odločili za tek na smučeh, so izstopili pri stadionu Petre Majdič, mi, ki smo se pa odločili za alpsko smučanje, pa smo šli na Roglo.

Učenci tekači so imeli najprej učno uro, na kateri so jih poučili o tem, kako poteka tek na smučeh. Tudi na Rogli se alpski smučarji nismo s smučmi kar podali po zasneženih strminah, temveč smo imeli najprej preizkus znanja v smučanju. Glede na rezultate so nas razdelili v skupine. Kot sem že omenila, je to bil moj prvi stik s smučmi, zato sem bila dodeljena v skupino začetnikov. Že po prvem dnevu pa sem imela občutek, da mi je šlo kar dobro in da lahko hitro napredujem. To so opazili tudi učitelji smučanja, saj so me že v sredo premestili v boljšo skupino, kjer sem ostala do petka.

V tednu šole v naravi smo se naužili zimskih radosti tudi ob kepanju, izdelovanju bivakov, ob različnih športnih aktivnostih in drugačnem načinu usvajanja znanja v ustvarjalnih delavnicah. Izdelovali smo bivake, delali vozle, imeli prvo pomoč, iskali žavne, igrali med dvema ognjema … Vse se mi je zdelo zanimivo, a v spominu mi je najbolj ostal nočni pohod skozi gozd, saj je bilo to ob obilici smeha zelo sproščujoče.

Vsak dan so nam namenili tudi nekaj prostega časa, ki smo ga porabili za družabne igre, pogovore in pisanje dnevnika. Le-tega smo po koncu prostega časa tudi brali. Moje dobro razpoloženje je malce presekala bolezen moje prijateljice Urške, saj je zaradi nje morala oditi domov že v torek. Težko sem se sprijaznila s tem, saj je moja najboljša prijateljica. Kljub vsemu sem morala naprej in moje smučarsko znanje je bilo iz dneva v dan boljše. Dneve na Rogli, ki so bili polni smeha, dobre volje in veselja, je nekoliko zaznamovala tudi Žanova poškodba noge, zaradi katere je moral v bolnišnico in nato domov.

V celoti gledano je smučarski teden uspel, saj sem domov prišla zdrava, nepoškodovana in z neko novo izkušnjo. Odslej bom šla še večkrat na smuči in še bolj izpopolnjevala smučarsko znanje. Šola v naravi mi je bila všeč.

Enea Grbec, 7. c

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Vsako leto na naši šoli pripravimo proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku. Letos je bilo nekaj posebnega, saj nas je obiskal pisatelj, scenarist, pesnik in dramatik Feri Lainšček.

Na začetku kulturnega programa je pevski zbor zapel Zdravljico, slovensko himno, kot se za Prešernov dan spodobi. Saša Kodba, povezovalka programa, je prebrala nekaj misli o pomenu kulture nasploh in besede o kulturi, ki jih je zapisal Ivan Cankar. Devetošolka Rasina je zaigrala na klavir, nekaj učencev nas je nato z lepimi pesmimi popeljalo v svet poezije. Deklamirali so pesmi: Kam?, Iz lepih časov, Dve otvi, Preproste besede in Nekoga moraš imeti rad. Ves čas je nastopajoče, ki so deklamirali te pesmi, z igranjem na kitaro spremljal učenec Erik. Za tem smo pevci pevskega zbora ob violini in klavirski spremljavi zapeli pesem v prekmurščini Ne orji, ne sej. V tem narečju smo peli zato, ker je pisateljev rodni kraj v Prekmurju. V času proslave je bila v ozadju tudi projekcija, povezana z motivi slovenskega kulturnega praznika, Prešernove rojstne hiše, Prešernovih pesmi, Prekmurja, prekmurskih hiš in štorklje.

Lepemu kulturnemu programu je sledil pogovor s priljubljenim in priznanim

literarnim ustvarjalcem, ki nam je v sproščenem vzdušju predstavil svoje lepo otroštvo, razmišljanje o življenju, ljubezni in ustvarjanju. Izvedeli smo, da je s starši najprej živel v majhni hiši v majhni vasi. Doma niso imeli knjig, a sta bila na srečo starša odlična pripovedovalca. Od tod tudi izvira Lainščkovo zanimanje za pisanje. Ko je začel hoditi v šolo, so ga močno pritegnile knjige. Rad je bral. Kmalu je v majhni šolski knjižnici zanj zmanjkalo knjig, zato mu je učiteljica začela nositi knjige od drugod. To je bil spet en razlog, da je postal pisatelj. Njegova prva pesem je nastala, ko je sošolki, ki mu je bila všeč, na razglednici sporočil: »Rad te imam. Lepa si.« V šoli se je večkrat zaljubil. Povedal je tudi, da je svoji veliki ljubezni posvetil knjigo Ajša Najša.

Njegovo pripovedovanje je bilo zanimivo, zato smo mu v dvorani vsi radi prisluhnili. Še posebej mi je bil všeč njegov odgovor na vprašanje, kaj najbolj spoštuje pri ljudeh. Odgovoril je, da pri ljudeh najbolj ceni ljubezen, ki jo izkazujejo drugim in sebi. Izvedeli smo tudi, kako se je začelo sodelovanje s pevko Ditko, ki poje njegovo pesem.

Ne bodi kot drugi. Tokrat smo namesto nje to pesem zapeli mi, pevci pevskega zbora. Zraven je Nika zaplesala balet.

Srečanje s Ferijem Lainščkom mi je bilo zelo všeč, saj nam je povedal veliko zanimivosti in naukov o življenju ter prijateljih.

Ana Smiljan, 6. a

KONCERT PEVSKIH ZBOROV NAŠE ŠOLE

V torek, 24. 4. 2018, je bil koncert pevskih zborov naše šole z naslovom Zemlja pleše, na katerem so se skozi pesmi predstavili trije pevski zbori naše šole z zborovodkinjo gospo Nušo Vajs in s korepetitorko gospo Simono Koser Šavora. Program sta povezovala devetošolka Brina in osmošolec Luka.

Nastopajoči učenci smo se tega dne zbrali pol ure pred koncertom. V učilnicah smo se opeli in še zadnjič pred nastopom ponovili vse pesmi.

Koncert so otvorili najmlajši pevci otroškega pevskega zbora, ki ga sestavljajo

učenci prvih razredov matične in prvega ter drugega razreda podružnične šole. Predstavili so se s šestimi pesmimi. S svojim petjem so navdušili vse gledalce.

Nato so nam zapeli pevci še drugega otroškega pevskega zbora, ki ga sestavljajo učenci od 2. do 4. razreda. Tudi oni so se zelo potrudili in občinstvo jih je nagradilo z bučnim aplavzom. Oba pevska zbora sta nas popeljala v svet otroške brezskrbnosti.
Kmalu smo na odru že stali pevci mladinskega pevskega zbora. Zapeli smo devet pesmi. Po bučnih aplavzih smo vedeli, da smo peli dobro in lepo. Ponosni smo stali pred gledalci in se trudili, da bi naši glasovi zveneli čim bolj ubrano.

Napovedovalca sta se vsem navzočim v imenu nastopajočih zahvalila za vse aplavze in pohvale, ki smo jih bili deležni na mnogih prireditvah. Povedala sta, da se dobrih odzivov skupaj s pevci veseli tudi zborovodkinja, učiteljica Nuša Vajs, ki se je tokrat vsem želela zahvaliti na svoj način. Skupaj s pevci je zapela pesem Ne bodi kot drugi in s svojim solističnim nastopom gledalce ganila do solz.

Ob koncu koncerta so gledalci skupaj s pevci zapeli pesem Zemlja pleše.

Po končanem nastopu smo se posladkali s čokolado in sokom.
Po sladkanju smo učenci odšli domov s svojimi starši, nekateri pa so pomagali pospraviti jedilnico. Preživeli smo čudovito popoldne.

Lana Ferčal in Lana Kastelic, 7. a, ter Tinkara Kodrič, 7. b

Z GLAVO NA ZABAVO

Sliši se zabavno, a ne? Saj tudi je zabavno, če se znaš pravočasno zaustaviti.

V sredo, 9. 5. 2018, smo se učenci in učenke devetega razreda OŠ Miklavž na Dravskem polju odpravili v kulturni dom Miklavž, v katerem je potekal program z naslovom Z glavo na zabavo. Najprej nam je predavatelj, ki je delal pod krinko (under cover), povedal resnično zgodbo. Zgodba je govorila o Tomiju, ki je bil odvisnik od drog. Vse se je začelo, ko je obiskoval šesti razred. Prva droga je bil alkohol, potem heroin, kokain itd. Tomi je bil večkrat v bolnišnicah na zdravljenju in tam je spoznal tudi svojo punco, ki pa je na žalost kasneje spet podlegla drogam. To zgodbo smo vsi napeto in z velikim zanimanjem poslušali. Kasneje smo se pogovarjali tudi o prometnih predpisih, o vožnji pod vplivom alkohola, o nevarnosti drog, katere droge poznamo …

Na koncu smo si nase nadeli tudi očala, v katerih si videl, kot da bi bil pijan. S temi očali smo morali hoditi po križcih (in pobirati žogo) ter po ravni črti. Drug drugemu smo se iz srca nasmejali, saj smo zaradi teh očal skoraj vsi hodili mimo črt in križcev.

Dan se je končal z opozorilom o previdnosti na cesti in o previdnosti uživanja alkohola.

Brina Kurnik, 9. a

Aljoša Podkrajšek, 8. b

Nika Žokalj, 8. a

Alja Šprah, 8. b

Melisande Šneider Duret, 8. a

Vanesa Knuplež, 8. b

Melanie Štumperger, 8. a

Luka Jaušnik, 8. b

Luka Bučar, 6. a

Jure Malajner, 6. c

Volk in sedem kozličkov v 1. A

Lora Karakaš Korošec, 1. a

Žiga Slemenjak, 1. a

KLIC NA ŠTEVILKO 112

V hlevu so bile živali. In ko so zvečer prižgali ogenj blizu hleva, so zjutraj videli, da so živali poškodovane in hlev malo zažgan. Poklicali so zdravnika in gasilce. Zdravniku so rekli, da so zvečer nastavili ogenj in zjutraj videli, da so živali poškodovane. Gasilcem pa, da so nastavili ogenj blizu hleva, zjutraj pa so videli, da je hlev malo zažgan.

Lora Karakaš Korošec, 1. a

Pia Rojko, 1. a

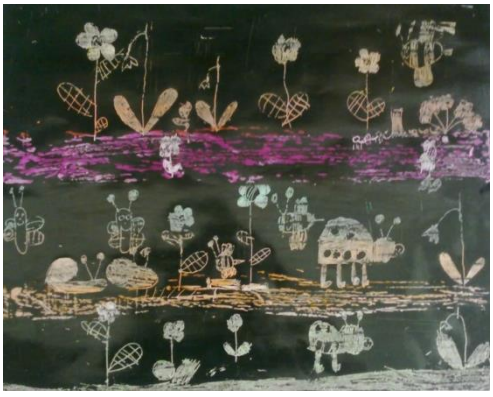

Julia Kraljić, 1. a

ZIMA MI JE VŠEČ …

LUKA: Najraje se smučam z mamo in atijem, rad se sankam. Na lesenem stebru imam hiško, v kateri se igram, in letos sem si iz stiropora zgradil kavč. Dodal sem še malo snega.

JAN: Ker se lahko sankam z bratom Timijem, narediva hrib in skakalnico in se po njej sankava.

ŠPELA: Ko delam angelčke v snegu. Kužku Žuži mečem kepe. Žuža pa skače in jih ujame.

PATRIK: Ker se smučam in sankam z Anjo. Delava snežaka in se z mamico in atijem kepamo.

LORA: Ker lahko dosti stvari iz snega počnem, se lahko sankam. Naučila sem se drsati.

ANA: Ker se kepamo, delamo angelčka in delamo grad …

PIA: Ker se lahko igramo različne zimske igre in smučamo …

EVA B. K.: Ker je vse lepo, ko je belo.

BENJAMIN: Ker lahko delam snežaka in se sankam.

FILIP: Ker sem lahko zunaj s prijatelji in ker lahko naredim snežni grad in obzidje, snežene lutke in se lahko igram, da so to ljudje.

ŽIGA: Pozimi mi je všeč, ko pade prva snežinka in ko začne vedno bolj snežiti. Drugi dan, ko pa je polno snega, se oblečem v kombinezon in se grem ven igrat.

TEI: Ker se lahko sankamo, igramo in si lahko oblečemo tople kombinezone, rokavice in snežke. Da potem lahko delamo angelčke v snegu.

JURE: Zima mi je všeč, ker skupaj z drugimi otroki delam snežaka, da se sankam, da si lahko iz snega zgradim tobogan in se igram, da lahko skupaj z družino okrašujemo božično drevo.

DAJANA: Meni je všeč, da zunaj gradimo snežni tobogan, da se lahko sankamo, da mečem kepe kužku Galiju.

ELA: Lepo mi je, da lahko skupaj z bratcem delava angelčke, se kepava in se voziva s sankami. Pozimi delamo z mamico in atijem igluje in se včasih igramo notri.

LIJEN: Najbolj mi je všeč, da se lahko igramo s prijateljicami in delamo snežaka … Lepo mi je, da se kepamo in med seboj tekmujemo, kdo najdlje vrže kepo.

ZOJA: Ko hodimo skupaj z družino ven na sneg, lepo mi je, ko naju s sestrico ati vleče na sankah in se zelo zabavava. Zelo si želim, da bi se v zimi naučila smučati. Rada delam tobogan, ko zunaj pade veliko snega.

JULIA: Ker se zunaj lahko igramo in delamo snežaka, da je v času zime božič, da je vse belo in se skupaj imamo lepo.

EMILI: Lepo mi je, da se zunaj igram s snegom, najlepše mi je, ko je zunaj hladno in potem pridem v hišo, kjer je zelo toplo. Zelo rada se igram s sestrico Dajano in najinim kužkom.

TIT: Ker lahko skačem po trampolinu in mečem sneg z njega. Skupaj z bratrancem se rad igram na snegu.

EVA G.: Ker se lahko valjamo po snegu.

SELVIJE: Zima mi je všeč, ker se lahko kepamo, delamo snežake.

Luka Repič, 1. a

Žiga Slemenjak, 1. a

Eva Košar Brumen, 1. a

Eva Gregorič, 1. a

Selvije Sahiti, 1. a

Filip Godec, 1. a

Zoja Žvajkar, 1. a

Patrik Horvat, 1. a

Tit Planinšek, 1. a

Tei Levar, 1. a

Emili Planinc, 1. a

Dajana Planinc, 1. a

MEDVED DOBI PRIJATELJA

Nekega dne je medved Bruno sedel na skali. Ni imel prijateljev. Sam je sedel in mislil nato, kako bi bilo, če bi imel prijatelje. Naslednje jutro pa je v gozd prišel fantek. Pristopil je k medvedu. Vprašal ga je: »Zakaj si žalosten?« »Nimam prijateljev,« je odvrnil medved. »Jaz bom tvoj prijatelj,« je rekel fantek. »Jaz bom tudi tvoj prijatelj,« je fantku odvrnil medved. »Zdaj pa moram domov, se jutri vidiva,« se je poslovil fantek.

Naslednji dan je fantek spet prišel. Medved ga je vprašal: »Kako pa je tebi ime?« Fantek je rekel: »Ime mi je Jakob.« »Meni pa Bruno,« je rekel medved.

Skupaj sta odšla k bližnjemu sladoledarju. Medved Bruno je jedel vaniljev sladoled. Jakob je tudi jedel vaniljevega. Ko sta polizala sladoled, sta šla domov. Igrala sta se, potem je fantek rekel: »Zdaj pa moram domov.«

Pia Rojko, 1. a

Benjamin Čander, 1. a

Ana Videčnik, 1. a

Ela Štrucl, 1. a

Lijen Jaklin, 1. a

Jure Lilek, 1. a

JESENSKA DREVESA 1. B

SNEŽNE KROGLE 1. B

Luka Gaal, 1. b

Klara Bačun, 1. b

Vito Kline, 1. b

Taja Kolšek, 1. b

Ana Batič Krašna, 1. b

Lara Zver, 1. b

Ruben Delakorda, 1. b

Nik Šafran, 1. b

Kiara Rojko, 1. b

Kaja Berko, 1. b

Matej Gal Kresnik, 1. b

Amadea Pintarič, 1. b

Ajna Berbić, 1. b

Matej Milojević, 1. b

Mitja Terzer, 1. b

Ajna Berbić, 1. b

Melisa Radovič Kondjeli, 1. b

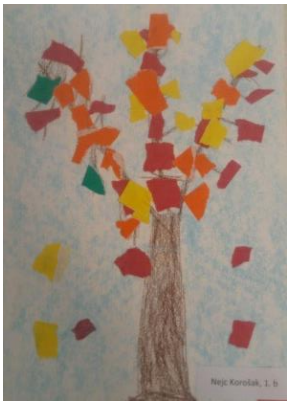

Nejc Korošak, 1. b

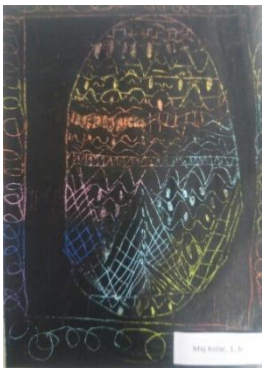

Maj Kolar, 1. b

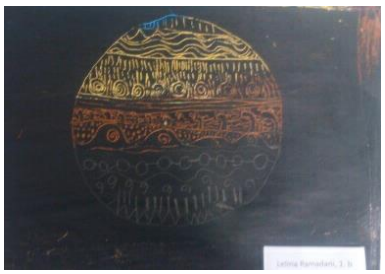

Lelina Ramadani, 1. b

Črkarije v 1. b

Snežaki, JUV pri učiteljici Saši

Gozdne živali, JUV pri učiteljici Saši

V OPB1b pri učiteljici Saši so preganjali zimo

SANJALA SEM ...

Spremenila sem se v črko M in padla v hišo nekega fanta. V hiši sem padla v velik črtasti zvezek. Šla sem na sprehod med napisane besede. Sprehajala sem se med ostalimi črkami v zvezku. Fant me je poradiral, ker mu moj sprehod ni bil pogodu. Že v naslednjem trenutku sem se spremenila v velik keks in odšla v vročo pečico. Tam sem se do konca spekla. Fant me je nato za malico pojedel.

Lara Zver, 1. b

MAČKA IN NJENA DOLGA POT

Ponoči mačka spi. Spleza na ograjo in s kremplji praska ob zid. Zagleda miš in jo želi uloviti. Ulovi miš in jo nese v travo. Po cesti pride mačka na polje. Tam zagleda psa. Mačka je razdražena, piha in praska ter zbeži po cesti. Ustavi se pred veliko sivo hišo. Pred hišo straži velik črno-bel pes. Mačka bi ga rada popraskala, vendar pa se boji, da bi jo pes ugriznil. Mačka prestrašeno mijavka, a se kmalu opogumi in praskne proti psu. Pes zalaja. Spleza čez ograjo in lovi mačko po cesti. Vendar pa se kmalu upeha in gre nazaj proti svoji hiši. Mačka je zelo utrujena. Še svoj živi dan ni šla na tako dolgo pot. Mačka je padla in zaspala. Ko se je mačka zbudila, je bila v zavetišču za živali. Kmalu se je rešila in prišla domov k svoji lastnici. Lastnica ji je dala brikete in lonček mleka. Ko je mačka pojedla in popila, je šla po stopnicah navzdol. Usedla se je na dve nogi, odprla vrata in zbežala na prosto. Tekla je v park in se s krempeljci škripaje ustavila pred lepim psom. Postala sta prijatelja. Mačka in pes sta dobila mladiče … male puhaste psičke in male puhaste mucice. Pes in mačka sta postala oče in mama.

Ana Batič Krašna, 1. b

Jaz sem ANEJ
in zelo rad se vikam,
sošolce pa tikam.

Jaz sem ADRIANO,
rad se z avtom vozim,
vsak ovinek zvozim.

Jaz sem MAJ,
velikokrat vprašam zakaj.

Jaz sem ENISA,
kličem se riba,
ki hitro šiba.

Jaz sem LARISSA,
rada rišem,
in tudi pišem.

Jaz sem ZOJA,
kličejo me boja,
jem bonbon brez ovoja.

Jaz sem ena EMA,
kličem pa se krema.

Jaz sem ELA marela,
kličejo me Manuela,
včasih tudi Špela.

Jaz sem ROK,
slišim pok, na vratih imam lok,
rad gledam naokrog.

Jaz sem EVA KLARA,
kličejo me mala LARA,
jaz sem mala Eva Klara,
ki rada poležava.

Jaz sem DIANA,
zaspana.

MI SMO 1. C

Jaz sem JULIJA grulija
in pišem brez kulija.

Jaz sem MAKSUT,
v šoli rad pišem in rišem.

Jaz sem BRINA,
ki kima
in ki veselo slika,
na koncu pride pika.

Jaz sem ROK
in naredim pok.
Jaz sem Rok
in naredim skok visok.
Jaz sem Rok
in doma imam lok.

Jaz sem MATEO –
nogometaš,
morda bom kdaj tudi
rokometaš.

Jaz sem LANA,
kličejo me banana zaspana.

Jaz sem NIKO,
rad gledam svojo sliko.

Jaz sem NINA,
in dišim kot malina,
to se rima,
ko me mika daljina.

Jaz sem ERVIN,
kličejo me servin
in kervin.

Jaz sem TEO,
ki se pokrije z odejo.

UČENCI 1. C SMO RAZMIŠLJALI, KAKO BI SE PREDSTAVILI NA ZANIMIV IN IZVIREN NAČIN. KER RADI POSLUŠAMO RIME IN SMO SE Z NJIMI POIGRAVALI ČEZ VSE ŠOLSKO LETO, JE TAKO NASTALA IDEJA, DA BI NAREDILI RAZREDNO PREDSTAVITEV V RIMAH. IN TAKO JE NASTALA PRAVA NAGAJIVA POEZIJA.

Rok Kopič, 1. c

Rok Ivančić, 1. c

Julija Voršič, 1. c

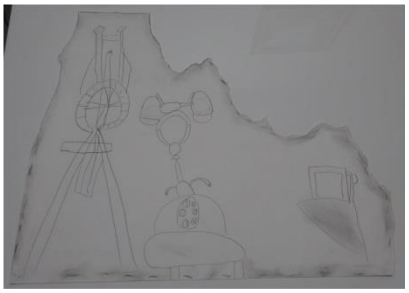

Nina Čuček, 1. c

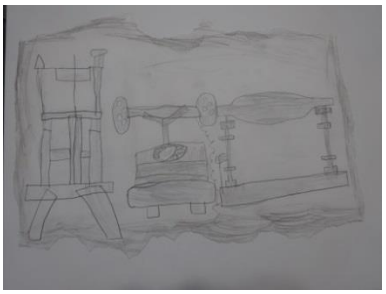

Niko Gorjup, 1. c

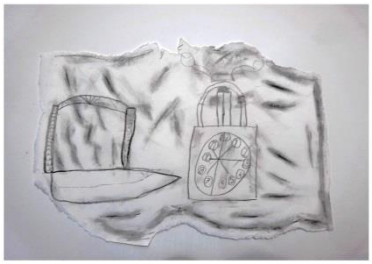

Mateo Čuš, 1. c

Maj Fajfar, 1. c

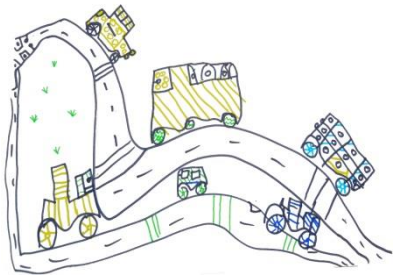

Larissa Rojs, 1. c

Lana Zajc, 1. c

Ema Halkić, 1. c

Ervin Vunić, 1. c

Enisa Kirbiš, 1. c

Ela Hočevar, 1. c

Diana Sadrija, 1. c

Anej Rokavec Roj, 1. c

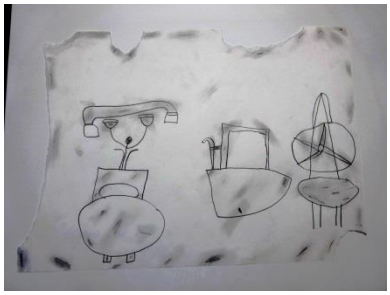

Brina Šprem, 1. c

Teo Pavlinek, 1. c

Adriano Hodžić, 1. c

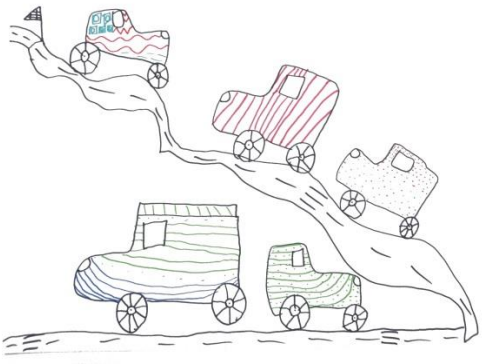

Eva Klara Premzl, 1. c

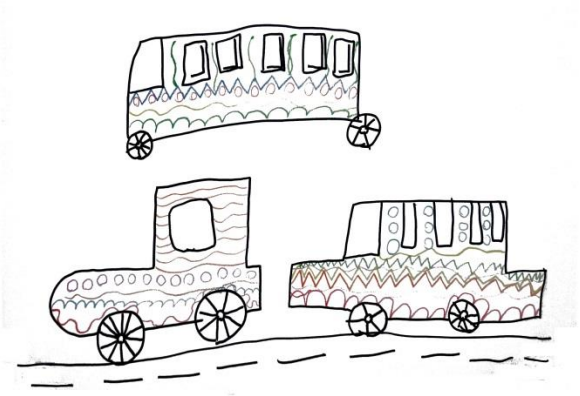

Zoja Gerlič, 1. c

TALNE IGRE OPB 1. RAZRED

Učenci 1. razredov smo se v oddelku podaljšanega bivanja z učiteljicama Marušo in Sašo odpravili igrat na »malce« drugačna igrala. Ob poskakovanju na ristancu in zvijanju na twisterju smo neizmerno uživali.

Taj Jurić,1. d, Moja mama

Žan Petrovič, 1. d, Moj dom

Alisa Nežmah, 1. d, Šopek rož

Lucija Kodrič, 1. d, Metulj

Matic Hmelak, 1. d, Orka

Taja Pekič, 1. d, Šopek tulipanov

Ajna Delić, 1. d, Naša hiša

Alina Koder, 1. d, Srček

Mark Kondić, 1. d, Ribica

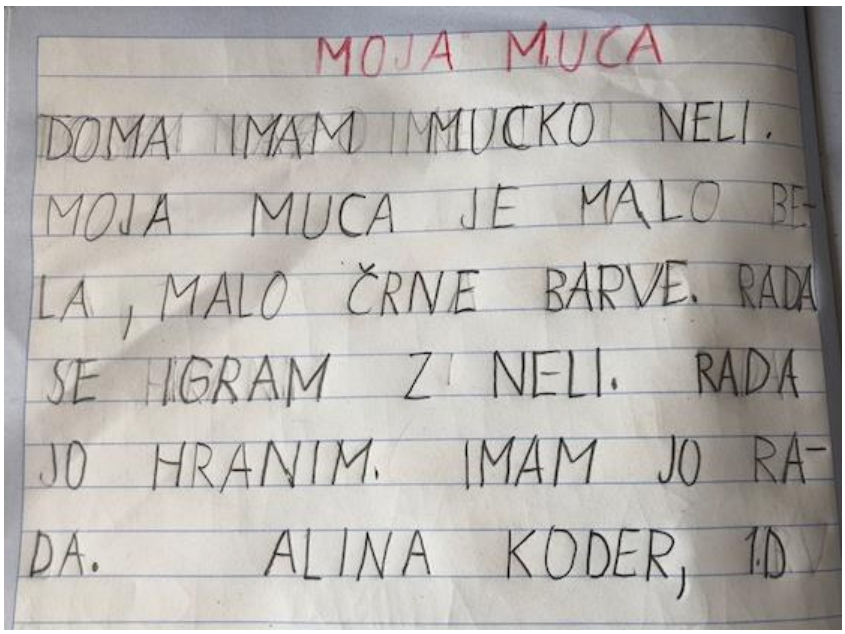

MOJ KUŽA

JAZ SEM EVA. RADA IMAM KUŽKA ELLY. KUŽA JE BELE IN ČRNE BARVE. JAZ SEM STARA SEDEM LET. RADA HODIM NA SPREHOD IN RADA HRANIM KUŽKA. DAM MU VODO. IMAM JO RADA. IZ VSEGA SRCA.

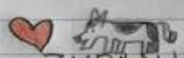

EVA ŽUPANIČ, 1.D

TO SEM JAZ

IME MI JE HUSKO. STAR SEM ŠEST. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE MODRA. MOJA NAJLJUBŠA HRANA SO ŠPAGETI. RAD SE UKVARJAM S ŠPORTOM.

HUSKO NUHANOVIČ 1.D

MOJ PRIJATELJ

MOJ PRIJATELJ JE MATIC. JAZ IN MATIC IMAMA RADA NOGOMET. JAZ IN MATIC SE RADA IGRAVA S KARTAMI. JAZ RAD IGRAM NOGOMET.

JURE FURJAN, 1.D

MOJ PRIJATELJ

MOJ PRIJATELJ JE HUSKO. ZELO RADA IGRAVA NOGOMET IN TUDI RADA SE IGRAVA S KOCKAMI. IN TO JE MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ HUSKO.

MAJ VUGRINČIČ

TO SEM JAZ

IME MI JE EVA STARA SEM 7. MOJA BARVA JE VIJOLIČNA. HRANA SO ŠPAGETI. MOJA PRIJATELJICA JE ARIA. MOJ PRIJATELJ JE NEJC. RADA PLEŠEM.

EVA MARINIČ, 1.D

TO SEM JAZ

MOJE IME JE NEJC. STAR SEM SEDEM LET. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE MODRA. MOJA NAJLJUBŠA HRANA SO ŠPAGETI. RAD HODIM V ŠOLO IN RAD BEREM IN Z BRATCEM SE RAD IGRAM. IGRAVA SE ČLOVEK NE JEZI SE.

NEJC BARBARIČ 1.D

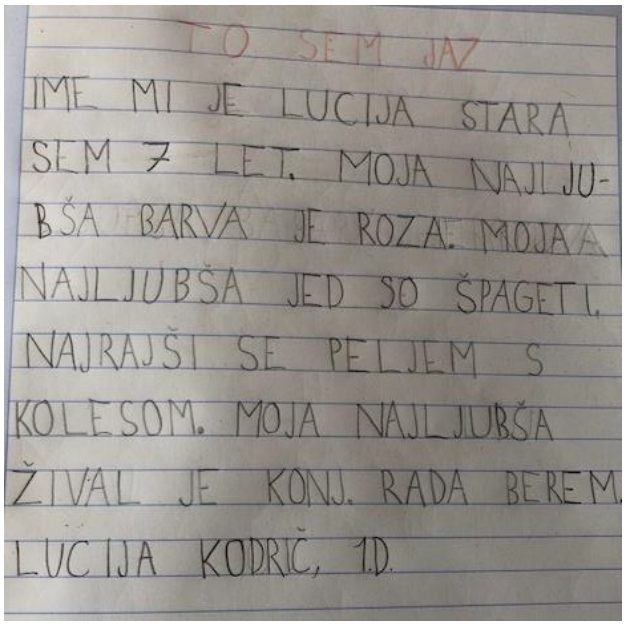

TO SEM JAZ

IME MI JE LUCIJA STARA SEM 7 LET. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE ROZA. MOJA NAJLJUBŠA JED SO ŠPAGETI. NAJRAJŠI SE PELJEM S KOLESOM. MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL JE KONJ. RADA BEREM.

LUCIJA KODRIČ, 1.D

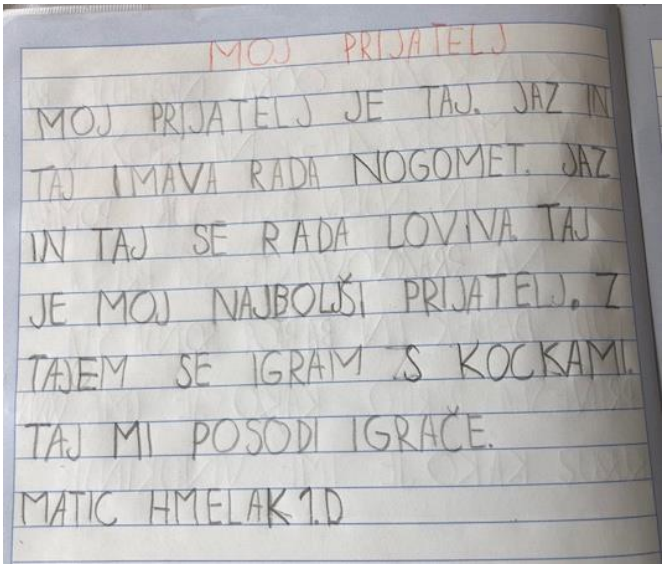

MOJ PRIJATELJ

MOJ PRIJATELJ JE TAJ. JAZ IN TAJ IMAVA RADA NOGOMET. JAZ IN TAJ SE RADA LOVIVA. TAJ JE MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ. Z TAJEM SE IGRAM S KOCKAMI. TAJ MI POSODI IGRAČE.

MATIC HMELAK 1.D

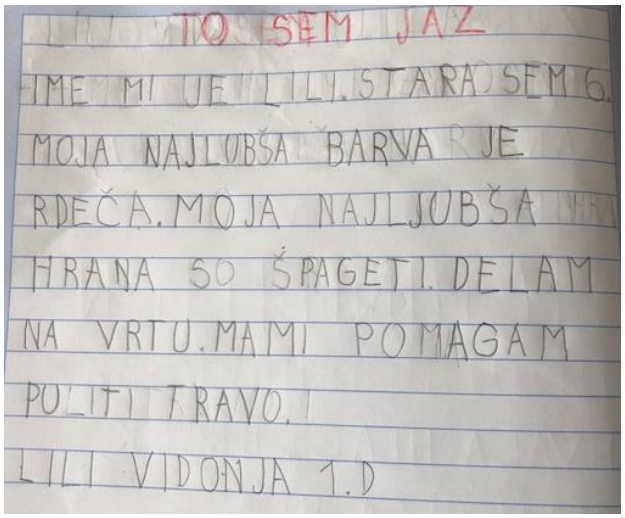

TO SEM JAZ

IME MI JE LILI. STARA SEM 6. MOJA NAJLUBŠA BARVA JE RDEČA. MOJA NAJLJUBŠA HRANA SO ŠPAGETI. DELAM NA VRTU. MAMI POMAGAM POLITI TRAVO.

LILI VIDONJA 1.D

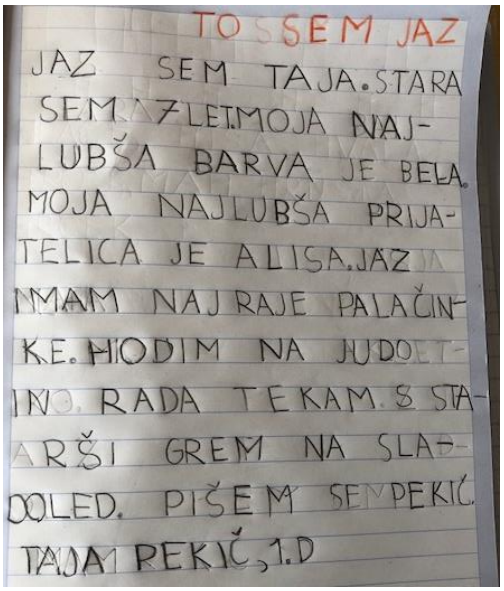

TO SEM JAZ

JAZ SEM TAJA. STARA SEM 7 LET. MOJA NAJLUBŠA BARVA JE BELA. MOJA NAJLUBŠA PRIJATELICA JE ALISA. JAZ IMAM NAJRAJE PALAČINKE. HODIM NA JUDO IN RADA TEKAM. S STARŠI GREM NA SLADOLED. PIŠEM SE PEKIČ.

TAJA PEKIČ, 1.D

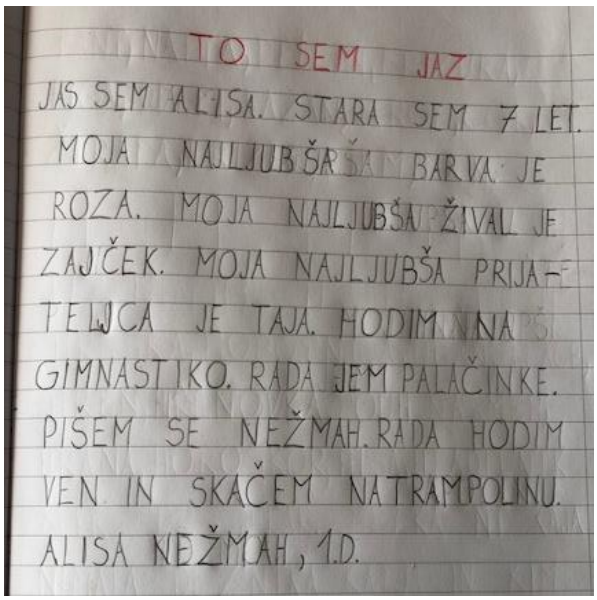

TO SEM JAZ

JAS SEM ALISA. STARA SEM 7 LET. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE ROZA. MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL JE ZAJČEK. MOJA NAJLJUBŠA PRIJATELJCA JE TAJA. HODIM NA GIMNASTIKO. RADA JEM PALAČINKE. PIŠEM SE NEŽMAH. RADA HODIM VEN IN SKAČEM NA TRAMPOLINU.

ALISA NEŽMAH, 1.D.

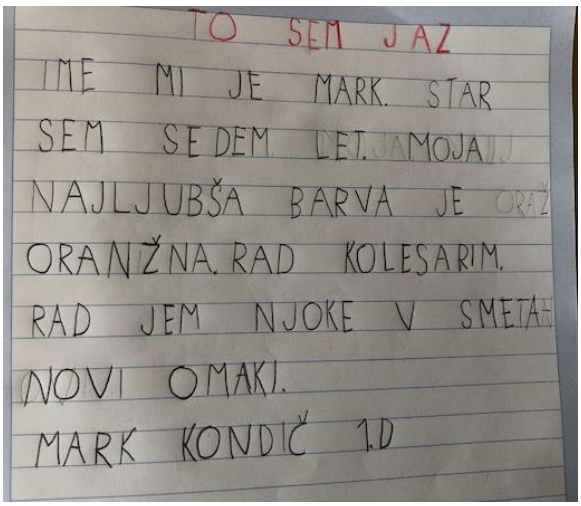

TO SEM JAZ

IME MI JE MARK. STAR SEM SEDEM LET. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE ORAŽ ORANŽNA. RAD KOLESARIM. RAD JEM NJOKE V SMETAN NOVI OMAKI.

MARK KONDIČ 1.D

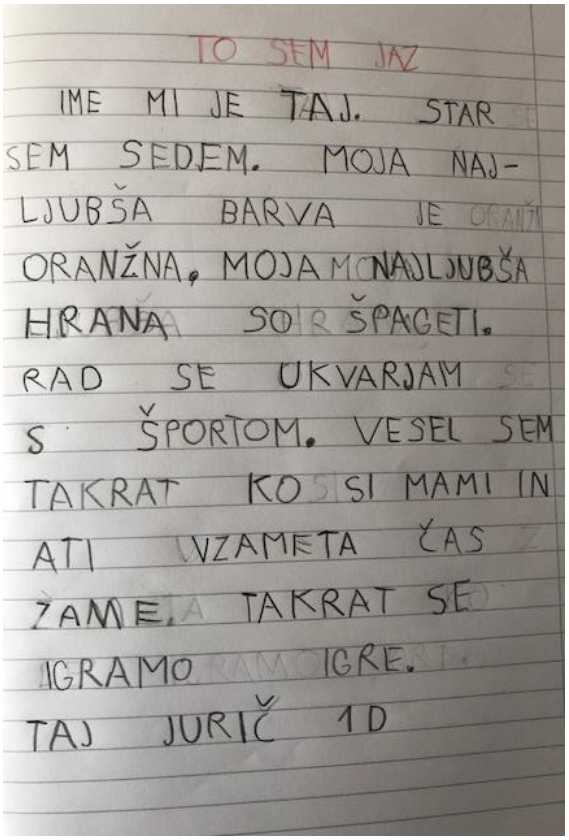

TO SEM JAZ

IME MI JE TAJ. STAR SEM SEDEM. MOJA NAJ-LJUBŠA BARVA JE ORANŽNA. MOJA NAJLJUBŠA HRANA SO ŠPAGETI. RAD SE UKVARJAM S ŠPORTOM. VESEL SEM TAKRAT KO SI MAMI IN ATI VZAMETA ČAS ZAME. TAKRAT SE IGRAMO IGRE.

TAJ JURIČ 1D

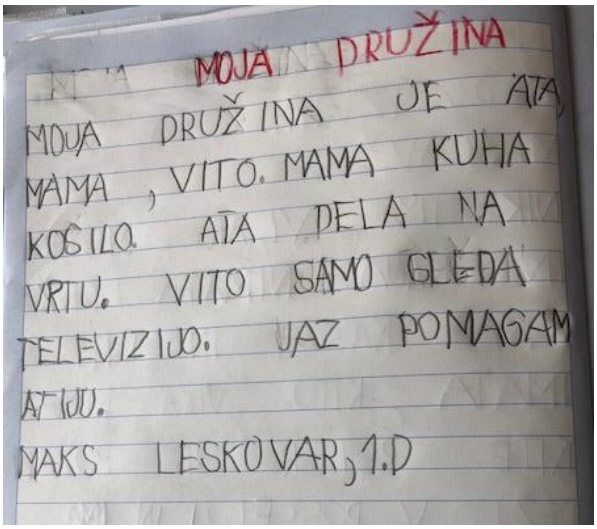

MOJA DRUŽINA

MOJA DRUŽINA JE ATA MAMA, VITO. MAMA KUHA KOSILO. ATA DELA NA VRTU. VITO SAMO GLEDA TELEVIZIJO. JAZ POMAGAM ATIJU.

MAKS LESKOVAR, 1.D

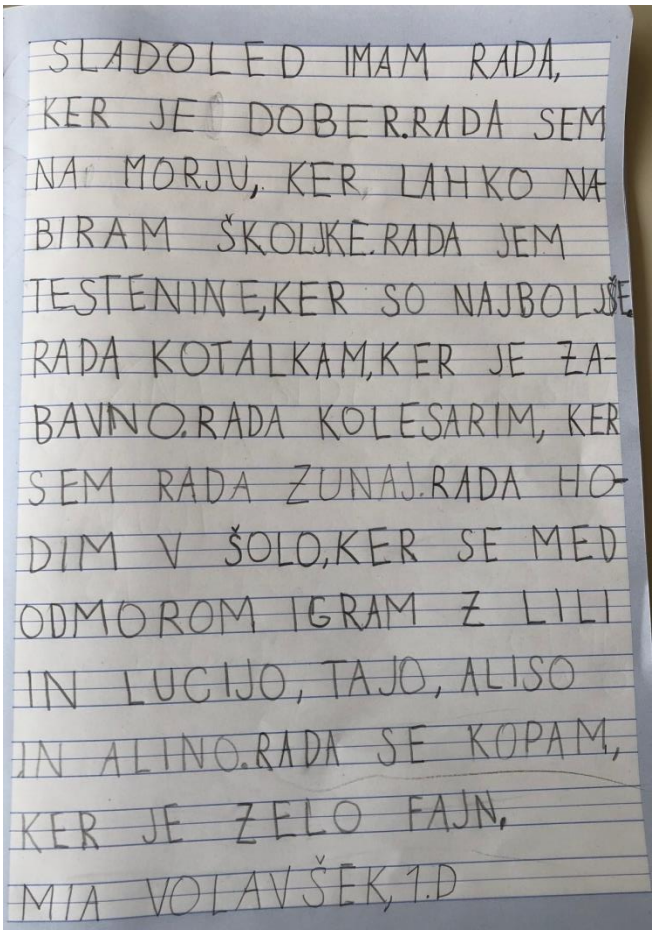

SLADOLED IMAM RADA, KER JE DOBER. RADA SEM NA MORJU, KER LAHKO NA BIRAM ŠKOLJKE. RADA JEM TESTENINE, KER SO NAJBOLJŠE. RADA KOTALKAM, KER JE ZA-BAVNO. RADA KOLESARIM, KER SEM RADA ZUNAJ. RADA HO-DIM V ŠOLO, KER SE MED ODMOROM IGRAM Z LILI IN LUCIJO, TAJO, ALISO IN ALINO. RADA SE KOPAM, KER JE ZELO FAJN.

MIA VOLAVŠEK, 1.D

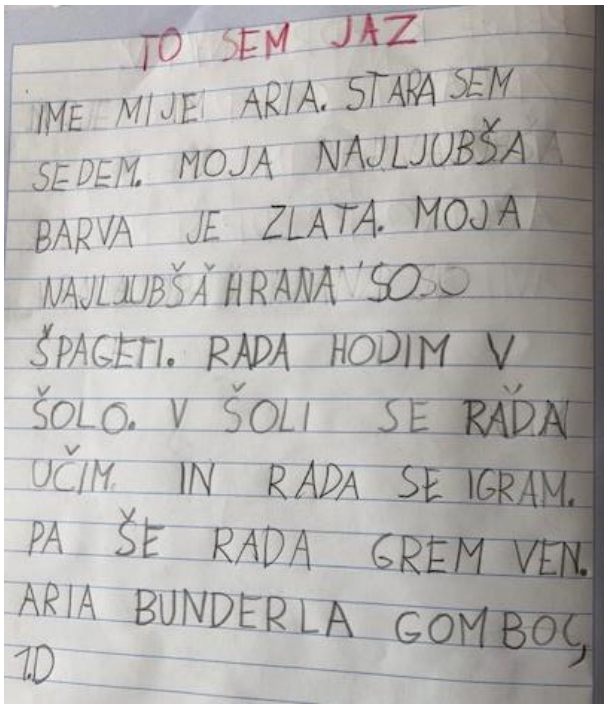

TO SEM JAZ

IME MI JE ARIA. STARA SEM SEDEM. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE ZLATA. MOJA NAJLJUBŠA HRANA SO ŠPAGETI. RADA HODIM V ŠOLO. V ŠOLI SE RADA UČIM. IN RADA SE IGRAM. PA ŠE RADA GREM VEN.

ARIA BUNDERLA GOMBOC, 1.D

KLIC 112

Deklica Ana se je vračala iz šole. Ko je prišla do hiše, ki je stala na koncu ulice, je videla požar. Poklicala je številko 112. V nekaj minutah so prišli gasilci. Gasilci so pogasili ogenj. Gasilci in ljudje, ki so bili v hiši, so se zahvalili. Ana se je lepo vrnila domov. Mami in očku je povedala, kaj je doživela ta dan. Očka in mamica sta bila ponosna nanjo, ker je hitro ukrepala in poklicala 112. Ko se je Ana naslednje jutro zbudila, je mamico prosila, če lahko povabi ljudi, ki so utrpeli v požaru. Mama je pokimala in se nasmehnila. Opoldne je skuhala zelenjavno juho, za glavno jed pa pečenko in pečen krompir. Povabljeni so bili navdušeni in veseli, da živijo v ulici s tako dobrimi ljudmi.

Sara Ledinek, 2. a

PUST

Lija, Jaka in Fani so si kupili maske za pusta. Ampak zmanjkalo je ravno kurentovih mask. Ko je Mihec prišel, ni bilo mask kurenta. »Joj, Miha, pa boš gusar,« je rekla Lija. »In s pravim mečem,« je dodal Jaka. »Boš pa res imeniten,« je rekla Fani. »Prav,« je rekel Miha. »Ajda pa bo policajka in lahko ti napiše kazen za ugrabljeno princeso.« In Sara Mihi poda krof. In Miha se je posladkal. Na pustni paradi je bilo zelo lepo.

Gaja Sajko, 2. a

ZIMSKO VESELJE

Bila je zima. Miha je vedno hotel imeti masko kurenta. Nekega dne se je zgodil čudež. Pred smrečico je bil velikanski paket. Ko ga je Miha odprl, je v njem bila kurentova maska. Takoj si jo je oblekel in odšel na polja ter prinašal srečo ljudem. Ko je bila spet zima, je odšel spet na polja in prinašal veselje. To se je ponavljalo iz leta v leto. Ljudje so se vedno razveselili in ga obdarjali z dobrotami. Ljudje so bili tako veseli, ker so na poljih rastli pridelki in vedno je bilo dovolj hrane.

Miha Silič, 2. a

ZIMSKI ČUDEŽ

Bila je zima. Gaja je čakala, da pride Božiček. Na božični večer je Gaja Božičku nastavila piškote in mleko. Gaja je odšla spat. Zjutraj je pogledala pod smrečico. Ni bilo darila zanjo. Ko je žalostno gledala skozi okno, je videla škatlo, zavito v zlat papir. Oblekla se je in odšla ven. V darilu je bila baletna obleka. Oblekla se je vanjo in plesala. Na novoletni večer je zaplesala vsem sorodnikom. Ta večer je bil najlepši, ker je Gaja s svojim plesom razveselila sorodnike.

Sara Ledinek, 2. a

ZIMSKO VESELJE

Sara, Gaja in Miha so se toplo oblekli. Odšli so na hrib. S seboj so vzeli sanke. Spustili so se po hribu navzdol. Bilo jim je tako všeč, da so se še enkrat spustili. Odšli so domov. Mama jim je skuhala čaj. Popili so ga in se odšli igrat v otroško sobo.

Žan Zorko, 2. a

BOŽIČ

Lučka si je za božič želela sani. Mama je naredila večerjo in tako so jo vsi pojedli. Lučka je odšla spat. Ker je Božiček vedel, da bi Lučka imela sani, ji je pod smrečico nastavil sani. Ko se je Lučka zbudila, se je oblekla in pojedla zajtrk. Potem je Lučka odprla darilo. V darilu so bile sani. Odšla je ven. Očka in mama sta jo že čakala zunaj. Lučka je s sanmi odšla na hrib in se z njimi spustila navzdol. Imela je nasmejan obraz. In tako so vsi veselo živeli do konca svojih dni.

Anja Horvat, 2. a

VESELJE NA SNEGU

Pričele so se zimske počitnice. Žan je Božičku napisal, da je bil priden, da je pomagal mamici in da si zelo želi imeti smuči. Ko je Žan že spal, je prišel Božiček. Ko je Žan vstal, je pod smrečico videl darilo. Ni videl, kaj je v darilu. Odprl je darilo in zagledal smuči. Pokazal jih je mamici in očku. Ko je bil sneg, je smuči preizkusil.

Klara Ciglič, 2. a

ČUDEŽ POZIMI

Bilo je pozimi in Taja je gledala skozi okno ter razmišljala: »Oh, ko se bi vsaj lahko zgodil kakšen zimski čudež!« To je slišala vila, ki je sedela na bližnjem drevesu, a ta vila ni bila navadna vila. To je bila zimska vila, ki naredi čudeže. Toda ni bila samo ena, bilo jih je še veliko. Nekega dne je Taja videla vilo Snežinko. Vila jo je vprašala, kaj si želi. Taja je rekla, da si želi, da bi vso zimo snežilo. Zgodil se je pravi čudež, prav vso zimo je snežilo. Ko je Taja to ugotovila, je poklicala vilo Snežinko in se ji zahvalila. Ta je odvrnila: »Malenkost in izginila.«

Tara Pintarič, 2. a

ISKANJE BOŽIČKA

Bila je lepa decembrska noč. Gaja, Miha in Sara so komaj čakali na Božička. Čez nekaj časa so se utrudili in zaspali. Naslednje jutro se je Gaja zbudila prva, veselo je pogledala pod

smrečico, a daril ni bilo. Odšla je zbudit še Miho in Saro. Gaja je rekla: »Pod smrečico ni daril.« Predlagala je, da pokličejo njihovo prijateljico Taro, Božičkovo pomočnico. Poklicali so jo. Ko so jo videli, so vsi v en glas vzkliknili: »Tara, Tara, pod smrečico ni daril!« Tara je pogledala v svojo čarobno kroglo. Miha je vprašal: »Kaj je to?« Tara mu je odgovorila: »To je moja čarobna krogla, ki mi jo je dal Božiček, da če kdaj ne bi vedela, kje je, mi krogla pokaže.« »No, kje pa je?« je vprašala Sara. Tara je zgroženo zajecljala: »Bbbbožiček je bolan!« Sara, Miha in Gaja so zajeli sapo ter zgroženo vprašali: »Bbbolan?« »Potem pa ga moramo poiskati,« je rekla Gaja. »Jaaa!« sta v en glas vzkliknila Sara in Miha. Ko so Božička našli, je bil v nos ves rdeč in kihal je. Tara je pričarala med in mu ga dala. Božiček je vzel žličko medu in v hipu ozdravel. Iskreno se je zahvalil vsem. Sara, Miha in Gaja so se celo lahko peljali z Božičkovimi sanmi.

Ajda Camplin, 2. a

Ajda Camplin, 2. a

PIKA NOGAVIČKA SI NAREDI HIŠO

Nekega dne je Pika hotela narediti svojo hišo. Odšla je po ulici in zagledala rumeno tablo z napisom: »Prodaja se hiša za 150 eur.« Ko je to zagledala, pa: »Kako lahko naredijo tako grozne hiše!«

Odšla je domov po barvo, barvice in šminke. Ta oglas z ulice ji niti malo ni bil všeč. Zato se je odločila, da gre nazaj tja in ta oglas s svojimi pripomočki tako pobarva, da ga nihče več ne bo mogel videti.

Ko je svoje delo opravila, se je počasi že mračilo in Pika je postajala vedno bolj zaspana. Prišla je do svoje vile Čira Čara, nahranila konja, objela Ficka in trdno zaspala.

Zjutraj se je domislila briljantne ideje. Odšla je do Anice in Tomaža, da jima pokaže tablo in pove, kaj je bilo na njej, preden jo je zelo olepšala. Ko so prišli, je tabla bila takšna kot na začetku. Nikjer ni bilo nobene šminke, ne barve ali sledi barvic, saj je na njeno žalost ponoči lilo, grmelo, a ona tega ni slišala, ker je tako trdno spala in čakala na nov dan.

Odločila se je, da bo tablo izruvala. Drugi dan je spet odšla pogledat, toda tabla je spet bila v zemlji. Tokrat so bili prisotni policija in delavci, saj so mislili, da je bila prometna nesreča. Ugotovili so, da je šlo za lažen klic sosede. Delavci pa so tablo spet namestili.

Pika je spoznala, da nima smisla ponovno izruvati table. Odločila se je, da bo naredila svojo hišo. Pričela je z načrtom. Ko je bil načrt narejen, je nekdo hišo moral zgraditi. Sama tega ni mogla. Odšla je v mesto in poiskala delavce. Čez nekaj časa je počasi rastla nova hiša. Pika je delavcem vsak dan spekla sveža jajčka na oko in iztisnila svež sok iz pomaranče. Ko so hišo naredili, je potrebovala še pohištvo. »Sama ga bom naredila,« je rekla in pričela z delom. Ko je bilo narejeno, ga je postavila v novo hišo. Postavila je tablo, bila je prepričana, da mora vilo Čira Čara prodati. Vselila se je v novo hišo in jo občudovala. Toda bolj kot je novo občudovala, je za staro zbirala dobre lastnosti in spomine. Ugotovila je, da vile Čira Čara ne more kar pustiti. V njo se je ponovno vselila in novo prodala. Poleg tega pa je tablo postavila pred tisto grozno hišo in tako je ostalo. Uspelo ji je. V novo hišo se je naselila prekrasna družina. Pika pa je uživala v vili Čira Čara.

Miha Silič, 2. a

ŽIVLJENJE NEKOČ

Otroci so si sami izdelovali igrače. V šolo so hodili peš. V šoli so pisali s peresniki. Jedli so žgance, repo, zelje in kruh. Otroci so delali na polju in v hlevu. Imeli so stranišče na štrbunk. Iz njega je smrdelo. Večkrat se je črnilo polilo. V šoli ni bilo malice, sami so si jo prinesli. Otroci so si izmišljali igre. V sobah so imeli eno posteljo. V kuhinji sta bili krušna peč in miza. Hiše so zidali iz kamna, blata in strehe so bile slamnate.

Sara Ledinek, 2. a

Ajda Camplin, 2. a

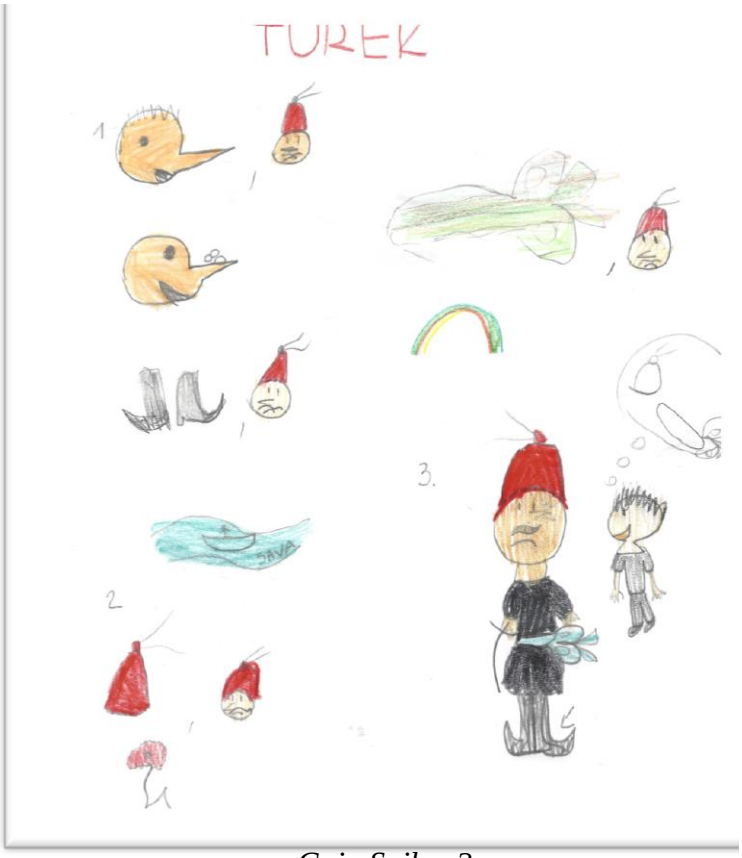

Gaja Sajko, 2. a

KROJAČEK HLAČEK GRE V GLASBENO ŠOLO

Krojaček Hlaček je videl velikansko zgradbo z napisom Glasbena šola. Potrkal je in učiteljica ga je lepo pozdravila in mu rekla, da si lahko ogleda glasbeno šolo. Ko je vstopil v razred, je videl dečka, ki se je kislo držal. Krojaček Hlaček ga je vprašal: »Zakaj se tako kislo držiš?« Deček je rekel: »Doma sem pozabil harmoniko, stojalo in note.« »Ne skrbi, saj ti jih lahko naredim.« »Kako pa?« »Vzel bom velike in male gumbe za tipke, s šivanko in z nitjo ti bom sešil meh. Za note bom uporabil črno in belo nit in šivanko. Za stojalo bom uporabil gumbe.« In ravno to je storil. Deček je bil zelo vesel in krojaček Hlaček enako.

Miha Silič, 2. a

ŠOLA V NARAVI

7. maja smo se odpravili v šolo v naravi. Peljali smo se z avtobusom do doma Škorpijon, ki je na Svetem Duhu na Ostrem Vrhu. Obiskal nas je gospod pomočnik ravnateljice. Prvi dan smo šli na pohod, imeli smo taborni ogenj. Naslednji dan smo imeli lokostrelstvo in igre z žogo. Raziskovali smo življenje v potoku. Ustvarjali smo iz naravnega materiala. Imeli smo orientacijo. Zvečer smo imeli tudi pižama party in pravljični večer. S sošolci smo se igrali družabne igre. Zadnji dan sem si kupil spominke. Zunaj nas je čakal avtobus. Prišli smo do Dobrovc in objeli mamico.

Anei Ponudič, 2. a

ZAKAJ JE LEPO BITI OTROK

Ker se lahko igramo, mame nas cartajo in ker ne rabimo plačevati dolgov.
Žan Zorko, 2. a

Mami in ati me objemata. Lahko se igram. Dobim, kar hočem, lepo se oblačim, ne rabim likati.
Tara Pintarič, 2. a

Ker se igram, kolikor želim. Dobim, kar hočem. Ker se lahko cartam, kolikor hočem. Ne rabim likati, kuhati, plačevati položnic.
Ajda Camplin, 2. a

Ker se lahko igram.
Klara Ciglič, 2. a

Ker se lahko igram, s starši se cartljam, lepo oblačim, ne rabim kuhati, likati.
Anja Horvat, 2. a

Ker se lahko igram s prijatelji.
Ali Halabak, 2. a

Ker se lahko igram, rišem. Lahko doma delam domače naloge.
Sandra Derčaj, 2. a

Ker se lahko igram, ker lahko obiskujem različne interesne dejavnosti in ker se lahko igram s prijatelji.
David Vargazon, 2. a

ČE BI POJEDEL ČUDEŽNO KROGLICO, KAJ BI SI ŽELEL/-A?

Da bi postal velik, da bi lahko ostal na morju.
Žan Zorko, 2. a

Da z mamico ne bi imeli alergij in da bi imela lepe obleke.
Tara Pintarič, 2. a

Da bi imela čisto svoj kotiček, v katerem bi lahko brala noč in dan. Da ne bi odrasla. Da bi živela v razkošju.
Ajda Camplin, 2. a

Da nikoli ne bi bila velika.
Klara Ciglič, 2. a

Da bi imela dosti denarja, veliko živali, nov telefon.
Anja Horvat, 2. a

Da bi imel veliko hišo in da bi bil velik.
Ali Halabak, 2. a

Da bi imela veliko čokolade. Da bi me obiskala botrca.
Sandra Derčaj, 2. a

Da bi vsak dan imel rojstni dan.
David Vargazon, 2. a

ZAKAJ JE LEPO BITI OTROK

Ker nas starši cartajo, lepo oblačijo, ker nas lahko nosijo.
Julia Mastnak Ivšek, 2. a

Lahko se igram, ker me mama objame, lahko berem.
Sara Ledinek, 2. a

Ker nimaš odraslega življenja. Oblačiš se lepo. Ne rabiš opravljati hišnih opravil. Ne plačuješ davkov. Nimaš kurjih očes.
Miha Silič, 2. a

Da imaš dosti igrač, da hodimo v šolo, da se lahko v šoli zunaj igramo in da v šoli zbiramo zamaške in tako pomagamo drugim.
Anei Ponudič, 2. a

Ker se igraš s prijatelji in se veliko novega naučiš.
Gašper Pleteršek Črnko, 2. a

Ker dobim, kar hočem. Ni mi treba opravljati hišnih opravil.
Gaja Sajko, 2. a

Ker lahko hodim v šolo in se igram z električnim avtomobilom.
Muhammed Sahiti, 2. a

ČE BI POJEDEL ČUDEŽNO KROGLICO, KAJ BI SI ŽELEL/-A?

Da bi lahko jahala konje, da bi bila bogata, da bi končala šolo in da bi živela v večji hiši ter da bi imela vse od Lune.
Julia Mastnak Ivšek, 2. a

Da ne postanem velika, da bi bila bogata, da bi bila pogumna.
Sara Ledinek, 2. a

Novo hišo, ustvarjalnico, največji bazen in največ igrač na svetu.
Miha Silič, 2. a

Da bi vsak dan dobil novo igračo in da bi vsak dan igral igrice na telefonu.
Anei Ponudič, 2. a

Želel bi si FIFO 17, da bi imel rojstni dan poleti, da ne bi bil najstarejši brat.
Gašper Pleteršek Črnko, 2. a

Da nikoli ne bi bila velika, da bi živela v veliki vili in da bi doma imela knjižnico.
Gaja Sajko, 2. a

Da bi imel pravi avto in da bi se vozil s krosarjem.
Muhammed Sahiti, 2. a

Žan Zorko, 2. a

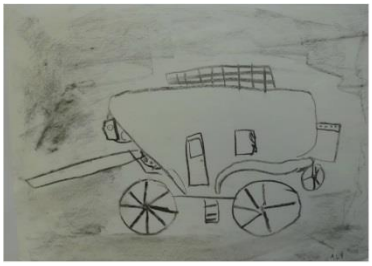

Ali Halabak, 2. a

Gašper Pleteršek Črnko, 2. a

Sandra Derčaj, 2. a

Muhammed Sahiti, 2. a

Anja Horvat, 2. a

Klara Ciglič, 2. a

Julia Mastnak Ivšek, 2. a

David Vargazon, 2. a

Lorik Kryeziu, 2. b

Matic Kekec, 2. b

Tim Lorber, 2. b

Žak Blagus, 2. b

Mai Györek, 2. b

Neža Neischa Škrabl, 2. b

Anaj Pšajd, 2. b

Iza Štiglic, 2. b

Nives Repina, 2. b

Emma Drašler, 2. b

Žana Lovrec, 2. b

Rok Regent, 2. b

Tian Lee Pavlinek, 2. b

Lionel Ramadani Saiti, 2. b

Svit Rošic, 2. b

Ariana Velički, 2. b

Ema Goznikar, 2. b

Jaka Čeh, 2. b

Aaron Delakorda, 2. b

Paulina Vezjak, 2. b

Sara Sgerm, 2. b

Tjaž Dukarič, 2. b

Andraž Jurenec, 2. B

Jaša Lobnik Ornik, 2. b

KROJAČEK HLAČEK ŠIVA SONCE

Nekega dne je v vasi, kjer je živel krojaček Hlaček, prijetno sijalo sonce. A zapihal je veter, in to tako močno, da je še krojačka Hlačka zazeblo, ki je počival v toplem naprstniku. Še soncu je odpihnilo delček njegove tople zlate kože. Ko se je krojaček Hlaček zbudil, je šel v park in zagledal Borka, Bineta in Bredo. Videl jih je, kako so gledali v sonce. Vprašali so ga, če tudi on vidi majhno luknjo na soncu. Krojaček Hlaček jim je prikimal. Spletel je lestev in se povzpel po njej in soncu sešil rano. Sonce se mu je zahvalilo. Tako je sonce spet sijalo.

Paulina Vezjak, 2. b

KROJAČEK HLAČEK ŠIVA SONCE

Nekega dne ni bilo v malem mestu niti žarka sonca. Vse je bilo temno kot v rovu. Borko, Bine, Breda in krojaček Hlaček so bili žalostni. Zraven tega je bilo še tako mrzlo, da so vsi zmrzovali, kot da bi jih kdo dal v hladilnik. Krojaček Hlaček se je odločil, da bo sešil sonce. Tako je tudi naredil. Vzel je šivanko in iglo. Ena, dva, tri in že je bilo sonce sešito. Borko, Bine in Breda so pomagali krojačku Hlačku dati sonce na nebo. Spet je lahko sonce sijalo. Vsi so se lahko igrali in živeli srečno do konca svojih dni.

Neža Neischa Škrabl, 2. b

Muhammed Sahiti, 2. c (zdaj 2. a)

Živa Žitnik, 2. c

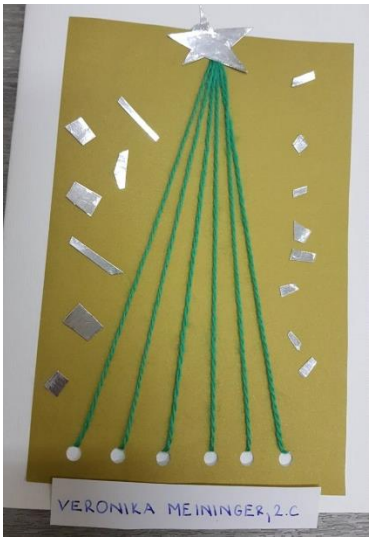

Veronika Meininger, 2. c

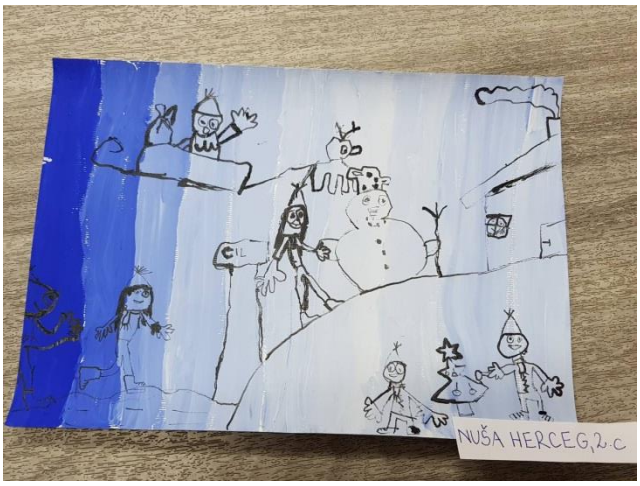

Nuša Herceg, 2. c

Napiši, kako je tvoja družina praznovala božično-novoletne praznike.

Božične praznike sem preživel z družino doma. Skupaj smo okrasili božično jelko. Mami nam je pripravila večerjo. Večerja nam je teknila, zato sva s sestrico hitro zaspala. Zjutraj sva pod jelko našla darila.

Za novoletne praznike smo odpotovali v Bohinj. Tam smo preživeli nekaj dni v koči. Bilo je zelo lepo, saj smo se sankali in smučali. Tudi čas do novega leta smo odštevali v koči. Sedaj se doma pridno učim.

Nik Ivanišević, 2. c

Vsako leto se veselim decembra. Letošnjega sem se veselila še bolj, ker sem ga praznovala s sestrico.

V soboto zjutraj sem pomagala babici okrasiti jelko. Doma smo jo okrasili že en teden prej. Predbožični večer smo preživeli pri babici in dedku. Tam so bili vsi sorodniki. Ko smo pojedli večerjo, smo otroci dobili darila. Doma pod jelko mi je Božiček nastavil drsalke, moji sestrici pa aktivno kocko. Božično kosilo smo jedli pri očetovih starših.

Med tednom sem bila na počitnicah pri babici Ani in sestrični Eriki. Z Eriko sva se kotalkali, risali, igrali, plesali in gledali risanke. V soboto, 30. decembra, sem praznovala osmi rojstni dan. Mami in ati sta me presenetila s torto Soy Luna.

Za silvestrovo smo bili doma. K nam so prišli teta, stric in sestrična. Mami je pripravila večerjo. Jaz sem napisala lepe želje. Z Eriko sva opazovali rakete in prižigali iskrice. Večer je hitro minil. Naenkrat je bila polnoč. Voščili smo si.

Imela sem lepe praznike. Najbolj sem bila vesela, ker sem praznike preživela z družino.

Teja Pekez, 2. c

Božič smo praznovali doma. Mama je pripravila večerjo. Nato smo odprli darila, ki jih je Božiček nastavil pod jelko. Z Lukcem sva se igrala. Utrujena sva legla v posteljo in zaspala.

Za novoletne praznike smo se odpravili na obalo v mesto Portorož. Tam smo se kopali v bazenu. Spoznal sem novo prijateljico Evo. Skupaj smo praznovali novo leto. Srečali smo tudi Aniko, s katero sva skupaj zapela njeno pesem Piran lahko noč. Imel sem se lepo.

Val Kovačič, 2. c

Božične praznike sem preživel doma z družino. Zjutraj smo postavili božično drevo. Pozno popoldne je sledila večerja. Naslednje jutro smo odprli darila. Božični dan smo preživeli v krogu družine, obiskali smo babico.

Naša družina je preživela novo leto tako, da je mami pripravila večerjo, prišla sta bratranca. Po večerji smo se igrali in poslušali glasbo. Vsi smo nestrpno čakali, da bo ura odbila polnoč in bomo lahko gledali ognjemet. Ko je ura odbila polnoč, smo nazdravili s šampanjcem. Zabavo smo zaključili ob dveh ponoči.

Žan Veber, 2. c

PIKA NOGAVIČKA

Pika Nogavička ima kar dve različni nogavici. Seveda jo zato kličejo Pika Nogavička. Pika stanuje v vili Čira Čara čisto sama. A ne rabi nikogar, ker je najbolj pogumna deklica na svetu. Spoznala je Tomaža in Anico. Vsak dan se igrajo skupaj s konjem in z gospodom Fickom.

Naja Koren, 2. c

Pika Nogavička živi sama v vili Čira Čara. Njena prijatelja sta Tomaž in Anica. Noče hoditi v šolo. Doma se igra s Fickom. Je zelo močna. Ima konja s črnimi pikami. Rada zganja norčije. Ko dežuje, rada zaliva rože. Pika rada skače s strehe na streho. Ima modre oči in dve štrleči kiti. Pika ima pikice na licu.

Lana Mirt, 2. c

Pika ni lepa gospa, ampak zabavna deklica. V vili Čira Čara živi sama s konjem in z opico. Pika ni ubogljiva. Rada se zabava.

Alina Milošič, 2. c

Pika Nogavička je stara devet let. Živi v vili Čira Čara. V šolo ne hodi. Pravi, da je njen očka zamorski kralj, mama pa je v nebesih. Ima opico in konja. Opici je ime Ficko, konj pa nima imena. Ima tudi rdeče lase, spete v čopke. Je zelo, zelo močna. Njena soseda sta Tomaž in Anica. Čudno se vede. Dostikrat se zlaže. Nosi odrasle čevlje. Rada se zabava. Pike ima na nosu. Nogavičke pa na nogah.

Miha Podgorelec, 2. c

ČUK NA PALICI

Nekega dne si je čuk kupil očala. Ko je šel iz trgovine, je takoj šel na lov. Na lovu je ujel večje živali kot gosenice. Zvečer je imel lepo pojedino. Na lovu je ujel vedno večje živali. In vedno bolj se je redil, redil in še enkrat redil. Ko je nekega dne šel k malici, je bil tako težak, da se je palica zlomila. Tako si je zlomil perut. Sovica Oka mu je takoj pomagala in ga pospremila v njen dom. Povila mu je perut. Nekaj mesecev ni smel leteti. Oka je zlepila skupaj tudi palico, ki jo je zlomil. Ko je čuk spet lahko letel, sta s sovico Oko postala najboljša prijatelja.

Tia Šprem, 2. c

ČUK NA PALICI

Nekega dne si je čuk kupil očala. Čuk je z očali videl bolje. Malica je bila tudi večja. Neke noči je čuk odletel in našel veliko plena. V gnezdo je zelo zamujal. Ko je priletel v gnezdo, je videl v njem sovico Oko. Vprašal jo je, zakaj leti podnevi. Povedala mu je, da je to skrivnost. Od takrat sta letala skupaj podnevi in ponoči.

Vedad Suljić, 2. c

Vanessa Vidovič, 2. c

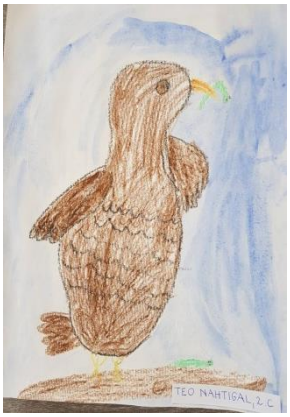

Teo Nahtigal, 2. c

Lan Perko, 2. c

Taja Tkalec, 2. c

Žiga Lobnik, 2. c

Eva Munda, 2. c

Eva Belina, 2. c

Alex Krunić, 2. c

Mark Grahek, 2. c

Eva Munda, 2. c

Tinkara Zidar Zečević, 2. c

Tian Emeršič, 2. c

Tian Bračko, 2. c

Nuša Herceg, 2. c

PREHLAD IN ZOB

PUJSA PEPA

Pepa in Jure sta se igrala zunaj na vrtu. Začelo je grmeti. Pepa je vzela vse, razen gospoda dinozavra. Mislila je, da ga je vzel Jure. Prišla sta noter. Jure je vedel, da ga je pozabil. Mami je rekel: »Ga-ga, ga-ga.« Ker ga mami ni razumela, je rekla: »Naredi sam.« Jure je šel brez vsega ven. Vrnil se je, ko je oči pujs kuhal večerjo. Jure je kihal kot ponorel. Pojedli so večerjo. Jedli so špagete. Pepi se je majal zob in ji izpadel. Pepa je rekla: »Le kaj je to?« Jure je mami rekel: »Izpadel ti je zob.« Odšli so gor. Pepa si je umila zobe. Jure enako. Pepa je umila še izpadli zob. Jure je še vedno kihal.

Zvečer je Pepa dala zob pod posteljo. Ko se je zjutraj zbudila, je videla kovanec.

Alina Milošič, 2. c

Pot prijateljstva v OPB2

Ob dnevu strpnosti in prijateljstva v OPB2

Ustvarjalno preživljanje prostega časa v OPB2

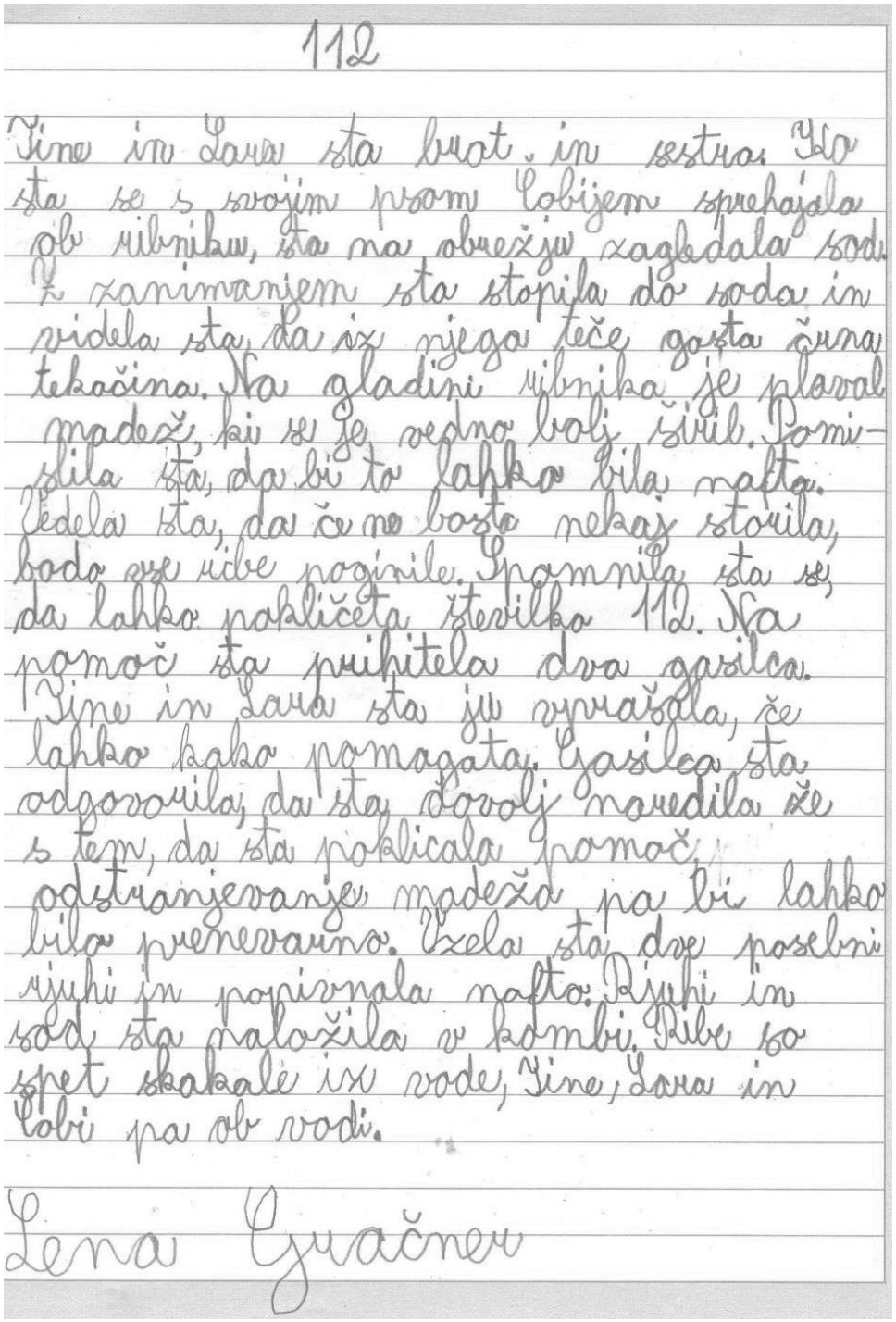

112

Tine in Lara sta brat in sestra. Ko sta se s svojim psom Čobijem sprehajala ob ribniku, sta na obrežju zagledala sod. Z zanimanjem sta stopila do soda in videla sta, da iz njega teče gosta črna tekočina. Na gladini ribnika je plaval madež, ki se je vedno bolj širil. Pomislila sta, da bi to lahko bila nafta. Vedela sta, da če ne bosta nekaj storila, bodo vse ribe poginile. Spomnila sta se, da lahko pokličeta številko 112. Na pomoč sta prihitela dva gasilca. Tine in Lara sta ju vprašala, če lahko kako pomagata. Gasilca sta odgovorila, da sta dovolj naredila že s tem, da sta poklicala pomoč, odstranjevanje madeža pa bi lahko bilo prenevarno. Vzela sta dve posebni rjuhi in popivnala nafto. Rjuhi in sod sta naložila v kombi. Ribe so spet skakale iz vode, Tine, Lara in Čobi pa ob vodi.

Lena Gračner

OTROCI GREDO NA SPREHOD

(Opis slike)

Bile so počitnice. Babica, Ana in Špela so šle na sprehod. Videle so veliko otrok. Nekaj časa je bila Špela pri babici, potem pa se je šla igrat. Igrala se je z Evo. Igrali sta se 'za princese'. Teo in Lina sta se igrala za pirate. Nik in Lana sta se lovila s psom. Špela je rekla babici, da bo kmalu noč. Babica in Špela sta videli veliko lučk.

Nanije Halabak, 3. a

BOŽIČNA NOČ

Nekega večera se je v eni hišici postavljala smrečica.

Ko se je postavila, so jo vsi občudovali in v tej hiši sta živela Tine in Tina. Vsako leto sta se veselila božiča. Neko jutro sta se odločila, da bosta postavila snežaka. Ko sta ga naredila, sta bila vesela in utrujena. Zeblo ju je, zato sta šla na toplo in sta poklicala vse svoje prijatelje. Ko so vsi prijatelji prišli, so imeli zabavo in so se sankali, delali snežake, igluje in se zabavali. Nekateri so celo pripeljali svoje pse in ko so vsi morali domov, je bilo pozno. Tine in Tina sta bila tako zaspana, da sta šla spat.

Matevž Topolovec, 3. a

ENA NOČ PRED BOŽIČEM

Ene noči pred božičem. Otroci so se že veselili Božička in daril. Točno ob desetih zvečer se je vsa vas zbrala v mestnem parku. Otroci so začeli delati snežake, se sankali po bregu in se kepali. Starejši so pomagali mlajšim okrasiti jelko in na koncu je deček Tim na vrh jelke dal svetlikajočo zlato zvezdo. Bilo je kot v sanjah. Ko so končali, so se otroci igrali, starejši pa pri mizah pili sveže toplo kuhano vino. Skupaj so se veselili do polnoči. Naslednji dan so otroci komaj čakali, da jih obišče Božiček. Ker je bilo komaj jutro, so otroci sklenili, da se gredo na Pohorje sankat. Imeli so se zelo lepo. Ko so se vračali s Pohorja, so bili zelo utrujeni. Prispeli so do parka in takoj ko so stopili na potko, se je v trenutku prižgal drevored, svetilke, vsi okraski na jelkah in vodna fontana, iz katere je tekla barvna voda. Otroci so bili zelo zadovoljni, saj vedo, da so pri krasitvi parka pomagali prav oni sami. Ko so prispeli domov, jih je na mizi čakala obilna večerja. Ko so pojedli, so si umili zobe. Pred posteljo so nastavili vsak svojo nogavico. V sobo je prišla mama in jim zaželela lahko noč. Potem se je slišalo zvonjenje zvončka. Po dimniku se je spustil Božiček. Pod jelko je nastavil veliko daril, v vsako nogavico pa bonbone in čokolade.

Zjutraj, ko so se otroci zbudili, so takoj pritekli k smreki in začeli odvijati darila. Tim je dobil kopačke in dres. Tina LEGO frends in Anže helikopter na daljinca. Mama je dobila usnjene hlače, ati pa parfum. Otroci so se igrali do večera. Igrajo se še zdaj, če se le niso utrudili.

Luka Dobaj, 3. a

PRIJATELJSTVO

Nekega dne je živela deklica po imenu Staša. Imela je super prijatelje in najboljšo babico, kar jih je. In nekega petka jo je peljala babica v vrtec. Staša je bila zelo vesela, da vidi svoje prijatelje, saj je bil prejšnji dan praznik.

Ko je Staša prišla v vrtec, je najprej videla svoji najboljši prijateljici, Alino in Beo. Takoj so se objele. Potem se je pozdravila še z Jurijem, Gašperjem in Matejem. Zatem je prišla vzgojiteljica. Odšli so se ven igrat, saj je bilo lepo vremo. Začeli so se pogovarjati, kaj bi se igrali. Bea, Jurij in Gašper bi se radi igrali skrivalnice, Alina in Matej lovljenje, Staša pa barvice. Tako so se vsi skregali. Nato je prišla po Stašo babica. Staša ji je vse lepo po vrsti razložila. Babica pa se je seveda spomnila prekrasne ideje. In ta je, da jutri povabita njene prijatelje v park. Stašina mama je poklicala vse ostale starše, tako se je Staša počutila bolje. V soboto zjutraj sta Staša in njena babica odšli v park. Prvi je prišel Gašper, za njim je prišla Bea, za njo je prišel Jurij, potem je s skirojem prišla Alina, na koncu pa Matej s psičko Lolo. Najprej jim je Stašina babica prebrala pravljico, da so se pomirili. In ta pravljica je govorila o tem, kako se skregaš. Toda če so pravi prijatelji, so potem še vedno prijatelji. Potem so Staša in prijatelji premislili in se pobotali. Takrat so bili vsi srečni, še igrali so se skupaj. Bea in Jurij sta plezala po drevesu. Matej, Alina in Lola so se lovili, Staša se je cartala pri babici, Gašper pa je opazoval.

Naja Kovač, 3. a

O OVCI, KI SI JE ŽELELA VOZITI

Nekoč je živela ovca, ki si je želela voziti avtobus. Mislila si je, da je njena lastnica zelo velika skopuhinja. Dala ji je ime Pici, pa še avtobusa si ne privošči. Zato se je Pici nekega dne odločila, da pobegne. Ukradla je poseben kovček njenega očeta in z njim odpotovala na Škotsko. Zelo se je zabavala, dokler ni zaspala. Zgrabila jo je nočna mora. Sanjala je o tem, kako je velik sir pripeljal bleščeč, zelen avtobus. Hotela je poprijeti za volan, a se je pred njo pojavila njena skopuška lastnica. Nato se je zbudila. Namesto da bi prišla na Škotsko, je prišla na Madagaskar. Zarobantila je: »Pri vseh ovčjih glavah, kje pa sem!?« Pred seboj je zagledala prelepega ovna. Takoj se je zaljubila vanj, saj je mislila, da je zagledala avtobus. Nato ji je oven povedal, da ni avtobus. Povedal ji je tudi, da so njegovi lastniki enako skrbeli zanj. Pici je povedala ovnu o svojem življenju, on pa njej o svojem. Oven ji je zaupal, da prodaja avtobuse. Za njen rojstni dan ji je podaril enega. Z njim se je odpeljala nazaj domov. Izvedela je tudi, da se je lastnica do nje obnašala tako le zato, ker niso mogli kupiti krav. Pici se je stisnila k svoji lastnici, tudi lastnica je objela Pici. Kmalu za tem se je pripeljal oven. Skupaj sta oddirjala z avtobusom. Dirjata še zdaj, če ju še ni ustavila policija.

Lena Gračner, 3. a

NEPOTREBNO, ODVEČ, NERAZUMLJIVO

Nekoč pred davnimi časi sta žabica Kvakica in medvedka Rozga odšli sami v šolo. Hodili sta v 3. a-razred. Med potjo sta se pogovarjali, da bi Kvakica odšla k Rozgi prespat za tri dni. Vedeli sta, da se morajo še dogovoriti. Ko sta prišli domov, sta vprašali, ali lahko Kvakica prespi pri Rozgi. Starši so se dogovorili in Kvakica bi lahko od petka do nedelje prespala pri Rozgi. Kvakica in Rozga sta bili zelo navdušeni. A v četrtek je Kvakičina mama Kvaka na Kvakici opazila rdeče pike. Odšli sta k zdravniku. Zdravnik jima je povedal, da ima Kvakica vodene koze. Kvakica je padla v jok, ker je vedela, da to pomeni: ni prespanja pri Rozgi! Ko je to izvedela Rozga, je tudi ona padla v jok. Čez dva tedna je Kvakica prišla v šolo. Prijateljici sta se od sreče objeli. Ker je kvakica ozdravela, so prespanje prestavili na naslednji vikend. A en dan pred prespanjem je zbolela Rozga. Rozga in Kvakica sta spet jokali. Ampak tokrat nista čakali dva tedna, naslednjo noč je Kvakica na skrivaj splezala k Rozgi. Zjutraj pa je odšla nazaj. Naslednji teden je Rozga ozdravela. Na koncu sta bili obe veseli.

Naja Kovač, 3. a

LJUBEZENSKA PESEM

Reka ljubezni,
imam te rad.

Teče voda.
Ptički žvrgolijo.
Drevesa cvetijo.
Sonce je zažarelo.

Utrgal se ti rožo, vrtnico,
in ti jo dam za tvoj dan žena.

Reka teče in nič ne reče,
a midva z mamo roke v vodo namakava.

Nik Kokol, 3. a

MOJA MAMA

Moja mama, zlata si,
veliko mi pomagaš.
Vedno veš,
kaj rad imam,
zato poljubček ti dam.

Danes je praznik tvoj,
zato iz srca želim ti,
da vedno srečna bi bila.

Zdaj ti šopek podarim
in zate čestitko okrasim.
Rad te imam zelo,
naj vedno nam lepo s tabo bo,
naj sreča te objame in te zavrti,
to ti tvoj sin iz srca želim.

Žiga Silič, 3. a

SREČEN/-NA SEM …

Srečna sem, ko imam rojstni dan, da se ne kregam s prijateljicami in ko se s sestrico igram.
Maja Vučko, 3. a

Srečen sem, ko najdem kaj zanimivega in ko dobim kakšno igračo ali žogo.
Jakob Gradišnik, 3. a

Srečen sem, ko imam rojstni dan in ko se mi kaj lepega zgodi.
Nik Kokol, 3. a

Srečen sem, ko dobim petko in ko je moj rojstni dan.
Leon Breznik, 3. a

Srečna sem, ko je na primer sneg, ko sem nasmejana in ko me kdo prijetno preseneti.
Aneja Bučar, 3. a

Srečen sem, ko sem pohvaljen, ko me božajo in takrat ko me gleda palček.
Sergej Ristić, 3. a

Srečna sem, kadar imam rojstni dan in ko dobim dobro oceno.
Maša Seljak, 3. a

Srečna sem, ko je lep dan ali slab, ko se mi nekaj lepega zgodi, ko imam rojstni dan, ko imam god, ko je prvi dan šole.
Lia Klep, 3. a

Srečen sem, kadar me kdo razveseli, me osreči, mi pomaga in me spodbuja. Srečen sem tudi takrat, ko se s prijatelji igramo, in tudi takrat, ko skupaj doživljamo lepe trenutke.
Luka Dubaj, 3. a

Srečna sem, kadar lahko božam 'Leonardota', ko lahko rišem, ko me gleda palček, ko se rešim ocenjevanja in plavalnega tečaja.
Lena Gračner, 3. a

Srečen sem, ko se mi nekaj lepega zgodi, ko dobim nekaj in ko je moj rojstni dan.
Leon Vučak, 3. a

Srečen sem, ko dobim petico, ko na tekmi zadenem koš, ko pride kdo na obisk, ko se kepam, ko gledam wrestling in Sina zmaga, ko imam rojstni dan in ko se smejem.
Žiga Silič, 3. a

Srečna sem, ko me mami objame, ko grem k babici in dedku, ko je moj rojstni dan in piham svečke in kadar je božič.
Lina Rojko, 3. a

Srečna sem, kadar se mi zgodi nekaj lepega, ko je kdo prijazen, ko sem vesela, ko imam dobre ocene v šoli.
Naja Kovač, 3. a

NOR DAN PIRATA JAKE

Pirat Jaka je pogledal na otok in zagledal jabolko. Takoj je odplaval do njega. Ko je Jaka ugriznil vanj, je videl, da je to presenečenje. Iz njega je skočila barvica, na katero je bil privezan ključ. Spraševal se je: »Le kdo bi mi dal ključ?« Sprehodil se je po otoku in pod palmo našel darilo. Mislil si je: »Kaj neki je na otoku darilo?« Odprl ga je in v njem našel namig. Pisalo je: »Pojdi nazaj na ladjo in odpluj v Ameriko. Na letališču te čaka darilo.« Jaka je seveda sledil namigu. Odšel je na ladjo in odplul. A ko je odplul, je našel škatlo. Pobral jo je in v njej zagledal psa. Vprašal ga je: »Kako ti je ime?« Pes je začel govoriti in rekel: »Rudi sem!« Pirat se je prestrašil. Skočil je in vzel stol. Pes se je skril in začel lulati kar na ladji. Jaka je rekel: »Rudi, nehaj lulati na moji ladji.« Rudi je prestrašeno odvrnil: »Me ne boš ubil?« »Seveda ne, Rudi. Samo prestrašil sem se.« »No, zdaj pa greva v Ameriko,« je še dodal. Odšla sta še malo naprej in videla mavrico. Jaka je rekel Rudiju: »Poglej, kako je lepa mavrica.« »Hej, kaj če bi odšla na konec mavrice?« »Sliši se dobro, Rudi, a najprej moram na stranišče.« »V redu, pirat Jaka.«

Nato sta nadaljevala pot in zagledala v morju žogo. »Se lahko igram z njo?« je vprašal Rudi. Žoga pa je zakričala: »Pusti me, pes!« Jaka je začudeno vprašal žogo: »Kaj … govoriš?« »Ja,« je odvrnila žoga. »Pridi z nama,« jo je povabil Jaka. »Že, že, a nisem žoga, temveč časovni stroj!« »No, če si res časovni stroj, pa gremo h kavbojcem.« »No, prav,« in tako jih je žoga odpeljala na Divji zahod. Rudi je navdušeno vzkliknil: »To pa je kuuul!« Takoj je zajahal konja. Žoga in Jaka pa sta se pogovarjala. Jaka, je vprašal žogo, kako je to naredila. Odvrnila mu je, da je to njena skrivnost. Naenkrat je konj glasno zarezgetal. Žoga se je prestrašila in odprla portal – vse je potegnilo v prihodnost. Padli so v medvedovo jamo. »V prihodnosti so medvedi inteligentni,« je vedela povedati žoga. »No, vsaj ti, ker imajo topove,« je dodala.

Prišel je medvedek, potegnil je za ročico in iz topa izstrelil opeko. Vsi so se skrili. Le žoga ne. Zadela jo je opeka in vsi so se vrnili v sedanjost – v današnji dan. Jaka je vprašal Rudija in žogo, ali bi jedla torto. Oba sta rekla: »Ja!« Jaka je šel peč torto, Rudi pa si je zaželel, da naj bo torta čokoladna. »No, prav,« je rekel Jaka in pripravil torto. Ko je bila pripravljena, so jo pojedli in se odpravili v Ameriko. Ugotovili so, da nimajo denarja. Rudi je vprašal: »Kaj bomo pa zdaj?« Jaka je odvrnil: »Najprej grem na stranišče.« Ko se je čez enajst minut vrnil, ga je žoga vprašala: »Kje pa si hodil tako dolgo?« »Kakal sem,« je odvrnil. »No, medtem se je Rudi domislil načrta,« je nadaljevala žoga. »Kakšen pa je?« je bil radoveden Jaka. Rudi je pojasnil: »Na ladji sem našel svinčnik, na katerem je ključ. V bližini pa sem opazil velik bankomat, za katerega potrebuješ ključ. Morda je ravno ta ključ pravi.« »Bravo, Rudi, nisem

si mislil, da si tako pameten.« Jaka je odšel na ladjo in vzel ključ. Odpravili so se do bankomata. Pirat Jaka je vtaknil ključ in bankomat se je odprl. Vzeli so nekaj denarja in odšli. Rudi ni pazil, kod hodi, in se je zaletel v drevo. Drevo se je podrlo in padlo na cesto. Najprej se je v drevo zaletel županov avto, nato še šolski avtobus in zgodila se je prometna nesreča. Prišla je policija in vprašala, kaj je bilo. Jaka je pojasnil: »Rudi je hodil nazaj in se zaletel v drevo, ki se je zaradi tega podrlo.« »No, to pa pomeni, da moramo zapreti cesto,« je rekel policist. Žoga pa je dodala: »To pomeni, da moramo iti peš do letališča?« In res je tako bilo, morali so se odpraviti peš. Kmalu ko so odšli, je pes Rudi rekel: »Jaka, lulat me.« »Pohiti in se brž vrni,« mu je odvrnil Jaka. »Prav,« je rekel Rudi. Jaka in žoga sta ga počakala. Ko se je vrnil, pa so se pogovarjali o tem, kaj si želijo. Pirat je začel: »Jaz si želim avto.« Žoga je nadaljevala: »Jaz pa peresnico.« In Rudi: »Zlato kahlico.«

Ko so končno prišli na ameriško letališče, so opazili velik napis: »Dobrodošli pirat Jaka, pes Rudi in žoga Marogica!« Pod tem napisom je bilo veliko platno. Skupaj so ga potegnili na tla in zagledali avto, peresnico in zlato kahlico. Vsi so bili zelo srečni. Z avtom so potovali po vsem svetu. Najprej so odšli v Avstrijo, nato v Slovenijo, Španijo in tako naprej. Ko so prišli okoli sveta, so se odpeljali do ladje. Ko je pirat Jaka stopil iz avta, so vsi skočili iz skrivališč. Zavpili so: »Vse najboljše, pirat Jaka!« Jaka se je zahvalil: »Hvala, družba!« Prišli so: konj iz preteklosti, medvedek, ostali pirati, župan, žoga Marogica, pes Rudi in ostali. Vsi skupaj so mu dali še eno darilo – to je bil bankomat. Medvedek je rekel: »Bankomat si dobil zato, ker si rekel, da nimaš denarja.« Pirat Jaka ga je odprl in zagledal zlatnike. Nad njimi pa je bila čudovita mavrica.

Saj bi šli še na torto, a kaj ko je Rudi spet moral na stranišče. Za njim pa še vsi ostali.

Žiga Silič, 3. a

LEGO PRAVLJICA

Nekega dne je napočil čas za noč čarovnic. Vsa vas je dobila vabilo. Povabili so tudi gasilce. Občina je najela tudi čarovnike. Vse je bilo pripravljeno. Ljudje so se v strašljivih maskah pomikali proti odru. Gasilci so se s posebnim vozilom peljali na noč čarovnic. Na pol poti so dobili klic na pomoč. V sporočilu so slišali, da je v ribnik modrosti padla bela mačka. Nekaj časa je trajalo, da so rešili mačko. Ko so gasilci vendarle prispeli na zabavo, so pripravili manjše presenečenje. Z vodnimi cevmi so naredili vodne slapove. Zabava se je začela, ko so prišli čarovniki. Zelo so se zabavali. Zabavajo se še zdaj, če še niso utrujeni.

Luka Dobaj, 3. a

Lena Gračner, 3. a

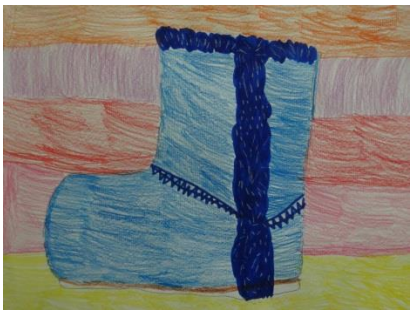

Maša Seljak, 3. a

Lia Klep, 3. a

Jakob Gradišnik, 3. a

Matevž Topolovec, 3. a

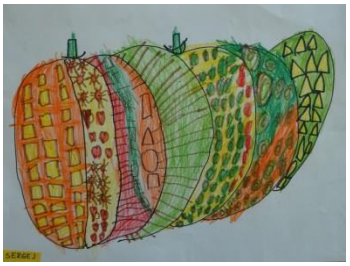

Sergej Ristić, 3. a

Lina Rojko, 3. a

Maja Vučko, 3. a

Sara Langerholc, 3. a

Luka Dobaj, 3. a

Nik Kokol, 3. a

Aneja Bučar, 3. a

Leon Vučak, 3. a

Nanije Halabak, 3. a

Naja Kovač, 3. a

Tia Repnik, 3. a

Žiga Silič, 3. a

Leon Breznik, 3. a

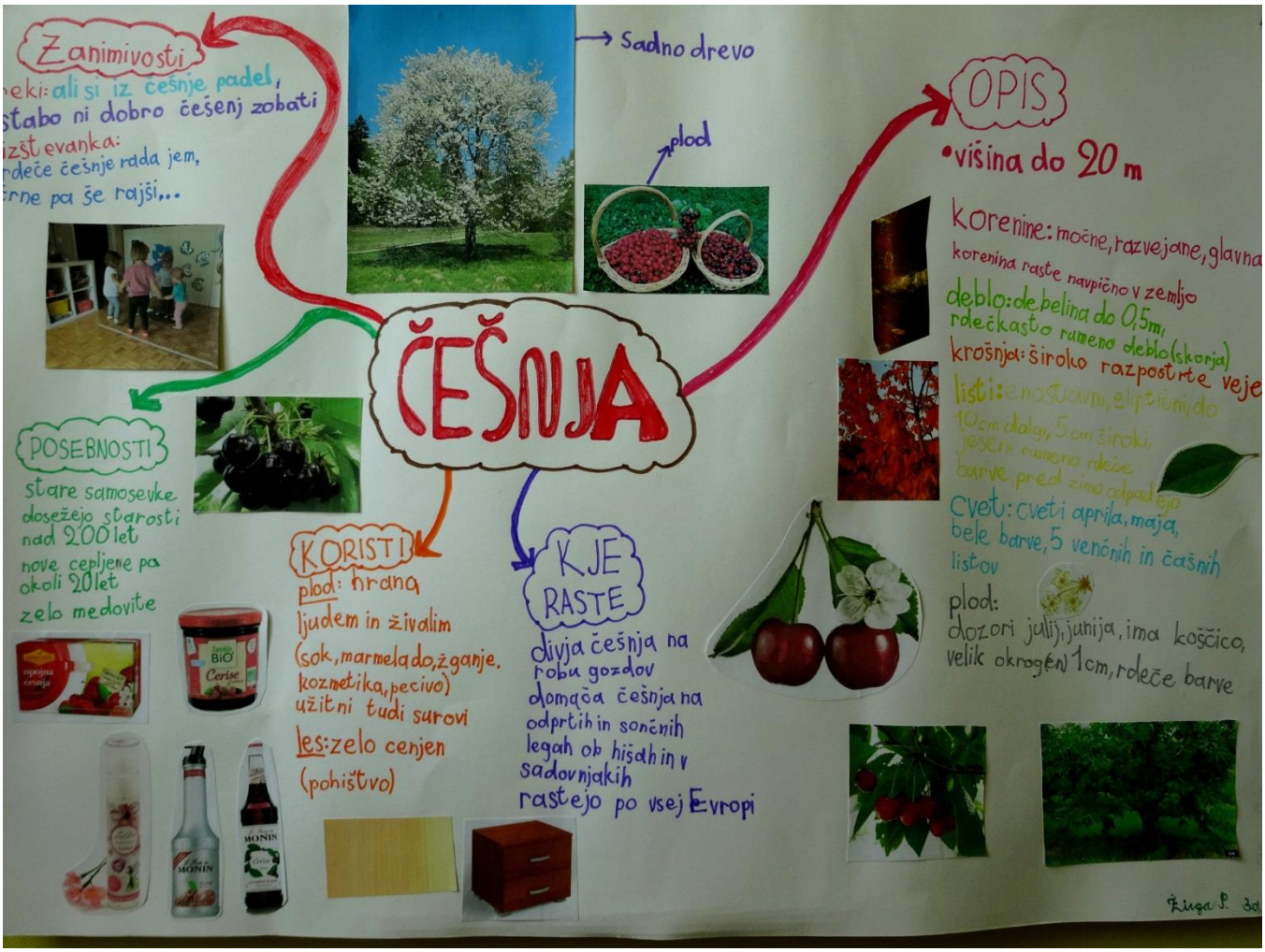

DREVESA 3. A

MALO ZA ŠALO IN MALO ZARES

Moja žena bo:

- lepa, prijazna, smešna, duhovita, delovna, ne preveč pametna in ne preveč nepametna, ne bo groba, mlada, suha ne preveč in ne premalo;
- lepa, močna, dobra v iskanju, če bom slučajno kaj izgubil;
- slavna pevka in igralka, ki bo tekmovala v 'masteršefu' in bo nastopala v filmih;
- Kiara, ki je lepa, brihtna, prijazna in ima lep glas;
- lepa, zelo lepa in imenitno pametna;
- pametna, lepa, z blond lasmi in lepimi očmi;
- lepa, očarljiva, prijazna, meni všeč, ime ji bo mogoče Tamara;
- tista, ki si bo vzela čas za mene, tista, ki jo bom imel rad s srcem, prijazna, tista, ki me bo imela rada s srcem;
- tekmovala v 'masteršefu', pekla palačinke, po poklicu bo kuharica …

Moj mož bo:

- imel črne lase, belo barvo kože, rjave oči in okrogel obraz;
- kavalirski, prijazen, pameten, mi bo pomagal, imel bo dobro službo, rjavo barvo kože in črne lase;
- lep, športen, pameten;
- prijazen, čustven, ljubezniv, zabaven, lep, imel me bo rad, rad bo imel živali;
- prijazen, lep, tisti, ki me bo zares ljubil, tisti, ki me ne bo varal;
- lep, močan, pogumen, prijazen, s kratkimi lasmi, spoznala se bova v Londonu;
- lep, suh, prijazen in imel bo službo;
- vesel, lep, pameten, prijazen, zabaven, neučakan, smešen, čuval bo psa;
- prijazen, dobrosrčen, srečen, ne sme biti len;
- prijazen, strpen, čuval bo otroka, ne bo len, hodil bo v službo;
- prijazen, pričakujem, da bo pazil otroke, da bo imel kdaj čas, da bi šel z mano v kino, da bo priden, da mi bo pomagal pri gospodinjskih opravilih …

Svoja pričakovanja so zlili na papir učenci 3. b

PES BEAGLE

Beagle je srednje velik lovski pes, ki spada v skupino goničev. Ima podolgovato glavo z velikimi ušesi in črnimi očmi. Je nižje rasti, ima močno telo in kratke noge. Zraste od 33 do 40 cm, tehta pa od 12 do 15 kg. Ima kratko dlako, ki je lahko bela, črna, rjava in oranžna. Za hojo uporablja 4 kratke tačke, s katerimi hitro teče. Zraven uporablja tudi svoj smrček, za katerega je značilen dober voh. Beagle izvira iz Anglije, kjer so jih uporabljali za lov na zajce. Danes so Beagli domači ljubljenčki in živijo v stanovanjih, hišah z vrtovi, najraje pa se gibljejo na prostem. Hranimo ga s pasjo hrano, paziti pa moramo, da ne poje preveč, saj se zelo hitro zredi. Samička skoti od 3 do 6 mladičev, ki sesajo materino mleko. Zato spadajo v vrsto sesalcev. Beagla uporabljajo pri lovu in kot delovnega psa pri policiji. Je zelo priljubljena pasma, saj ima zelo rad otroke. Zaradi kratke dlake ne zahteva veliko nege. Njegova posebnost je, da pri lovu uporablja poseben tuleč zvok. Najbolj znan predstavnik te pasme je risani junak SNOOPY.

Eva Vodopivec, 3. b

SHIH TZU

Shih tzu je tibetanski pes. Je družinski pes. Ima rad otroke in starejše ljudi. Ima zelo dolgo dlako, ki jo moramo negovati. Enkrat na dan ga češemo, enkrat tedensko ga kopamo. Družino shih tzu sestavljajo samec in samica ter mladički. Samica skoti od 3 do 4 mladičke na leto. Pasma shi tzu ima dolgo dlako, to je do 15 cm. Barva dlake je črno-bela. Psi zrastejo do 27 cm in so težki od 4 do 8 kg. Življenjska doba je od 12 do 16 let. Primerna hrana za to pasmo je govedina ali pa jagnjetina. Ti psi so primerni za šolanje, vendar moramo biti zelo potrpežljivi.

Tyara Slatinek Kuzma, 3. b

MOJ PES

Predstavila vam bom našega psa. Ime mu je Ike. Je rjave barve in ima gosto, dolgo dlako. Je srednje velik. Ima krajše tačke. Skotil se je brez repka. Je mešanec med shih tzujem in maltežanom. Ike živi v stanovanju.

Hranimo ga z briketi ali s hrano, ki jo kuhamo doma, ampak ta hrana mora vsebovati beljakovine, maščobe, vitamine, ogljikove hidrate, minerale in vlaknine. Ika hranimo dvakrat na dan, zjutraj in zvečer. Vodo ima na razpolago ves dan. Ko gremo od doma, dobi priboljšek.

Njegove igrače so gumijasta kokoška, žogica in vrvica. Na sprehod ga peljemo trikrat na dan. Pozimi mu za sprehod oblečemo plašček, ker nima poddlake. Enkrat na mesec ga striže frizerka za pse.

Ike spi v svoji posteljici, včasih pa se v njej tudi igra. Ko gremo v službo in šolo, je doma sam. Takrat veliko spi, se malo igra, včasih kaj doma uniči. Ko gremo na morje, ga vzamemo zraven. Zelo rad se kopa v morju. Na plaži sedi na svoji brisači.

Najrajši ima mojega atija in ga tudi najbolj uboga. Je zelo ljubosumen in zaščitniški. Zelo se razveseli obiskov. Rad se igra z drugimi psi.

Je priden kuža in imamo ga radi. Upam, da bo še dolgo z nami.

Lana Cestar, 3. b

KRAVA

Krava ima glavo, telo, štiri noge in rep. Na glavi ima dvoje ušes, dvoje rogov, dvoje oči in velika usta. Ima tudi štiri seske in vime. Ima roževinasta kopita, oblikovana v dva prsta. Krave imajo razvit čut za orientacijo, saj se premikajo glede na linijo sever-jug.

Živi v velikih, zračnih in svetlih hlevih. Hrani se s senom, travo in žitom. Krava je samica, bik pa je samec. Parita se enkrat na leto. Krava nato skoti telička, ki pije materino mleko. Krava, bik in teliček so živalska družina.

Krava nam daje meso in mleko. Iz kože naredijo usnje. Včasih so iz njenega loja delali milo.

V Indiji je krava sveta žival.

Anej Belšak, 3. b

Tyara Slatinek Kuzma, 3. b

Lucija Lampret, 3. b

Lana Cestar, 3. b

Tia Postružnik, 3. b

Eva Vodopivec, 3. b

Erika Kos, 3. b

Alisa Šprah, 3. B

Doris Kovačić, 3. b

Tyara Slatinek Kuzma, 3. b

Benjamin Horvat, 3. b

Lana Breznik, 3. b

Erika Kos, 3. b

Lana Breznik, 3. b

Erika Kos, 3. b

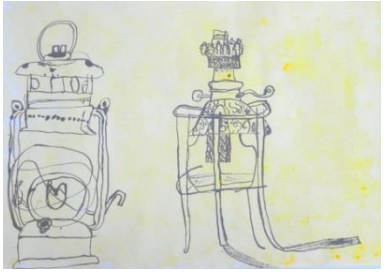

Doris Kovačić, 3. b

Gloria Bunderla Gomboc, 3. b

Eva Vodopivec, 3. b

BIL SEM NA MARSU S PRIJATELJI MARSOVČKI

Nekega dne so moji trije prijatelji prišli po mene na Zemljo. Bili so trije Marsovčki: Gok, Pok, Lok. Povedali so mi, da se na planetu Mars dogaja nekaj čudnega. Vsak dan izgine 240 predmetov. Kmalu jih sploh ne bodo imeli več. Šel sem z njimi na planet Mars. Ko smo prispeli, smo se takoj lotili dela. Poiskali smo stopinje. Ko smo videli prvo, je bila velika kot pica. Sledili smo jim in hitro za tem našli pošast. Imela je 9 glav, 4 noge in 2 roki. Na vsaki glavi je imela 4 oči, 3 usta in 5 ušes. Nismo je hoteli zbuditi, zato smo zgradili dvigalo, ki je samo vzelo njene stvari iz votline. Ko smo vse pospravili, so se Marsovčki zahvalili. Gok, Pok in Lok pa so mi podarili stekleno vazo. Od takrat Marsovčki vedo, kje poiskati pomoč.

Aljaž Hmelak, 3. c

MOŽIČKA NA SLADOLEDNI STREHI

Živela sem na sladoledni strehi. Bila je zelo sladka in spolzka. Dimniki so bili iz kornetov. Dim je dišal po smetani. Dim sem lahko pojedla. Streha je bila iz bonbonov.

Kiara Šprem, 3. c

TIHOŽITJE, STARI PREDMETI, OGLJE

Tilen Radislav, 3. c

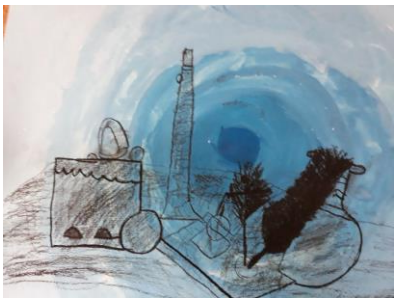
Lana Vučina, 3. c

Aljaž Hmelak, 3. c

Aleks Marko, 3. c

Žiga Rajh, 3. c

Arian Bytyqi,3. c

Tadej Furjan, 3. c

Taja Đuran, 3. c

Žiga Rajh,3. c

Lana Vučina, 3. c

MESTO PONOČI, TEMPERA

Taja Đuran, 3. c

Sarita Sara Heržič, 3. c

Teo Pušnik, 3. c

ZIMA

Neli Galič Leskovar, 3. c

Kiara Šprem, 3. c

Filip Knežević, 3. c

Nina Miložič, 3. c, Zimsko veselje

Neli Galič Leskovar, 3. c, Zimsko veselje

Nika Malajner, 3. c, Ježek

Lana Vučina, 3. c, Novo leto

Jure Kozjan, 3. c, Novo leto

Nika Malajner, 3. c, Portret sošolke

Jan Šalamun, 3. c, Portret sošolca

BILA SEM NA MARSU S PRIJATELJI MARSOVČKI

Nekega dne smo se srečali s prijatelji Marsovčki: s Kiki, Lili in Filipom. Vstopila sem v leteči krožnik in smo odleteli na Mars. Malo mi je bilo slabo, ampak na srečo smo hitro prileteli. Takrat sem jih zagledala in vsi so me gostoljubno sprejeli. Rekli so, da lahko tam živim. Rekla sem, da ne morem, ampak jih bom obiskovala. Bili so veseli. Srečala sem eno Zemljanko, ki ji je bilo ime Luna. Tako kot jaz je imela zraven kotalke in sva se skupaj kotalkali. Odločila sem se, da ostanem na Marsu. Tudi Luna je ostala na Marsu. Marsovčki so bili zelo veseli. Počil je lonec in pravljice je konec.

Zoja Janžek Jenuš, 3. c

MOŽIČKA NA ČOKOLADNIH HIŠAH

Živela sem v mestecu, kjer so čokoladne hiše. Tam sem imela dovolj hrane za celo čokoladno leto. Skakala sem lahko po žlebovih in pomagala drugim. Na primer, ko je pes vzel stari gospe meso, ki ga ni smel. Potem sem vzela meso iz njegovih ust in ga vrnila. Zelo rada sem pomagala.

Nela Fluher, 3. c

GLAVA

Možgani, lobanja, lasje, zobje,
očesi, uho in usta,
ti so v glavi in na njej.

A možgani so najpomembnejši
del glave.
Saj brez možganov ne preživi nihče.

Ker z njimi živimo, hodimo,
tekamo, se učimo, igramo, boksamo,
dihamo, pišemo in govorimo.

Zdaj oprostite,
ker meni se drugo pesem pisat mudi.

Aleks Marko, 3. c

DEŽELA MARSOVIJA

V deželi Marsoviji so leteči sloni, leteče mačke s kurjimi nogami in oranžne mačke s šilt kapo, ki rastejo na mavričnih drevesih. V šoli imajo matersovijo, sloviso in sporsovijo. V šoli imajo 3 ure in 10 minut pouka. Imajo tudi ovijalke, po katerih se spuščajo. Tam so slapovi, leteči smajliji, leteča WC-školjka in leteči špageti.

Teo Pušnik, 3. c

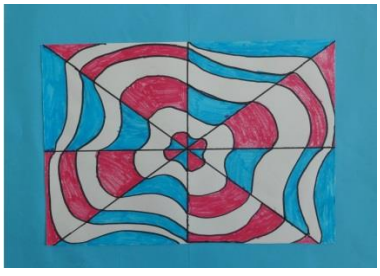

Taja Karakaš Korošec, 4. a

Neli Martinčič, 4. a

Lorina Reyes, 4. a

DOBROSRČEN SIN

Nekoč je živela kraljica pajkov. Imela je sedem sinov, ampak so se štirje odselili in to ji je zlomilo srce. Zgubila je tudi moža. Poklicala je dva sinova, najmlajšega pa je pustila na svoji mreži, ker bi začel blebetati in bi jo na koncu to ubilo. Sinovoma je rekla, naj ji najdeta nekaj, kar bi jo razveselilo. A tretji sin je vse slišal in vedel, da brata ne bosta pomagala – zato ker hočeta postati kralja in zelo premožna. Najmlajši sin je vedel, kaj mama kraljica potrebuje. V mislih je imel tri stvari. Najprej je šel po mravljo, ki je za pajke edini hišni ljubljenček, a to mami ni pomagalo. Nato je šel do rudnika in našel dragulj, o katerem je pravila legenda. Ampak ni delovalo. Tudi zadnja stvar ni delovala. Toda tik pred obupom se je spomnil, da mama kraljica pogreša njegove brate – svoje sinove. Takoj je odšel v Italijo in našel dva njena sinova, druga dva pa na Madžarskem. Vsem je povedal, kako je z mamo. Vsi so odšli v Pajkolino in jo presenetili. Mama kraljica je bila tako vesela, da je takoj stopila iz sence na svetlobo in se brž opravičila najmlajšemu sinu. Sinovi so mami pomenili več kot največja vsota denarja na svetu.

Aljaž Šavora, 4. a

NAJBOLJŠE SANJE

Deklica Zarja ima zelo rada zvezde. Vsako noč odpre okno in jih opazuje. Za rojstni dan je dobila novo sobo. Polepila jo je z zvezdami. Vsak dan si jih je ogledovala. Nekega snežnega večera je odprla okno in jih štela. A prešteti jih ni bilo mogoče. Ulegla se je v posteljo in zaspala. Sanjala je o zvezdah. Ko se je zvečer sprehajala po temnem gozdu, se je nekaj tako zasvetilo, da je za nekaj časa otrpnila. Gledala je in gledala, a ni mogla verjeti svojim očem. Na tla so padle tri zvezde, a so nehale svetiti. Odnesla jih je domov. Njeni mami so zvezde močno posvetile v oko, zato je zbolela. »Rabila bi čudežno zdravilo zvezdnega princa,« je rekla Zarja. Zvezde so ji rekle: »Vemo, kje je princ.« »Princ je v zvezdnem kraljestvu. Ko nas boš pozdravila, bomo šle po zdravilo k princu,« so dodale. Zarja jim je zalepila polomljene delce in rekla: »To boste imele gor 23 ur. Potem vam bom odlepila in boste zdrave.« Ko je 23 ur minilo, jim je odlepila trakce in zvezde so hitro pohitele po zdravilo. Čez nekaj časa so se vrnile. Zarja je bila zelo vesela in odnesla je zdravilo mami. Mama je v hipu ozdravela. Zarja se je zahvalila zvezdam in vsako nežno pobožala. Zvezde so se vrnile na nebo in se nasmehnile Zarji. Zarja se je zbudila in pogledala na nebo ter rekla: »To so bile najboljše sanje. Nikoli jih ne bom pozabila!«

Neli Martinčič, 4. a

PRIJAZNOST JE POMEMBNA

Nekoč pred davnimi časi je v črnem gradu živel princ. Bil je najzlobnejši v vsem mestu. Nekega dne je njegova mama hudo zbolela in princ se je začel smejati. Mama mu je dala kazen, in sicer, naj ji gre po čudežno zdravilo. Toda to zdravilo mora resnično pomagati. Princ se je žalostno podal na pot. Srečal je veliko, strašno pošast. Zatekel se je v veliko jamo, kjer je živel star velikan. Velikan je princa hotel pojesti za malico, zato ga je ujel. Princ je začel jokati. Velikan ga je imel že skoraj v ustih, a tedaj ga je hitro ujela velika miš in skupaj sta zbežala iz strašljive jame. Miška je princu pomagala najti tri čudežna zdravila. Našla sta tri rože, ki so zlobnega princa spremenile v prijaznega princa. Princ je hitro stekel domov. Mama se ga je zelo razveselila. Rekla mu je, da je zdravilo imel v žepu in da ga je samo preizkusila, da vidi, ali bi ji pomagal. Obljubil ji je, da ji bo vedno pomagal, ko bo rabila pomoč. Čudežne rože je dal v svojo najljubšo vazo.

Taja Karakaš Korošec, 4. a

ČUDEŽNA ROŽA

Pred davnimi časi je živel mlad kraljevič. Njegova mama je bila zelo bolna. Sin je že tri leta upal, da bo ozdravela. Nekega dne pa se je kraljevič odločil, da poišče čudežno zdravilo za bolno mamo. Odšel je v gozd in slišal, da nekdo joče. Odhitel je bližje in videl, da joče mala roža. Vprašal jo je, zakaj joče. Povedala mu je, da jo je zapustila mama, ki je rekla, da je pregrda za njihovo družino. Kraljevič je rekel, da ji bo pomagal najti mamo in se z njo pogovoril. Roža ga je vprašala, če lahko kaj naredi zanj. Prosil jo je, če mu lahko pomaga najti čudežno zdravilo za bolno mamo. Odvrnila mu je, da samo njena mama ve, kje najti čudežno zdravilo. Odpravila sta se poiskat njeno mamo. Nista dolgo hodila, ko sta jo našla. Mama je rekla, da je zelo pogrešala hčerko in da na začetku ni razmišljala o posledicah. Opravičila se je hčerki in rožica ji je oprostila ter ji skočila v objem. Rožica je mami povedala, da je kraljeviču obljubila, da mu bo pomagala najti čudežno zdravilo. Mama je rekla, da za takšno bolezen potrebuješ kapljico rožine sline. Kraljevič jo je prosil, če mu jo lahko da. Roža je izpljunila malo sline v kozarček. Kraljevič se je zahvalil, poslovil in odšel. Prišel je domov in mami dal kozarec s slino. Mama je to spila in v minuti ozdravela. Mama in kraljevič sta bila tako vesela, da sta rajala do pozne noči.

Neža Gračner, 4. a

PESEM O OBLAKU

Kam bi rada šla? Bi poletela
do neba, do neba tam širnega?
Bi se dotaknila oblaka,
oblaka visokega?

Vanja skače in skače
še višje, še bližje.
Ptiček ji poje tralali,
tralali, nikamor ni poti.
Tralali, tralali, le kam se ti mudi?

Vanji uspeva in skače še višje,
še bližje do tistega oblaka.
Tam je eden, še eden in še eden.
Vanja odpre oči in pravljice več ni.
Lorina Reyes, 4. a

Eva Gaube, 4. a

Neli Martinčič, 4. a

PESEM O SOŠOLCIH

Neli in Lorina se radi skupaj igrata
in belo platno vso popacata.

Filip in Teo se po travniku lovita
in se za ptički rada podita.

Teja in Tara pri kosilu skupaj sedita
in si druga drugi vice govorita.

Nick in Jan se zmeraj učita,
saj slabih ocen si ne želita.

Taja in Eva med poukom klepetata,
saj skupaj ustvarjata dva plakata.

Aljaž in Anej sta prava junaka,
saj sta v metanju žoge prvaka.

Ko Sara in Ema dobro oceno dobita,
se ves dan veselita.

Jaz pa glasbo rada imam,
zato plešem in pojem ves ljubi dan.

Neža Gračner, 4. a

Eva Gaube, 4. a

Lorina Reyes, 4. a, Jesensko drevo

Eva Gaube, 4. a, Jesensko drevo

Anej Turk, 4. a, Cvetoče drevo

Eva Gaube, 4. a, Cvetoče drevo

Teja Flamiš, 4. a, Cvetoče drevo

OBČINA MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU ČEZ 200 LET …

Čez 200 let bodo avtomobili leteli, več bo trgovin, več ljudi, tudi igrišč bo več in najbrž bo kaj zastonj.
Sara Pavlič, 4. a

Ne bo gozdov, ne bo navadnih avtomobilov, postala bo mesto, imela bo svoj nogometni klub, kot je liverpool, nihče ne bo več reven, bo dosti robotov, vse bo zastonj, ker bodo v tovarnah samo roboti, ne bo ropov in umorov, bo imela svojo vojsko, avtomobili se bodo sami vozili.
Filip Gradišnik, 4. a

Občina bo takrat večja (v njej bo živelo veliko več ljudi), v njej se bodo vozili z električnimi avtomobili, lepše se bodo oblačili, imeli bodo večje hiše in bloke, več bo vil in v hišah, vilah, blokih, apartmajih, hotelih bodo stregli in čistili roboti, vozili se bodo po avtocestah, nakupovali bodo tako, da bodo v trgovini dobili tablico in na tablico napisali, kaj hočejo kupiti, in robot bo to dal v voziček in plačal.
Neža Gračner, 4. a

Imeli bodo iphone 211, ne bo gozdov in njiv, avto bo poganjal meteorit.
Aljaž Šavora, 4. a

Bo večja, imela bo več ljudi, bolj moderne hiše, vsi bodo imeli avtomobile na elektriko, več bo trgovin.
Teo Gaube, 4. a

Bolj moderen kraj bo in tudi ljudje se bodo spremenili.
Tara Levar, 4. a

Ne bo veliko gozdov in kmetij, manj bo cerkev, šole bodo imele devet razredov, vozila bodo na elektriko, imela bo svojo vojsko, veliko bo trgovin, blokov in vse bo dražje.
Jan Auguštin, 4. a

V občini bodo leteči avtomobili, železnica, več bo ljudi (približno en milijon), štiri športna letališča, ne bo več kmetij, vsi bodo bogati, ne bo več kanala reke Drave, veliko bo trgovin, hotelov, blokov, govorili bodo narečje, malo bo gozdov in bo zaradi tovarn zelo slab zrak.
Ema Korošec, 4. a

Otroci se bodo šolali doma, imeli bodo telefone, tisto, kar si bodo naročili, bodo dobila iz ekrana. V cerkve sploh ne bodo hodili in vse si bodo ponarejali. Nastala bo država Miklavž. Avtomobili bodo leteli in poleteli v vesolje ali morje, oceane.
Taja Karakaš Korošec, 4. a

V občini bodo električni znaki, vse bo avtomatizirano, avtomobili se bodo sami vozili, ne bo več običajev, kolesarjev, rastline bodo izumrle, leteči krožniki bodo, tehnologija bo ljudi uničila, pri pouku si bodo vse zapisovali na tablice, potovali bodo z vesoljskimi ladjami, ki bodo boljše, Miklavž bo mesto, ne bo več gozdov.
Nick Krstić, 4. a

V občini bodo tri šole, ki se bodo petkrat spremenile. Avtomobili bodo leteli in otroci se bodo več družili, ker noben telefon ne bo delal. Življenje se bo zelo spremenilo.
Lorina Reyes, 4. a

KDAJ SEM SREČEN/-NA

Srečna sem, ko so počitnice, ko je stavka, ko gremo na morje, ko je v šoli snov, ki jo imam rada, ali gremo na ekskurzije, ko vem, da je nekdo ob meni in me ima rad, ko me kdo lepo in prijazno pozdravi, ko dobim žival, ko imam rojstni dan, ko se z vsemi razumem, ko so vsi okoli mene zdravi, ko druge razveselim …
Eva Gaube, 4. a

Srečen sem, ko imamo družinski piknik in pečemo meso, ko nimam naloge in ko dobim obisk.
Aljaž Šavora, 4. a

Srečen sem, ko dobim novo video igro, ko izvem, da lahko grem na kakšno rojstnodnevno zabavo.
Teo Gaube, 4. a

Srečen sem, ko nimam naloge, ko imamo tehniški dan, delamo poskuse pri naravoslovju, ko grem k prijatelju ali prijateljici, sem z družino, ko gremo na izlet s šolo ali družino, ko grem gledat svojo sestro, kako nastopa.
Nick Krstić, 4. a

Srečna sem takrat, kadar sem s prijateljicami, ko se sestra igra z menoj, ko sem z družino.
Sara Pavlič, 4. a

Srečna sem, ko me nekdo objame, brani, ko se počutim varno, ko sem z družino ali z družbo, ko mi kdo kaj da, mi kaj lepega reče in ko se igram.
Ema Korošec, 4. a

Ko mi mama reče, da grem v toplice, ko se mama igra z mano in ko komu nekaj podarim.
Tara Levar, 4. a

Ko kosim travo, delam na njivi, vozim traktor, se vozim na traktorju z Jožekom, gledam nadaljevanko Moja boš …, ko dobim kakšno novo stvar in ko lovim ribe.
Anej Turk, 4. a

Srečna sem, ko z družino kam gremo, ko so vsi v družini zdravi, ko zmagam pri igri ali kvizu, ko se družim z družino in prijatelji, ko se igram z mojimi živalmi, ko lahko komu pomagam, opravim hišno opravilo in me starejša oseba pohvali ter mi starši zaupajo, da sem sama doma in da kaj skuham ter ko me kdo kaj prosi.
Neža Gračner, 4. a

Srečen sem, ko bolj dolgo spim, hranim živali, ko se dobro počutim, ko sem na plaži, ko vidim traktor.
Jan Auguštin, 4. a

Srečna sem, ko imam počitnice, ko grem na morje, ko dobim kakšno darilo, ko se igram s prijatelji, ko barvam, rišem, se igram z ljubljenčki, ko grem na sprehod, ko se kotalkam z Evo, ko plešem, ko dobim dobro oceno, ko z mamo in bratom grem v kino, ko grem gledat rože, ko grem na kakšen izlet s šolo, ko grem z družino kam.
Teja Flamiš, 4. a

Srečen sem, ko dobim, kaj hočem, ko ni šole, ko lahko spim, ko igram igrice, ko imam rojstni dan, ko mi je lepo.
Filip Gradišnik, 4. a

Srečna sem, kadar se mi kdo zahvali in ko se naučim kaj novega. Srečna sem tudi, ko dobim za rojstni dan darilo, da s prijatelji in družino nismo skregani in se imamo radi.
Lorina Reyes, 4. a

ČE BI BIL/-A UČITELJ/-ICA, BI …

Če bi bila učiteljica, bi otroke učila snov in lepega vedenja. Urnik bi pravilno razporedila, napisala na tablo, kdaj ocenjujem, in zahtevala bi lepopis.
Taja Karakaš Korošec, 4. a

Poučeval bi kemijo, fiziko in astronomijo. Če si učitelj, moraš veliko znati. Pomagal bi staršem, da bi se otroci lepo obnašali.
Nick Krstić, 4. a

Bi veliko znala, si bi naredila urnik, načrt, bi učila učence, jih vzgajala, pazila, jim pomagala – tako mi ne bi bilo dolgčas.
Ema Korošec, 4. a

Poučeval bi kemijo, fiziko in geografijo, mize bi naredil v črko A.
Aljaž Šavora, 4. a

Bi zabaval druge, ne bi imeli SLJ in GUM, imeli bi geografijo, fiziko, kemijo, matematiko in šport.
Filip Gradišnik, 4. a

Trudila bi se, da bi bili učenci srečni, učila bi jih, pazila, naredila pouk bolj zabaven, da bi se učenci raje učili in da ne bi z muko prihajali v šolo, urnik bi v redu razporedila, večkrat bi pripravila kvize, da bi si učenci več zapomnili. Pri delu bi uporabljala več učnih pripomočkov.
Eva Gaube, 4. a

Učencem bi dala vsak drugi dan nalogo in dala bi jim malo težje stvari za delati.
Tara Levar, 4. a

Če bi bila učiteljica, bi učila učence in jim pomagala pri težkih nalogah. Peljala bi jih na svež zrak in jim pustila, da se igrajo.
Lorina Reyes, 4. a

Bila bi prijazna in ko bi učence naučila kakšno snov, bi preverila njihovo znanje. Učila bi jih lepega vedenja in jih razveseljevala. Želim postati učiteljica plesa.
Neli Martinčič, 4. a

Če bi bila učiteljica, bi učila otroke snov, si razporedila ure v tednu, pomagala, če česa ne bi razumeli, pomagala staršem pri vzgoji otrok, si doma pripravila teste in snov, pazila bi otroke.
Neža Gračner, 4. a

Učil bi vse predmete, otroke bi večkrat peljal na izlet. Učil bi različne otroke in v več državah.
Jan Auguštin, 4. a

Učil bi otroke, si pripravil plan poučevanja doma, jih učil reda in uporabljal pripomočke za pouk.
Teo Gaube, 4. a

Bi učil otroke lepega vedenja, zgodovino, fiziko in kemijo.
Anej Turk, 4. a

Če bi bila učiteljica, bi otrokom pomagala in se jih trudila čim več naučiti.
Sara Pavlič, 4. a

Bila bi prijazna, učencem bi pomagala, če bi imeli težave, bi jim snov ponovno razložila, jim povedala, kaj lahko delajo in česa ne.
Teja Flamiš, 4. a

V 4. b smo poustvarjali Lainščkove Ledene rože ...

ROŽA MATI

Ko roža cveti,
tebe budi,
vse nas budi,
ker nekaj se zgodi.

Pomlad je pred vrati,
ker rad imam rožo, Mati.
Roža je bila vesela,
ker zima ni več bela.

Roža je cvetela.
Ni ovenela.
Zrasla je visoko,
korenine pa globoko.

Roža je ovela,
ker jo je voda zajela,
mama pa vesela,
ker je roža ovenela.

Nejc, Alen, Filip, David, Lara Ž., Tjaša

ČAROBNA MARJETICA

Čarobna marjetica na oknu sedi
in opazuje zanimive ljudi.

Tam šteje ena, dva, tri
in jim daje moči.
A hitro se zmoti,
saj enega več ni.

Ker se zmoti,
do štetja ji več ni.
»A ni ti do štetja?«
ji reče lastnik.

Trobentica jo pozdravi,
jo vpraša: »Kako si?«
Marjetica se ustraši
in *ena, dva, tri* več je ni.

Kaja, Mark,
Lara, Medina,
Anej, Suzana

OGNJENE ROŽE

Ognjene rože imajo rdeč cvet,
velikega kot naš planet.

So vladarice sveta,
čeprav niso užitne kot potica.

Močvirje temno in srhljivo je,
dom, kjer ognjene rože živijo.

Njen cvet ponoči gori,
ob zori pa cveti.

Tilen, Žan, Staša, Jon, Tea

OGNJENE ROŽE

Kje živijo te rože?
Kako v gorah preživijo?
In kako otrokom sladkarije delijo?

Kako krvavijo?
In kako se jih otroci bojijo?
In če že preživijo,
se ti v rokah stopijo.

To uganka je za vse,
a nihče rešiti je ne sme.
Če ne,
skrvaviš
in se stopiš.

Hitro zbežimo
in se v lavi stopimo.

Luka, Stella, Matejka, Leon, Tadej

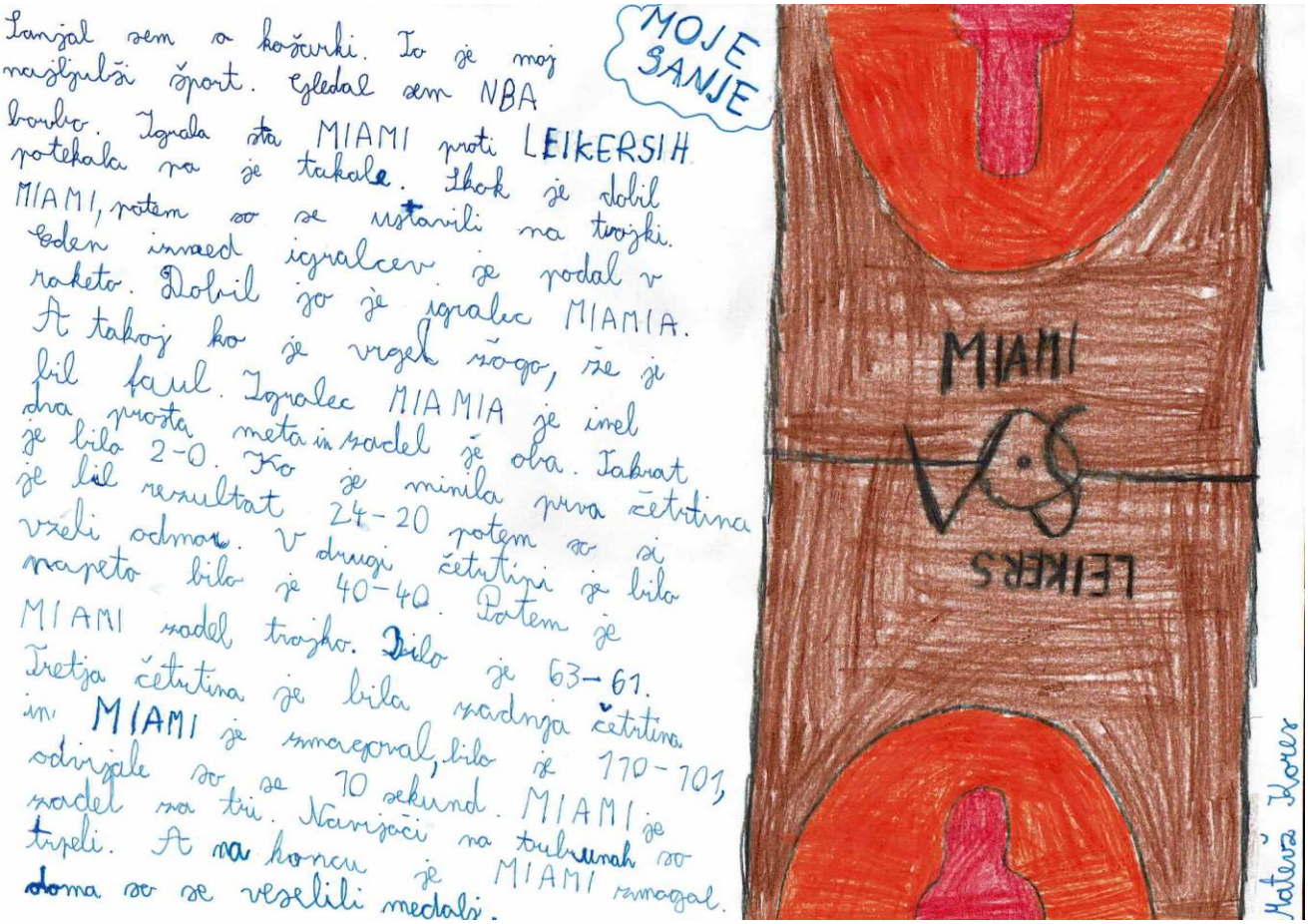

SILVESTROVO

Med počitnicami sem se peljal z družino na Madžarsko.

Pripravljali smo se na petje karaok, vsi smo peli – vendar ne vsi najbolje. Na Madžarskem smo bili s šestimi družinami, med njimi tudi Nik Repnik, ki je moj sošolec, ampak to je druga zgodba. Razdelili smo se po treh nadstropjih. Najvišje so bili najstniki, v sredini pa ostali otroci, spodaj pa starši najstnikov. Ko smo se navadili, smo se šli potepat po bližnji okolici. Ko smo prišli s sprehoda, smo se čez eno uro spet odpravili, tokrat v restavracijo. V restavraciji so imeli ocvrte zrezke, velike za dve moji glavi, od tega sem pustil samo četrtino. Pred polnočjo smo vsi plesali in si voščili kar 15 minut. Ko smo spuščali ognjemet, se je ta prevrnil in streljal povsod. Midva z bratom sva šla v avto, ostali pa za steno. Nika je zadelo v gleženj. Čez 15 minut je bilo vse v redu in vsi smo šli spat.

Mislim, da bom vedno notri gledal ognjemet ... *Miha Terzer, 4. c*

ČE DEDEK NE ZNA PRIPOVEDOVATI PRAVLJIC:

TRIJE PRAŠIČKI

Nekoč so se trije prašički podali na svojo pot. Sladkosnedec je poslal Pesmopisca po veliko kepic sladoleda. Pesmopisec je rekel gradbeniškemu prašičku, naj gre v sladolednico ukrast veliko kepic sladoleda. Gradbeniški pujsek je rekel: »Ne bom šel, ker je to kraja.« Pesmopisec je rekel: »Ja, pa boš šel!« Gradbeniški prašiček je šel ukrast veliko kepic sladoleda. Zalotili so ga. To si je tudi želel Pesmopisec, da ga vržejo v zapor. Ko je zato izvedel tudi Sladkosnedec, je bil zelo, zelo žalosten. V resnici je bil Pesmopisec zelo zloben. Hotel je uničiti svojega brata. Ko je šel Pesmopisec spat, je Sladkosnedec poklical policijo. Takoj so prišli po njega in izpustili gradbeniškega pujsa. Srečna sta bila, ker nimata več svojega zlobnega brata ob sebi.

Čez tri leta so ga izpustili in se je pretvarjal, da je prijazen. Ko so se bratje srečali, so bili srečni in so se objeli. Brata sta vedela, da je nekaj narobe, ko se je Pesmopisec pogovarjal s šefom policije. Brata sta mislila, da je nekaj narobe. Sladkosnedec in gradbeniški pujsek sta zasledovala Pesmopisca. Brata sta izvedela samo, da hodi po nakupih in pije alkoholne pijače. Takoj sta pomislila, da je Pesmopisec spet zloben.

Ko sta ga brata vprašala, ali je kaj narobe, sta imela zraven pištolo. Pesmopisec je samo rekel, da je postal policist. Srečni so bili vsi trije in živeli so srečno do konca svojih dni.

Aneja Poštrak, 4. c

Melisa Muršec, 4. c

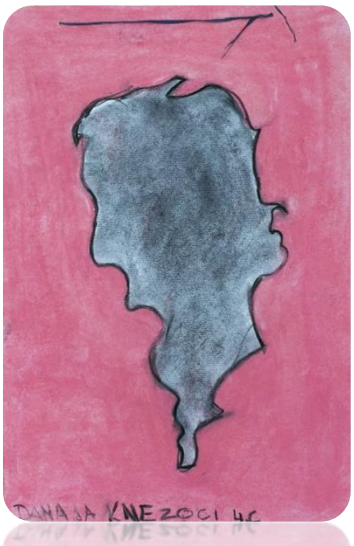

Danaja Knezoci, 4. c

Tanaja Kolšek, 4. c

Anika Nahtigal, 4. c

Tinkara Brodnik, 4. c

Danaja Knezoci, 4. c, Družina, slikanje s plastelinom

Moja psička Luna Blue, Tinkara in jaz, smo odšli v **sladkorno** deželo. Tam smo videli živali iz sladkorne pene in čokoladni vodomed. S Tinkaro sva pojedli veliko bonbonov, sladkorne pene, čokolade. Luna je imela hišico iz čokoladnih kosti in mivko. Midve s Tinkaro pa hišo iz sladkarij. Nenadoma je priplaval velik temen čokoladni oblak. Hitro smo se skrili a Luna je ostala zunaj, zelo močno me je zaskrbelo. Veliki čokoladni oblak je odplaval. S Tinkaro sva oddrveli ven in videli Luna kako se kopa, maskira, igra v čokoladi. Nato sva se začeli smejati in še midve skočili v čokolado!...

Moje sanje

Pia Počkaj

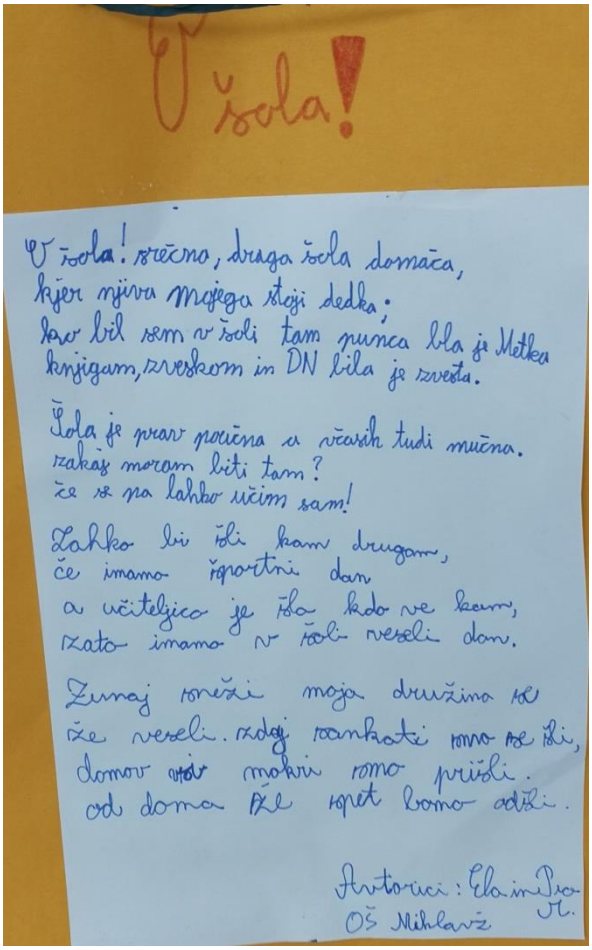

V šola!

V šola! srečna, draga šola domača,
kjer njiva mojega stoji dedka;
ko bil sem v šoli tam punca bla je Metka
knjigam, zveskom in DN bila je zvesta.

Šola je prav poučna a včasih tudi mučna.
zakaj moram biti tam?
če se pa lahko učim sam!

Lahko bi šli kam drugam,
če imamo športni dan
a učiteljico je šlo kdo ve kam,
zato imamo v šoli veseli dan.

Zunaj sneži moja družina se
že veseli. zdaj sankati smo se šli,
domov vsi mokri smo prišli.
od doma že spet bomo odšli.

Avtorici: Ela in Pia M.
OŠ Mihlavž

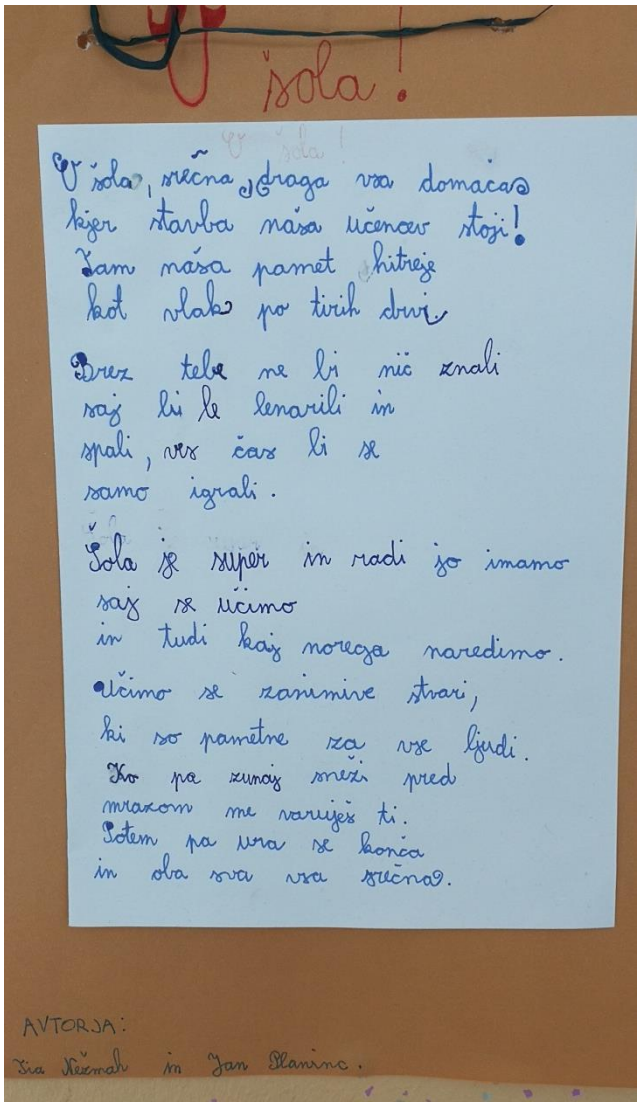

V šola!

V šola, srečna, draga vsa domača
kjer stavba naša učencev stoji!
Tam naša pamet hitreje
kot vlak po tirih drvi.

Brez tebe ne bi nič znali
saj bi le lenarili in
spali, ves čas bi se
samo igrali.

Šola je super in radi jo imamo
saj se učimo
in tudi kaj norega naredimo.
Učimo se zanimive stvari,
ki so pametne za vse ljudi.
Ko pa zunaj sneži pred
mrazom me varuješ ti.
Potem pa ura se konča
in oba sva vsa srečna.

AVTORJA:
Tia Nežmah in Jan Planinc.

Žan Meško, 4. c

FRANCE PREŠEREN V 5. A

D. Prešeren

LJUBEZEN

Želim si te,
edina moja ljubezen si le.
Vedno, ko ne govoriš,
slišim tvoj glas.
Ko ne vidim tvojega obraza,
ga v resnici vidim.

Jaz čutim tvoj dotik,
četudi pred menoj ne stojiš.
Sanjam te vse dni,
ampak moje srce si želi,
da nama bi dala veliko moči,
da bile bi noči,
ko midva dala si poljubčka bi.

Ana Marija Kršljin Stojić, 5. a

OH, TA POMLAD

Spet je ta pomlad,
drevesa pozelenijo,
ptički žvrgolijo,
rože cvetijo.

Vse je zeleno,
zelo pisano,
živo
in veselo.

Bor Žunko, 5. a

POMLAD

Tako dolgo sem čakala, da sem to komaj dočakala.
Sonce posijalo je za golimi gorami
in pomladno jutro je že tukaj z nami.
Pa že jočem, čeprav tega nočem.
Ptički žvrgolijo in marjetice cvetijo.

Tam je jagoda, ki izgleda prav slastno,
in tam čebela, ki nabira med, da jaz bom sladkosned.
Tam je vejica, ki padla je na tla, o, ja, ja,
to ta prava je pomlad.

Ela Langerholc, 5. a

Škratkinja Cvetka

Nekega dne nam je učiteljica povedala, da dobimo škratka. Z veseljem sem ga odnesla domov. Čez nekaj dni smo podpisali pogodbo, da smo ga posvojili. Ko je bil res moj, sva se doma res zabavala:
plesala sva, šla v trgovino, šla ven, se kotalkala in jedla. Imela sva se res lepo. Zdaj sem ga
pa že trikrat pozabila prinesti v šolo. Upam, da se mi to ne zgodi več. Všeč mi je, da sem dobila to skrb za škratka.

Ela Langerholc, 5. a

POMLAD

Pomlad – vse cveti,
a v tvojem srcu se ljubezen
razkroji.
Potem pa čakaš,
da pomladna ljubezen
prihiti in te razveseli.
Ljubezen je prišla in ugotovila,
da je na pravem mestu ljudi razveselila.
Srečni smo vsi,
ker ljubezni deležni smo vsi.

Nina Horvat, 5. a

MOJA PESEM O POMLADI

POMLAD

Vse se zbuja,
vse se prebuja,
cvetovi,
čisto novi.

Tam že ptica poje
in zapoje
lepo budnico
vsak dan.

Glej, tam zvonček raste
in narcisa se prebuja,
tulipan pa že krasi
in vijolica cveti.

Bunde v omare,
smuči, drsalke in sani
počivat gredo za 300 dni.

In mlad par v park hiti,
da fant dekletu šopek
podari,
takrat se zaiskri,
ljubezen srečna naj živi.

Seveda,
to je pomlad,
ena in edina,
najbolj cvetoč letni čas,
ki prinese barve.

Šola se zaključuje,
vsi so veseli,
le jaz ne,
ki upam, da še ne mine.

Zala Silič, 5. a

MOJ PALČEK

Nekega dne nam je učiteljica rekla, da če želimo, lahko posvojimo palčka. Bil sem navdušen. Končno bom imel nekoga, za katerega bom lahko skrbel. 17. januarja sem palčka končno dobil.

Naslednji dan je bil moj rojstni dan. Za vikend sem si zaželel iger na snegu. S starši smo se šli sankat. Doma sem si v žep bunde dal palčka. Da bo sankanje z mano doživel tudi on.

Palčka imam skoraj že tri mesece. Z mano gre v šolo, z njim se učim, delam naloge. Zelo sem se navezal nanj.

Bliža se velikonočni čas. Komaj čakam, da bova skupaj iskala darila velikonočnega zajčka.

Tim Robič, 5. a

ŠKRATKI

Učiteljica je nekega dne rekla, da bomo dobili škratke. Vsi smo bili zelo veseli. Ko nas je vprašala, če bomo lepo skrbeli za njih, smo vsi rekli ja. Potem (čez nekaj časa) pa je rekla, da bodo nekateri pozabili poskrbeti za njega, a mi smo vedno rekli, da bomo lepo pazili in skrbeli zanj.

Čez nekaj časa smo se punce pogovarjale, če bodo tudi škratinje. Ko je napočil čas, da dobimo škratke, smo bili zelo veseli. Vse punce smo hotele imeti škratinje, čeprav to ni šlo. Ko smo se zmenili, da bo učiteljica vlekla listke z imeni, je bilo vsem prav. Ko smo dobili škratke, smo bili vsi zelo veseli.

Moji škratinji je ime Eva Luna. To ime sem ji dala, ker mi je zelo všeč in vedno skrbim za njo. Naredila sem ji mehko posteljico, nato pa še mehak jogi, na katerem vsako noč spi zraven mene. Poskusila sem ji tudi narediti kakšna oblačila, čeprav ni uspelo, ker je premajhna, in za pusta sem jo poskusila preobleči v kurenta, ampak ni šlo, ker je bila premajhna – izrezala sem si že vse iz kože, zašiti pa ni šlo. Naredila sem ji tudi dosti prijateljev, s katerimi se igra, da ji ni dolgčas. V šoli so pa tudi zelo pridni, jaz sem svoji škratinji naredila zvezke, da se lahko uči.

Na koncu smo ugotovili, da je imela učiteljica prav – včasih kdo pozabi poskrbeti za svojega škratka.

Mia Jeza, 5. a

KAKO SO DUHOVI POSTALI MOJI PRIJATELJI

Ko mi je mama popoldne rekla, naj si pospravim sobo, saj povsod ležijo moja oblačila, je sprva nisem ubogala. Potem pa je prišla noč.

Odpravila sem se spat. Zaprla sem vrata, saj sta se še mama in sestra pogovarjali. Bila je čista tema, čista tišina in jaz čisto sama. Pogledam vse temne strašne obraze na mizi, na omari, vsepovsod. To so duhovi! Tako sem bila prestrašena, še dihala sem komaj. Hotela sem zakričati, pa sem se zbala, da če to naredim, bodo duhovi planili name. Raje sem šla pod odejo in čakala na dan. Zjutraj sem ugotovila, da so vsi duhovi le moja oblačila, ki jih nisem pospravila. Potem pa sem pomislila, da me oblačila ščitijo pred mrazom.

Val Perko, 5. c

Tako so duhovi postali moji prijatelji, ki me grejejo vso zimo in hladijo vse poletje.

Ela Langerholc, 5. a

ZGODBICA ***BILI SMO V PREKMURJU***

NEKEGA DEŽEVNEGA PETKA SMO SE S ŠOLO ODPRAVILI NA STROKOVNO EKSKURZIJO V PREKMURJE.

IZ DOBROVC NAS JE POT VODILA DO MIKLAVŽA, KJER SMO POBRALI NAŠE SOSOŠOLCE.

POT JE PELJALA IZ MIKLAVŽA NAJPREJ V RADENCE. DO TJA SO UČENCI PREBRALI NEKAJ O RADENCIH IN LENARTU. TAM SMO SI NAJPREJ OGLEDALI VRELEC, POJEDLI MALICO IN SE ODPRAVILI V HOTEL. NATAKAR NAM JE POSTREGEL Z VODO IZ VRELCA. LAHKO SMO SI JO ODNESLI TUDI DOMOV.

2. POSTAJA – BOGOJINA, TAM SMO SI OGLEDALI CERKEV GOSPODOVEGA VNEBOHODA. DOLGA POT. MED TO POTJO SO PRAV TAKO NEKAJ POVEDALI O POSAMEZNIH TOČKAH. PRIŠLI SMO. TUDI JAZ SEM TAM NEKAJ PREBRALA O TEM, KAR SI BOMO POGLEDALI. SLEDIL JE OGLED.

IN ŠE LONČAR V FILOVCIH. NAJPREJ SMO PRISLUHNILI O PEČI, NATO PA SMO SE RAZDELILI V SKUPINI. 1. SKUPINA SI JE ODŠLA OGLEDAT PANONSKO HIŠO, MI PA, KAKO LONČAR IZDELUJE, IN PO SPOMINKE. DAN SE JE POČASI ZAKLJUČEVAL.

NA POTI DOMOV JE POSIJALO SONCE. VELIKO SEM SE NAUČILA.

Zala Silič, 5. a

Zala Sporiš, 5. c, Cvetoče drevo

ČEBELE

Čebele na našem vrtu spet letajo
in pomlad nam prinašajo,
z njo pa veselje.

Od cveta do cveta letajo,
hrano si nabirajo.

Z vetrom moč dobijo,
z dežjem se umivajo.

Urška Smiljan, 5. a

ZMAJEV KRALJ

Pred davnimi časi je živel kralj, ki je imel čaroben zaboj, v katerem ni nikoli zmanjkalo zaklada. Nekega dne je prišla zlobna čarovnica, ki je kralja spremenila v zmaja. Rekla je, da mora varovati zaklad vsaj sto let. Kralj se, ko sonce zaide, spremeni nazaj, ko pa sonce vzide, pa v zmaja.

Nekega dne je prijezdil princ in srečal starca. Starec ga je prosil, če mu da kaj hrane. Princ mu je dal nekaj kruha in vode. Starec mu je povedal za čarobni zaboj, v katerem nikoli ne zmanjka zaklada. »A pazljivo,« ga je opozoril starec. Rekel je, da je v gradu zmaj. Dodal je še, naj se ne obira, saj se zmaj zbudi ob vsakem tlesku s prsti. Dodal je tudi, naj potegne tretjo ročico, vzame deveti meč in sedmi ščit. Starec se je še enkrat zahvalil za hrano, nato pa izginil.

Princ je odjezdil do gradu in potegnil tretjo ročico, vzel deveti meč in vzel sedmi ščit. Sonce je že zahajalo in zmaj se je spremenil v kralja, princ se je začudil. Hitro je pograbil zaboj in kralja. Prišla je dobra vila in kralja spremenila nazaj v kralja, kot je bil nekoč, preden ga je začarala zlobna čarovnica. Vzšlo je sonce in kralj se ni spremenil v zmaja.

Kdo ve, mogoče tisti grad še zdaj stoji.

Marko Laptuš, 5. b

DRUŽINA

Za veliko hišo je še ena hiša.
Za še eno hišo je še ena hiša. Manjša.
Za manjšo hišo je še ena hiša. Še manjša.
Za še manjšo hišo je še ena hiša. Najmanjša.
Za najmanjšo hišo je avto.
Za avtom je še en avto.
Za še enim avtom je še en avto. Manjši.
Za manjšim avtom pa je še manjši avto.
In v njem se vozi največje bogastvo.
To je DRUŽINA.

Jaka Leich, 5. b

Staš Rantoša, 5. c, Šopek za 8. marec

Neja Györek, 5. c, Panonska hiša

Zala Sporiš, 5. c, Panonska hiša

SLAŠČIČARNA

V veliki slaščičarni je manjša slaščičarna.
V manjši slaščičarni je še manjša slaščičarna.
V še manjši slaščičarni je najmanjša slaščičarna.
V najmanjši slaščičarni je velik hladilnik.
V velikem hladilniku je manjši hladilnik.
V manjšem hladilniku je najmanjši hladilnik.
V najmanjšem hladilniku je **torta za vse otroke.**

Filip Pirc, 5. c

KOČA

V veliki koči je koča.
V koči je mala kočica.
V manjši kočici je najmanjša kočica.
V najmanjši kočici je kočija,
v kateri se pelješ samo ti.

Val Perko, 5. c

UČILNICA

V največji učilnici je manjša učilnica.
V manjši učilnici je še manjša učilnica.
V še manjši učilnici je najmanjša učilnica.
V najmanjši učilnici je miza.
Na mizi je še manjša miza.
Na tej mizi je domača naloga.

Alina Vauhnik, 5. c

DARILO

V darilu je darilo.
V tem darilu je še manjše darilo.
V manjšem darilu je še eno. NAJMANJŠE.
V najmanjšem darilu je papirček.
V še enem papirčku je mali papirček.
In v tem papirčku je najlepši in najbolj sladek bonbonček na svetu,
samo zate.

Nika Šprem, 5. c

Alina Vauhnik, 5. c, Goba (trganka)

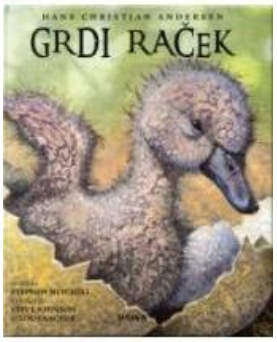

Lep si …

V življenju se ne vdaj,
ne obupaj in predaj.

Sprejmi se, takšen kot si,
s tem zadovoljen moraš biti.

Ko določen bo tvoj čas,
prišel bo lepši tvoj obraz.

Zdaj ponosen in vesel je tvoj,
žalost tvoja pozabljena je takoj.

Z jato letiš in se ne ustaviš.

Proti novemu cilju hitiš,
nesrečno preteklost za sabo pustiš.

Lep si, kakršen si, in tega
ne moremo spremeniti mi.

Ana Rokavec, 6. c

Bil je en raček grd

Bil je en raček grd,
bil je prijazen,
a pravi falot,
ker bil je pač tak,
prijatelja ni imel,
zato ves dan žalosten je čepel.

Ker bil je žalosten,
od doma je šel.
Veliko mescev je pretrpel,
ker v hudi zimi je čepel.

Prišla je lepa in topla pomlad,
tako da raček grd,
več raček ni bil, ampak prelep, beli labod.

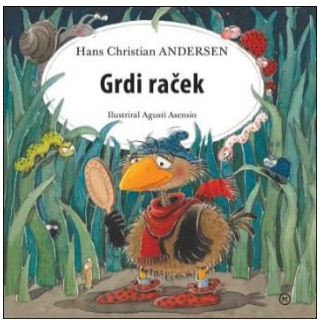

Lina Majcenovič, 6. c

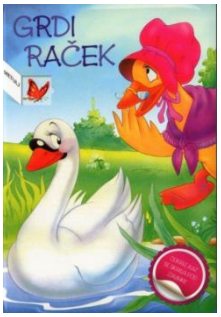

Grd sem, priznam

in upam,
da se bo to
spremenilo čez dan.

Vsi me
zafrkavajo
in ob pamet
spravljajo.

Upam, da
poboljšal se bom
in izgledal
lep kot bonbon.

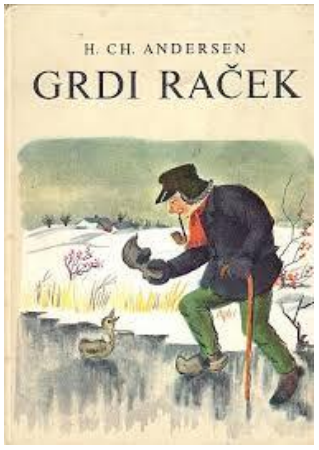

Eno leto
je minilo
in lepši
sem, kar je
zame darilo.

Ne zafrkavajo
me več,
zato počutim
se tudi več.

Zdaj prišel
je tisti čas,
ko dorasel
sem tudi jaz.

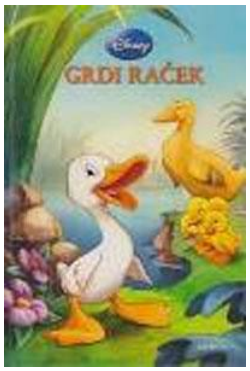

Upam, da se to
ne spremeni,
saj tako
lepše se mi
zdi..

Manuela Marko, 6. c

SKRB ZA KULTURNO DEDIŠČINO JE NALOGA VSEH, TUDI MENE
(spis)

(Dediščina okoli nas: kjer preteklost sreča prihodnost)

Kulturna dediščina zame predstavlja veliko stvar v mojem življenju in je pomembna. Je tradicija, ki se ponavlja iz leta v leto in iz roda v rod. V Sloveniji imamo bogato kulturno dediščino, od tradicionalnih jedi, dogodkov, prireditev, šeg in navad, vse do zbirk predmetov, arheoloških najdb in znamenitih mestnih jeder …

Kulturna dediščina mi je pomembna zaradi tega, ker tudi mene in moje generacije enkrat več ne bo na svetu, saj je vse minljivo in z nami bo odšla tudi naša kulturna dediščina, če je ne bomo širili in ohranjali. To so nauki, naše navade, dejanja, s katerimi bodo generacije za nami lahko to obujale in predajale naše znanje naprej. Tako bodo tudi naslednji rodovi lahko živeli tako kot mi in želim, da bi še boljše izkoristili svoj čas na Zemlji. Današnja mladina namreč zapravlja tri četrtine vsakega dneva za ukvarjanje s telefoni, računalniki in sedenjem pred televizorji. Čeprav sem tudi sama del te mladine, se zavedam, da je treba našo kulturno dediščino širiti, jo nadaljevati, da se bo ohranila. Treba je torej skrbeti zanjo.

Menim, da le manjši del prebivalstva ni zmožen sam nadaljevati v imenu vse države, zato bi mladi danes morali pridobivati več znanja, naukov in vsega iz preteklosti, namesto elektronskih naprav. Več bi se lahko posvečali starejšim ljudem in jim namenili svoj prosti čas, ti pa bi delili z nami izkušnje in znanja, saj so polni modrosti. Bistvo je v tem, da nam preteklost pomaga razumeti, kako so nekoč živeli. Spoznali bi prepričanje oziroma verovanje, ki se je ohranilo vse do danes, že izpred desetletij. O vsem tem ohranjanju kulturne dediščine lahko govorimo, a to je treba tudi uresničiti, naše mišljenje moramo torej udejanjiti, s tem da širimo običaje, znanje, pogled na svet z drugimi in ti še s preostalimi.

Danes se lahko spominjamo, kako so naši predniki pridno obdelovali slovensko zemljo, pridelovali razne pridelke in se s tem preživljali. V današnjem času se le redki ukvarjajo s tem, a bistvo tega, kar želim povedati, je, da dediščina naših prednikov, izkušnje in modrosti, kako bivati v sožitju z naravo, kako umno in varčno gospodariti z naravnimi viri, lahko pomaga trajnostno delovati in živeti, a to v današnjem času pozabljamo. Dokazi, odkritja, sama preteklost je sestavljena iz ustnih, materialnih in pisnih virov. V Sloveniji je tega precej, a se le malo ljudi tega zares zaveda.

V spisu želim predstaviti primer slovenske tradicije z mojim pogledom na kulturno dediščino, saj mislim, da to največ šteje. Iz roda v rod se že iz leta v leto prenaša tradicija kurentovanja, ki je poseben, pomemben del naše kulturne dediščine, saj mislim, da kdor koli bo obiskal našo deželo, bo navdušen ali pa mu bo to vsekakor nekaj novega, nenavadnega, česar še ni videl. Kurentovanje je namreč običaj, za katerega so značilni oziroma bistveni kurenti, to so pustni liki s prav posebno opravo. Prav tako pa tudi posebno nalogo. Kurent je pustna šema, ki se ohranja že desetletja in izhaja s Ptuja, v katerem je v času pustovanja kar veselo, vsako leto je namreč tradicionalni pustni karneval, ki ne bi bil takšen, kot je, če ne bi bilo našega posebnega pustnega lika KURENTA. Ta tradicija se vije iz roda v rod in pomembno je, da jo nadaljujemo iz leta v leto tudi naprej. Kurentovanje mi je všeč in na splošno celotna kulturna dediščina naše dežele, saj je zelo bogata, z veliko šegami, navadami ter običaji in jedmi, ki so preprosto nenavadne in nove tujcem in prav v tem je

čar, da človek vse življenje poskuša in spoznava nove stvari.

Kurent je značilen pustni lik s Ptuja, Dravskega polja in okolice. Na sebi ima ovčji kožuh, okrog pasu pripete oziroma privezane zvonce, na glavi ima masko, okrašeno z barvnimi trakovi in rogovi. Markovski koranti (prihajajo iz Markovc) pa so pokriti s perjem, na nogah imajo značilne rdeče gamaše. Po starem izročilu kurenti s poskakovanjem, hudim truščem odganjajo zimo in zlo, v deželo pa kličejo pomlad in dobro letino. V pustnem času nastopajo na tradicionalnem kurentovanju.

Poznamo dve vrsti kurentov, markovskega in haloškega, te pa po navadi spremlja hudič oziroma vrag, ki je ves črn ali rdeč in nosi kurentom podobno masko s krajšimi rogovi. Naj bi imel na plečih pritrjene vranje perutnice in bil ogrnjen v ribiško mrežo, s katero naj bi lovil duše, ter v roki nosil zanj značilno orodje – vile. Kurenti vedno nastopajo v skupinah in kjer koli so, v hišah ali na cesti, se vedno vrtijo in hkrati poskakujejo, da njihovi zvonci čim glasneje zvonijo. Kurentov "čas" je še danes od svečnice do pepelnice, ko pokopljemo pust. Tako so si že pred leti, na večer svečnice, kurenti opasali svoje zvonce in v roke vzeli ježevke. Celotno kurentovo opravo so si mladi fantje nadeli v soboto/nedeljo pred pustom in hodili od hiše do hiše. Hodili so k znancem, dekletom, ki so jim dajala robčke. Če je gospodar odprl vrata, je za tisto hišo/družino pomenilo, da bo tisto leto dobra letina. Po vasi so hodili z masko na glavi, ki pa so jo sneli izjemoma le v hiši. Vse to je dajalo kurentu skrivnosten pridih, ki se danes, na žalost, vse bolj izgublja. Veljalo je, da je gospodinja zjutraj pred kurenta, ki je prvi prišel k hiši, s podstrešja vrgla lonec, kar naj bi po starem verovanju pomenilo, da je za kurenta največja sramota, če mu kdo sname masko, zato se kurenti branijo z ježevko. Včasih, ko sta se na vasi zbrali dve skupini iz dveh različnih vasi, se je srečanje največkrat spreobrnilo v spopad. Neredko je bil kdo poškodovan, zato so pred 2. svetovno vojno preganjali kurente.

Na svojo deželo, Slovenijo, smo res lahko in moramo biti ponosni, saj nima veliko držav tako bogate in razvite kulturne dediščine kot mi in verjamem, da jo bomo še naprej širili, ohranjali in nadgrajevali, da bodo ljudje za nami lahko živeli kakovostno, prijetno in znanja polno življenje. Tudi sami bodo morali za to nekaj storiti, saj sreča ne pride kar sama od sebe, a veliko bomo k njihovemu kakovostnemu življenju pripomogli mi. Razvoj tehnologije je danes tako hiter, da se sploh ne zavedamo, zato se sprašujem, kaj bo od teh šeg in navad, ki jih imamo, sploh ostalo, kam vodi takšno življenje, morda pretirano odvisno od napredne tehnologije. Že danes se mladina le malokrat zmeni za stare šege, navade, nauke, kaj šele v prihodnosti. Zato bi lahko čas, ki ga sedaj preživljamo z ukvarjanjem z elektronskimi napravami, nadomestili s preživljanjem časa v naravi, s starejšimi, več bi se posvečali zgodovini, starim ljudskim izročilom in naukom, ki bi jih tudi sami uporabili v življenju. Včasih sem si predstavljala in razmišljala, kako bi v prihodnosti izgledalo pustovanje, vsakoletno kurentovanje, ali bi še sploh kaj od tega obstajalo? Ob tem me je malce zmrazilo, zato verjamem in upam, da bo svet v prihodnosti vsaj malo opustil elektronske naprave in začel svoj čas koristiti v dobro vseh nas, pa čeprav se trenutno zdi to nemogoče, ali 1 odstotek proti 100 odstotkom možnosti.

Avtorica: Melanie Štumperger, 8. a
Mentorica: Bojana Pauman

VODA

Ugotovitev:

Voda je za vsa živa bitja/organizme zelo pomembna

O tem smo se pogovarjali z dr. Marjanom Žnidaričem.

1. Zakaj so bili v starih časih vodnjaki zelo pomembni?

Takrat še ni bilo vodovodov in ljudje so se z vodo, ki so jo potrebovali zase in za živino, oskrbovali iz vodnjakov. Tisti, ki so živeli ob rekah ali potokih, pa tudi iz njih. Vodnjak je bil skoraj pri vsaki hiši.

2. Kako ste črpali vodo iz vodnjaka?

Na različne načine. Če studenec ni bil globok, smo na vrv privezali vedro in neposredno zajemali iz studenca. Če pa je studenec bil globok, so nad njim izvedli posebno konstrukcijo. Na vodoravno leseno gred so pritrdili kolo, na gred pa dovolj dolgo vrv ali verigo, na katero smo privezali vedro ali doma narejen lesen čebriček. Ko smo vodo zajeli v vedro z enakomernim vrtenjem kolesa in gredi, okrog katere se je vrv navijala, smo vodo dvignili iz vodnjaka. To je bilo kar težko delo.

3. Kaj si vi mislite o vodi v Miklavžu?

V Miklavžu imamo vodo iz Mariborskega vodovoda, ki je znan po dobri pitni vodi. V naši občini, v gozdu pri Dobrovcah, je eno od črpališč vode Mariborskega vodovoda.

4. Kaj ljudje počnemo z vodo, pa ne bi smeli?

Ljudje smo zelo malomarni v odnosu do vode, še posebej pitne. Na razne načine jo po nepotrebnem onesnažujemo. Zelo potratni pa smo tudi pri njeni uporabi.

5. Kako pa jo onesnažujemo?

Predvsem smo premalo pozorni pri spuščanju različnih odplak v potoke in reke pa tudi v morje. Veliki onesnaževalci vode so tudi različna umetna gnojila in škropiva, ki jih

uporabljajo v poljedelstvu. Zlasti je to škodljivo tam, kjer so velike zaloge podtalne pitne vode. Takšen primer je tudi naše Dravsko polje.

6. Kako bi ljudje lahko pripomogli k čistejši vodi?

Na več načinov. Da ne bi odmetavali v vodo različnih odpadkov in strupenih snovi, s čistilnimi napravami, z bolj varčno rabo vodnih virov.

7. Kdo pa so največji onesnaževalci vode?

Med največje onesnaževalce sodi nedvomno industrija, zlasti tista, ki uporablja različne kemikalije, potem neprimerno urejene kanalizacije in tako dalje.

8. Zakaj je pitna oziroma čista voda tako pomembna?

Preprosto zato, ker so voda, zrak in sonce vir življenja vsem živim bitjem. Onesnažena voda je pogosto vzrok različnim boleznim.

9. Ali so zaloge čiste vode neomejene?

Niso. Teh zalog je vedno manj ravno zaradi nespametnega ravnanja ljudi in preveč, ki jih iz razsipnega ravnanja z zalogami imamo na voljo. Pitna voda postaja z leti polj dragocena. V mnogih predelih sveta je že močno primanjkuje.

10. Za konec pa še vprašanje, ali je v Sloveniji vode dovolj?

Na srečo spada Slovenija med pokrajine, kjer je zaenkrat pitne vode še dovolj. Zato moramo biti še bolj pozorni, da te naravne vire ohranjamo in vzdržujemo. Pitna voda vedno bolj postaja tudi pomembno tržno blago.

DEDEK, NAJLEPŠA HVALA ZA POGOVOR.

Nika Žnidarič, 6. a

Ali veš?

- Če bi iz človeka iztisnili vso vodo, bi tehtal le tretjino svoje teže.
- Voda se nahaja tudi v kosteh in zobeh.
- Tudi našo kožo sestavlja 70 % vode.
- Človek brez vode ne more preživeti dlje kot od 3 do 5 dni, medtem ko lahko brez hrane preživimo tudi do 90 dni, kar dodatno kaže na to, kako pomembna je voda za človeka.

DOSEŽKI IN USPEHI NAŠIH UČENCEV

Bronasto priznanje iz znanja **zgodovine** je prejela ***Nika Krstić iz 8. c***.

Zlato priznanje na tekmovanju v **zgodovinskem kvizu** sta prejela:
Nik Perko, 9. c, *in* ***Erik Čižič, 9. a.***

MLADI ČEBELARJI

V soboto, 5. 5. 2018, smo se mladi čebelarji udeležili 41. državnega tekmovanja mladih čebelarjev v Krškem. Prijavili smo lahko največ tri ekipe po dva člana. Učenci so dosegli sledeči uspeh:

1. Jernej Ploj in Anej Veber, 5. b – srebrno priznanje
2. Stella Trunk in Mateja Petek, 4. b – srebrno priznanje
3. Medina Berbić in Lara Žalek, 4. b – bronasto priznanje

REZULTATI ŠOLSKEGA IN DRŽAVNEGA TEKMOVANJA *ZELENO PERO*

Šolsko tekmovanje je potekalo v sredo, 17. 1. 2018. Tekmovali so učenci od 6. do 9. razreda. Bronasto priznanje so osvojili 4 učenci.

6. razred: **Klara Sprinčnik, Tia Kunstič.**
9. razred: **Lara Čvan, Živa Ornik.**

Državno tekmovanje je potekalo v četrtek, 8. 3. 2018. Srebrno priznanje je osvojilo sedem učencev.

6. razred: **Nika Žnidarič, Ana Smiljan, Vanesa Muršec, Jakob Kršljin Stojić, Kalista Krajnc.**
9. razred: **Rasina Bajsič, Brina Kurnik.**

Čestitke dobitnikom priznanj.
Mentorici: Vesna Ačko in Marija Kolarič

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Na državnem tekmovanju v znanju fizike za Stefanova priznanja je Aljoša Podkrajšek iz 8. b-razreda osvojil srebrno priznanje.

Iskrene čestitke.
Mentorica Lilijana Zdunič

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU NEMŠKEGA JEZIKA, 13. 3. 2018

V torek, 13. 3. 2018, je potekalo na OŠ Janka Padežnika v Mariboru **državno tekmovanje v znanju nemškega jezika** za učence 9. razreda.
Tekmovanja se je udeležila učenka 9. a-razreda Lara Čvan.
Učenka je na šolskem tekmovanju osvojila **bronasto priznanje**, na državnem tekmovanju pa **srebrno priznanje.**
Učenki Lari Čvan čestitam za uspeh na tekmovanju in se zahvaljujem za sodelovanje.

Učiteljica nemškega jezika:
Ines Pečnik

Tekmovanje iz znanja kemije

Bronasto priznanje:

- Nik Perko, 9. c,
- Maša Jeza, 9. b
- Lara Hozjan, 8. c

Saša Kodba, 9. c

Udeležba na državnem tekmovanju iz znanja kemije:

- Maša Jeza, 9. b
- Nik Perko, 9. c

Tekmovanje Za zlato kuhalnico:

- Emanuela Štrucl Rojko, 8. b
- Vanesa Knuplež, 8. b
- Alja Šprah, 8. b

Srečanje mladih raziskovalcev zgornjega Podravja:

- Nik Perko, 9. c, zlato priznanje

Nik Perko se je uvrstil na državno tekmovanje Srečanja mladih raziskovalcev Slovenije.

Vanesa Muršec, 6. a

Tia Kunstič, 6. a

Slovenski ANA natečaj

Prvi teden v maju je na Rogli potekal svetovni kongres ambasadorjev narave in živali *Animal and nature Ambassadors World Congress ANA*. V okviru tega so na likovnem natečaju sodelovali učenci 2. c-razreda s svojimi slikami. Tema natečaja je bila »Pogled skozi oči narave«. Nagrajena so bila tri likovna dela. Priznanje so prejeli: Veronika Meininger, Lan Perko in Alex Krunić. Priznanja sta učencem in mentorjem podelila gospod Ronald Keger, *Secretary of Animal Ambassadors® International* in Linda Tellington-Jones, častna doktorica znanosti na Wisdom University Institute of Interspecies.

Poleg priznanj so otroci prejeli še posebno izkustveno nagrado, in sicer »Doživetje malega varuha narave in živali – mladi Ranger«. Učenci in mentorji smo se skupaj z gospodom Žnidaršičem podali za nekaj ur v naravo, kjer so otroci izvedeli marsikaj novega.

Ostala dela učencev, ki niso bila nagrajena, pa potujejo po vsem svetu, in tako osrečujejo ljudi ter spominjajo odrasle na sporočilo otrok, kako vidijo živali in naravo.

Ta nedeljski dan je bil nekaj posebnega in edinstvenega tako za otroke kot za naju mentorici, saj smo se vsi ponovno zavedali, kako pomembna je narava in da jo moramo ohranjati takšno, kot je.

Nagrajenci (Lan Perko, Alex Krunić in Veronika Meininger) z mentoricama (Janjo Štrucl in Ksenijo Detiček) in častnima gostoma

Janja Štrucl in Ksenija Detiček

GIBANJE + ZDRAVA PREHRANA = ZDRAV ŽIVLJENJSKI SLOG

Naša šola je letos ponovno sodelovala na sejmu Altermed v Celju. Letošnja tema je bila zdravo življenje, ki so ga naši učenci prikazali z zdravo prehrano in gibanjem.

Pripravili smo degustacijsko stojnico, kjer so učenci 1., 2. in 3. razredov skupaj z mentorji pripravljali najrazličnejše zdrave jedi. Pekli/pripravili so bananin kruh, paleo kruh, bučkino rulado, jabolčno pito s kokosovo moko, bananin čips, jabolčne krhlje, kokosove piškote, čičerikin namaz, ovsene piškote … Za vsako jed so mimoidoči imeli na voljo tudi recepte. Poleg jedi pa so učenci pripravili še pretikanke za najmlajše in puzle.

Učenci 9. razredov so na sejmu v demo kuhinji pekli palačinke na drugačen način. Gostom so pripravili bananine palačinke, ovsene palačinke z grškim jogurtom in borovnicami ter ajdove palačinke.

Učenci 2. razreda podaljšanega bivanja so s plesom in gibanjem prikazali zdrav življenjski slog.

Dan je potekal v prijetnem in sproščenem vzdušju. Vsi skupaj smo ponovno uspešno zastopali barve naše šole, saj smo od ocenjevalne komisije prejeli zlato priznanje.

Janja Štrucl

HOW STRONG IS THE BRIDGE?!
Ali je kaj trden most?!

V sklopu 9. mednarodnega tekmovanja študentov tehniških strok v izdelavi najnosilnejšega mostu iz špagetov ***Ali je kaj trden most – AJKTM 2018*** so v petek učenci naše šole sodelovali na tekmovanju ***»AJKTM 2018« za osnovnošolce***, ki je potekalo na Srednji gradbeni šoli in Gimnaziji Maribor.

Tekmovalci zasnujejo, projektirajo in zgradijo most po pravilih, ki jih poda organizator tekmovanja. Kot gradbeni material se uporabljajo špageti, ki se lepijo s plastičnim lepilom.

Tekmovanje ima zaradi svoje specifičnosti in enostavnosti veliko dodano vrednost. Pri učencih spodbuja kreativnost, natančnost in delo v skupinah. Osnovnošolci dobijo vpogled v akademsko in študentsko sfero ter priložnost izmenjave idej in mnenj s starejšimi kolegi.

Cilji letošnjega tekmovanja so bili zasnovati in izdelati most iz špagetov **razpona 35 cm**, **širine 10 cm**, **vpet v dve leseni prečki premera 12 mm** in **največje skupne mase 0,5 kg.**

Našo šolo so zastopali učenci 9. razreda**, Maša Jeza, Saša Kodba in Erik Čižič.** Z natančnim in predanim delom ter odličnim medsebojnim sodelovanjem so izdelali most, ki je prenesel obremenitev **103,43 kg**, kar je **210-kratnik** mase mostu, in tako so dosegli odlično **2. mesto**.

Mentorica: Helena Jus Silič

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju matematike 2017/18

POROČILO S **ŠOLSKEGA** TEKMOVANJA

Šolsko tekmovanje je bilo v četrtek, 15. 3. 2018.

Razred	Število tekmovalcev	Bronasta priznanja
1.	51	24
2.	36	17
3.	28	9
4.	23	7
5.	20	6
6.	24	8
7.	17	5
8.	20	6
9.	18	6
Skupaj	237	88

DOBITNIKI **BRONASTIH** PRIZNANJ

1. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Ruben Delakorda	1.b	Sonja Feguš
Matic Hmelak	1.d	Darja Majhenič
Lora Karakaš Korošec	1.a	Alenka Primec
Vito Kline	1.b	Sonja Feguš
Mark Kondić	1.d	Darja Majhenič
Maks Leskovar	1.d	Darja Majhenič
Alisa Nežmah	1.d	Darja Majhenič
Pia Rojko	1.a	Alenka Primec
Anej Rokavec Roj	1.c	Ana Otič
Nina Čuček	1.c	Ana Otič
Jure Furjan	1.d	Darja Majhenič
Niko Gorjup	1.c	Ana Otič
Ema Halkić	1.c	Ana Otič
Rok Ivančić	1.c	Ana Otič
Taj Jurić	1.d	Darja Majhenič

2. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Gaja Sajko	2.a	Jerneja Malec
Sara Ledinek	2.a	Jerneja Malec
Tara Pintarič	2.a	Jerneja Malec
Miha Silič	2.a	Jerneja Malec
Nuša Herceg	2.c	Ksenija Detiček
Nik Ivanišević	2.c	Ksenija Detiček
Gašper Pleteršek Črnko	2.a	Jerneja Malec
Vedad Suljić	2.c	Ksenija Detiček
Paulina Vezjak	2.b	Simona Žitnik
Ajda Camplin	2.a	Jerneja Malec
Jaka Čeh	2.b	Simona Žitnik
Mai Györek	2.b	Simona Žitnik
Naja Koren	2.c	Ksenija Detiček
Tim Lorber	2.b	Simona Žitnik
Eva Munda	2.c	Ksenija Detiček
Lan Perko	2.c	Ksenija Detiček
Žan Zorko	2.a	Jerneja Malec

Tekmovalec	Razred	Mentor
Lucija Kodrič	1.d	Darja Majhenič
Maj Kolar	1.b	Sonja Feguš
Rok Kopič	1.c	Ana Otič
Matej Gal Kresnik	1.b	Sonja Feguš
Taja Pekič	1.d	Darja Majhenič
Tit Planinšek	1.a	Alenka Primec
Luka Repič	1.a	Alenka Primec
Mai Vugrinčič	1.d	Darja Majhenič
Zoja Žvajkar	1.a	Alenka Primec

3. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Vid Sgerm	3.b	Edita Grašič
Lana Breznik	3.b	Edita Grašič
Leon Breznik	3.a	Leja Miljančić
Aljaž Hmelak	3.c	Simona Kocbek
Jakob Ploj	3.b	Edita Grašič
Aleks Marko	3.c	Simona Kocbek
Teo Pušnik	3.c	Simona Kocbek
Žiga Silič	3.a	Leja Miljančić
Tia Postružnik	3.b	Edita Grašič

5. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Filip Pirc	5.c	Lidija Vinter
Ožbolt Peterin	5.c	Lidija Vinter
Manca Umek	5.b	Blanka Širovnik
David Milojević	5.c	Lidija Vinter
Zala Silič	5.a	Irena Kos
Anej Veber	5.b	Blanka Širovnik

7. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Tina Skledar	7.a	Lilijana Zdunič
Matic Pogorelec	7.a	Lilijana Zdunič
Andy Premzl	7.a	Lilijana Zdunič
Tinkara Kodrič	7.b	Nevenka Gselman
Nina Gvardjančič	7.c	Lilijana Zdunič

4. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Jakob Gvardjančič	4.c	Nataša Bukovšek Kosi
Tilen Zemljič	4.b	Tatjana Lasbaher
Jan Pekič	4.c	Nataša Bukovšek Kosi
Aljaž Šavora	4.a	Darja Nerat
Filip Vidonja	4.b	Tatjana Lasbaher
Luka Podgorelec	4.b	Tatjana Lasbaher
Neža Gračner	4.a	Darja Nerat

6. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Isabela Tertinek	6.c	Nevenka Gselman
Filip Gračner	6.b	Nevenka Gselman
Veronika Čander	6.c	Nevenka Gselman
Gašper Varžič	6.a	Helena Jus Silič
Nik Ivančić	6.b	Nevenka Gselman
Anej Breznik	6.c	Nevenka Gselman
Jakob Kršljin Stojić	6.b	Nevenka Gselman
Luka Bučar	6.a	Helena Jus Silič

8. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Aljoša Podkrajšek	8.b	Marjan Veček
Anej Bregant	8.a	Marjan Veček
Nik Vauhnik	8.b	Helena Jus Silič
Nika Krstić	8.c	Nevenka Gselman
Tadej Plošinjak	8.a	Helena Jus Silič
Lara Hozjan	8.c	Nevenka Gselman

9. RAZRED

Tekmovalec	Razred	Mentor
Saša Kodba	9.c	Lilijana Zdunič
Rok Rozman Marinčič	9.b	Helena Jus Silič
Nik Čoh	9.b	Lilijana Zdunič
Jakob Berglez	9.a	Lilijana Zdunič
Timotej Zavec	9.c	Lilijana Zdunič
Stella Brvar	9.a	Lilijana Zdunič

Nina Gangl, 9. c

POROČILO Z DRŽAVNEGA TEKMOVANJA IZ ZNANJA MATEMATIKE

Državno tekmovanje je potekalo 21. 4. 2018 na OŠ FRANCETA PREŠERNA MARIBOR.

Iz naše šole se je na državno tekmovanje uvrstilo 5 učencev.
Dosegli so eno zlato in tri srebrna priznanja.

DOBITNIKI **SREBRNIH** PRIZNANJ

Tekmovalec	Razred	Mentor
Filip Pirc	5.c	Lidija Vinter
Tina Skledar	7.a	Lilijana Zdunič
Aljoša Podkrajšek	8.b	Marjan Veček

DOBITNIK **ZLATEGA** PRIZNANJA

Tekmovalec	Razred	Mentor
Matic Pogorelec	7.a	Lilijana Zdunič

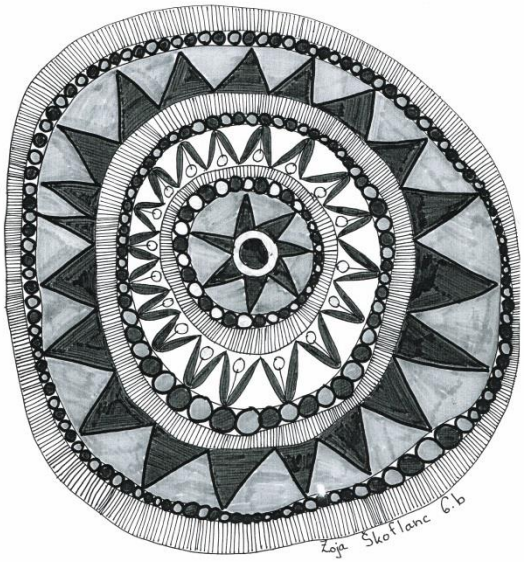

Zoja Škoflanc, 6. b

Vsem tekmovalcem se zahvaljujemo za sodelovanje na tekmovanju, dobitnikom priznanj pa čestitamo za dosežek.

Tekmovalna komisija

ODBOJKA – STAREJŠE DEKLICE

Predtekmovanje za območnega prvaka obmariborskih šol

V sredo, 6. 12. 2017, smo se z učenkami pomerile na predtekmovanju za območnega prvaka v odbojki za starejše deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: **Živa Ornik, Brina Kurnik, Nika Karanovič, Eva Imenšek, Aneja Martan, Stela Simanić, Nika Pleteršek, Nuša Krajnc in Lina Dragšič.**

Rezultati:
OŠ Miklavž : OŠ Fram = **0 : 2** (21 : 25, 11 : 25)
OŠ Fram : OŠ Rače = **1 : 2**
OŠ Miklavž : OŠ Rače = **2 : 1** (25 : 19, 15 : 25, 15 : 9)

Končni vrstni red:
1. in 2. mesto – OŠ Fram in OŠ Rače
3. mesto – OŠ Miklavž

Učenke so dosegle 3. mesto in izpadle iz nadaljnjega tekmovanja.

Čestitke vsem dekletom za borbeno igro!!

MALA ODBOJKA – MLAJŠE DEKLICE

Predtekmovanje za območnega prvaka obmariborskih šol

V ponedeljek, 9. 4. 2018, smo se z učenkami pomerile na predtekmovanju za območnega prvaka v mali odbojki za deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: Zara Muršec Užmah, Gaja Kirbiš, Daša Kirbiš (6. razred), Lina Dragšič, Liana Reyes, Julija Sagadin, Melisa Berbić, Michel Flinčec, Nina Gvardjančič, Enea Grbec, Urška Trafela in Živa Pivec (7. razred).

Rezultati:
OŠ Mikavž : OŠ Fram = **0 : 2** (5 : 25; 14 : 25)
OŠ Miklavž : OŠ R. Maistra = **2 : 1** (25 : 19; 4 : 25; 25 : 17)
OŠ Miklavž : OŠ Hoče = **0 : 2** (5 : 25; 3 : 25)

Končni vrstni red:
1. mesto – OŠ Hoče
2. mesto – OŠ Fram
3. mesto – OŠ Miklavž
4. mesto – OŠ R. Maistra

Naše učenke so dosegle 3. mesto in izpadle iz nadaljnjega tekmovanja. Čestitke vsem za borbenost in dobre poteze!

NOGOMET - OBČINSKO PRVENSTVO OB MB ŠOL za st. dečke (2003 in ml)

Igrano v sredo, 13. 12. 2017, v Draš centru, Maribor. Rezultati:

OŠ MIKLAVŽ	: OŠ KORENA	2 : 0	Vrstni red:	1. OŠ Miklavž
OŠ MIKLAVŽ	: OŠ HOČE	1 : 1		2. OŠ Hoče
OŠ KORENA	: OŠ HOČE	0 : 1		3. OŠ Korena

NOGOMET - OBČINSKI FINALNI TURNIR OB MB ŠOL za st. dečke (2003 in ml)

Igrano v torek, 19. 12. 2017, v Draš centru, Maribor. Rezultati:

	OŠ SELNICA	OŠ HOČE	2 : 1
	OŠ STARŠE	OŠ SLADKI VRH	4 : 2
	OŠ MIKLAVŽ	OŠ ŠENTILJ	1 : 0
	OŠ RAČE	OŠ FRAM	0 : 3
Polfinale	OŠ SELNICA	OŠ STARŠE	1 : 5
Polfinale	OŠ MIKLAVŽ	OŠ FRAM	2 : 0
za 3. Mesto	OŠ SELNICA	OŠ FRAM	7 : 1
FINALE	OŠ MIKLAVŽ	OŠ STARŠE	0 : 1

Končni vrstni red: 1. OŠ STARŠE 2. OŠ MIKLAVŽ 3. OŠ SELNICA 4. OŠ FRAM

NOGOMET - PODROČNO PRVENSTVO za st. dečke (2003 in ml)

Igrano v četrtek, 21. 12. 2017, v Draš centru, Maribor. Rezultati:

Polfinale	OŠ J. Padežnika	OŠ Miklavž	1 : 0
Polfinale	OŠ Starše	OŠ Tabor I	3 : 0
za 3. Mesto	OŠ Miklavž	OŠ Tabor I	1 : 2
FINALE	OŠ Starše	OŠ J. Padežnika	2 : 1

Končni vrstni red: 1. OŠ STARŠE 2. OŠ PADEŽNIKA 3. OŠ TABOR I 4. OŠ MIKLAVŽ

Na državno prvenstvo so se uvrstile tri prvouvrščene šole.

Šolska ekipa: BERGLEZ Jakob, FRAS Niko, DRUŽOVEC Rene, ĐURAN Nejc, SITER Nace, HEDL Nejc, FRANCI Nik, FRANCI Jure, ČEH Kristjan, VARŽIČ Gašper. Vodja ekipe: KALEZIČ Miro.

KOŠARKA - OBČINSKI FINALNI TURNIR OB MB šol za st. dečke (2003 in ml)

Igrano v četrtek, 16. 11. 2017, v dvorani OŠ Miklavž. Rezultati:

	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	47 : 27	Vrstni red: 1. OŠ Lovrenc
	OŠ Lovrenc	OŠ Duplek	52 : 21	2. OŠ Miklavž
za 3. mesto	OŠ Šentilj	OŠ Duplek	38 : 24	3. OŠ Šentilj
FINALE	OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	34 : 41	4. OŠ Duplek

KOŠARKA - PODROČNO PRVENSTVO za st. dečke (2003 in ml)

Igrano v četrtek, 23. 11. 2017, v dvorani OŠ Miklavž. Rezultati:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Tabor I	27 : 41	Vrstni red: 1. OŠ Tabor I
Polfinale	OŠ Lovrenc	OŠ B. Ilicha	39 : 42	2. OŠ B. Ilicha
za 3. mesto	OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	41 : 23	3. OŠ Miklavž
FINALE	OŠ Tabor I	OŠ B. Ilicha	52 : 34	4. OŠ Lovrenc

Na državno prvenstvo sta se uvrstili dve prvouvrščeni šoli.

Šolska ekipa: TERZER Matic, BRUNEC Miha, BRUNEC Tilen, MARTAN Alen, KAUČIČ Žan, URBAS Nik, ROMIH Staš, IVANČIĆ Nik, KURNIK Nejc, CELCER Žan, MEŠKO Blaž, DROŽĐEK Lan, KARIĆ Enis.

Trener ekipe: KALEZIČ Miro.

KOŠARKA - OBČINSKI FINALNI TURNIR OB MB šol za ml. dečke (2005 in ml)

Igrano v sredo, 7. 3. 2018, v dvorani OŠ Miklavž. Rezultati:

OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	34 : 36	Vrstni red: 1. OŠ Šentilj
OŠ Šentilj	OŠ Lovrenc	45 : 22	2. OŠ Miklavž
OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	42 : 16	3. OŠ Lovrenc

KOŠARKA - PODROČNO PRVENSTVO za ml. dečke (2005 in ml)

Igrano v petek, 9. 3. 2018, v telovadnici OŠ Šentilj. Rezultati:

polfinale	OŠ Šentilj	OŠ I. Pliberška	42 : 23	Vrstni red: 1. OŠ Šentilj
polfinale	OŠ Miklavž	OŠ I. Štuklja	37 : 29	2. OŠ Miklavž
za 3. mesto	OŠ I. Štuklja	OŠ I. Pliberška	35 : 38	3. OŠ Pliberška
FINALE	OŠ Šentilj	OŠ Miklavž	49 : 30	4. OŠ L. Štuklja

Na državno prvenstvo sta se uvrstili dve prvouvrščeni šoli.

KOŠARKA - 1/4 FINALNI TURNIR DRŽAVNEGA PR. za ml. dečke (2005 in ml)

Igrano v ponedeljek, 26. 3. 2018, v dvorani OŠ I Murska Sobota. Rezultati:

OŠ I M. Sobota	OŠ Miklavž	38 : 36* pp	Vrstni red: 1. OŠ I MS
OŠ Miklavž	OŠ O. Meglič, Ptuj	35 : 14	2. OŠ Miklavž
OŠ I M. Sobota	OŠ O. Meglič, Ptuj	24 : 17	3. OŠ OM, Ptuj

KOŠARKA - 1/2 FINALNI TURNIR DRŽAVNEGA PR. za ml. dečke (2005 in ml)

Igrano v četrtek, 12. 4. 2018, v dvorani OŠ Miklavž. Rezultati:

OŠ Miklavž	2. OŠ Sl. Bistrica	45:44	Vrstni red: 1. OŠ Miklavž
2. OŠ Sl. Bistrica	OŠ B. Arniča, Luče	36:17	2. 2. OŠ s. Bistrica
OŠ Miklavž	OŠ B. Arniča, Luče	46:34	3. OŠ BA, Luče

Šolska ekipa: CELCER Žan, MEŠKO Blaž, IVANČIČ Nik, LAMPRET Luka, MARTAN Rene, BREZNIK Anej DROŽĐEK Lan, ČIŽIČ Maj, VEGAN Tinej, BANDUR Rikardo, KRASNIQI Sadik, PREŠEREN Anej, KALŠEK Leon, GVARDJANČIČ Jakob.

Trener: KALEZIČ Miro, pomočnik trenerja: TERZER Matic.

OBISK POP TV, KANAL-a A, PLANET TV, RADIA ANTENA ter RADIA 1, april 2018

Učenci izbirnih predmetov **vzgoja za medije -** televizija in radio smo se v mesecu aprilu odpravili na ekskurzijo v Ljubljano. Najprej smo si ogledali televizijsko hišo POP TV. Sprejela nas je gospa Elizabeta Šebela in nam razkazala prostore televizije.

V STUDIU ODDAJE 24 UR

Gospa Šebela nam je predstavila delo na televiziji, delavnik novinarjev in voditeljev oddaje 24 UR. V studiu smo lahko videli scene za različne oddaje, ki jih na televiziji pripravljajo. Povedala nam je tudi, da je ta »rumenko« (na spodnji desni sliki) snemalcem v pomoč pri nastavitvi kadra za voditelje oddaje 24 UR.

SCENA ODDAJE PREVERJENO

»TROTL« BOBEN V POMOČ PRI BRANJU

Sprehodili smo se tudi do studia KANAL-a A:

Pot nas je vodila naprej do RADIA 1. Na radiu so nas lepo sprejeli in z nami posneli kratke intervjuje. Prisostvovali smo oddaji v živo, ki jo je vodil Matjaž Lovše.

MODERATOR MATJAŽ LOVŠE Z UČENCI

V STUDIO RADIA 1

Radio ANTENA se nahaja zraven, v istem prostoru, zato smo lahko pokukali tudi tja.

Na sliki z učenci je tudi znan mladinski pisatelj, radijec in ultramaratonec. Nekoč tudi gost na naši šoli - **Žiga X. Gombač**. Ga najdete na sliki?

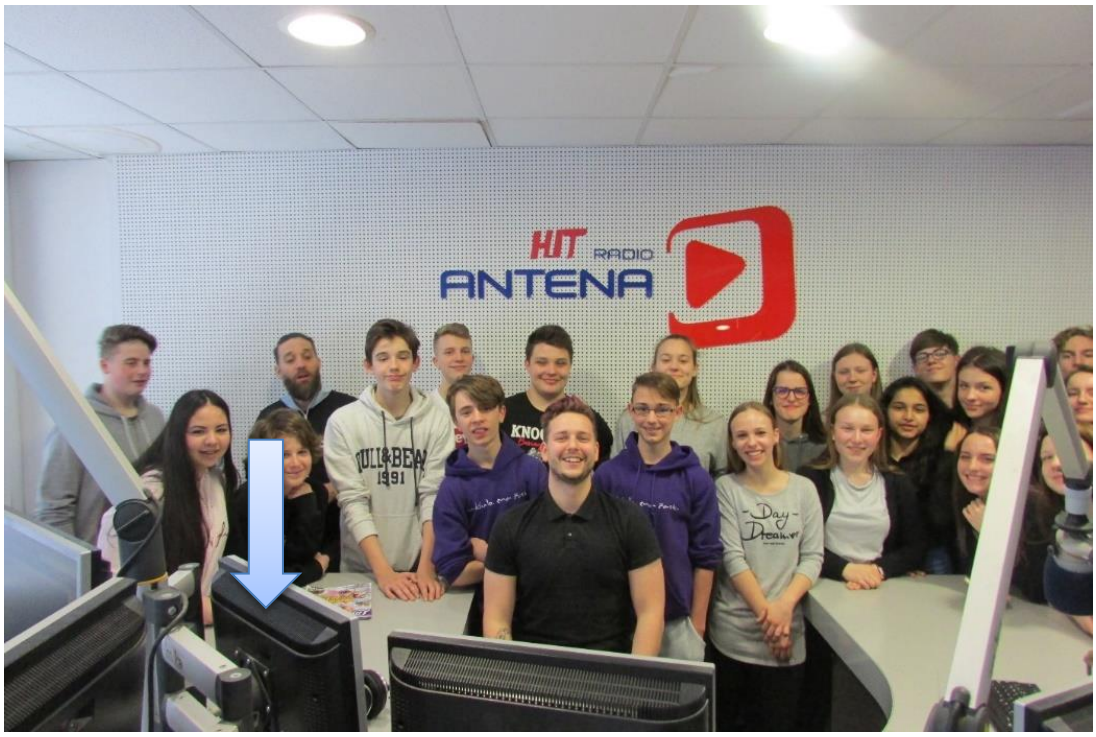

Glej, glej, kdo je tu na radiu, Uroš Bitenc – tekmovalec oddaje Zvezde plešejo …

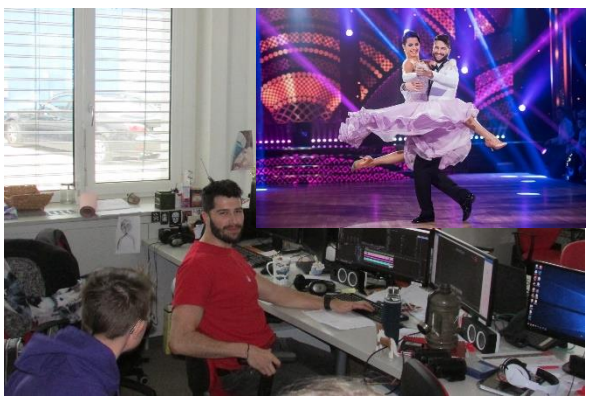

Uroš Bitenc na svojem delovnem mestu, na radiu Antena.

Ogled smo zaključili z obiskom PLANET TV. Sprehodili smo se po prostorih televizije, na hodnikih smo srečali zanimive ljudi, povezane s to televizijsko hišo. Po prostorih nas je vodil Daniel Fazlić.

DANIEL FAZLIĆ

Dnevno-informativna oddaja Danes je imela tokrat obiskovalce:

Učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije – televizija in radio

Učenci izbirnih predmetov z učiteljico Ines Pečnik

PROJEKT **EU4Me**

Glavni cilj *EU4Me*-projekta je poučevati, učiti se in razpravljati o trenutno ključnih tematikah v okviru Evropske unije: večkulturnosti, večjezičnosti, manjšinah in migracijah med učenkami in učenci osnovnih šol ter učitelji v sodelovanju s strokovnjaki s področja političnih znanosti, evropskih študij, edukacijskih študij, obramboslovja, komunikologije, prava, jezikoslovja in sociologije. Namen je razumeti in spoštovati večjezičnost in večkulturnost kot značilnosti Evropske unije, razpravljati in razumeti migracije kot enega od ključnih dejavnikov, ki sooblikujejo današnji svet, ter poudariti pomen družbene vključenosti manjšin in njihovih pravic.

V mesecu maju se je dvoletno sistematično projektno delo zaključilo z zaključno prireditvijo v Trstu. Prireditve so se udeležili trije učenci naše šole: Tina Skledar, Matic Podgorelec in Andy Premzl, z mentorico učiteljico Janjo Draškovič. Učenci so sodelovali v projektu, in sicer so pisali spise o EU-tematiki.

Andy, Matic in Tina v Trstu.

Projekt je doživel svoj zaključek tudi na šoli, in sicer v mesecu marcu, ko so učenci 7. razredov na interdisciplinarnem dnevu razmišljali o EU-temah. Tako so pri geografiji spoznavali geografske značilnosti EU-držav:

Pri tehniki in tehnologiji so nastajale države EU na prav poseben način:

Pri pouku DKE so s kvizom spoznali EU in njene članice:

Pri slovenskem jeziku so izdelali slovarje:

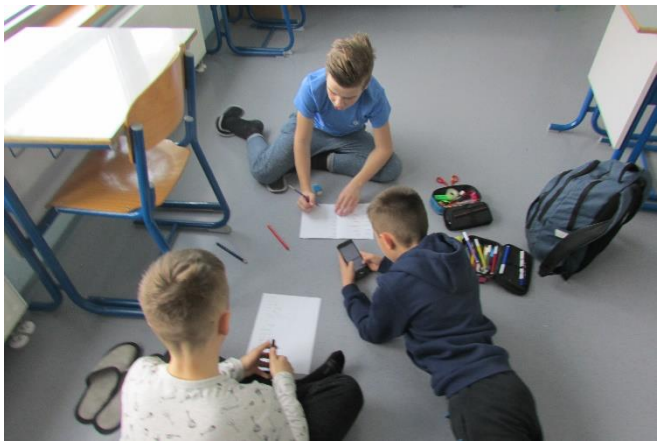

Pri zgodovini so učenci razmišljali o preteklosti:

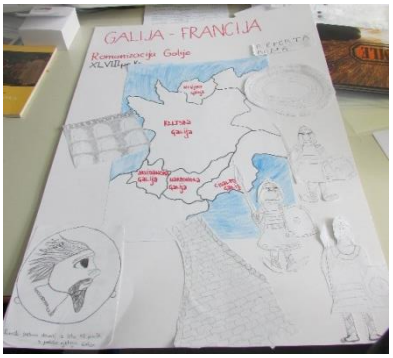

Ob koncu dneva je sledila še razstava vseh delavnic tega dne:

MASKOTI

Projekt se v tem šolskem letu zaključuje. Morda bomo v naslednjem šolskem letu ponovno lahko pisali in poročali o EU-vsebinah in tematiki.

Koordinatorica projekta: Ines Pečnik

Vita Kamnik, 6. b

Valentina Tašner Džaić, 6. a

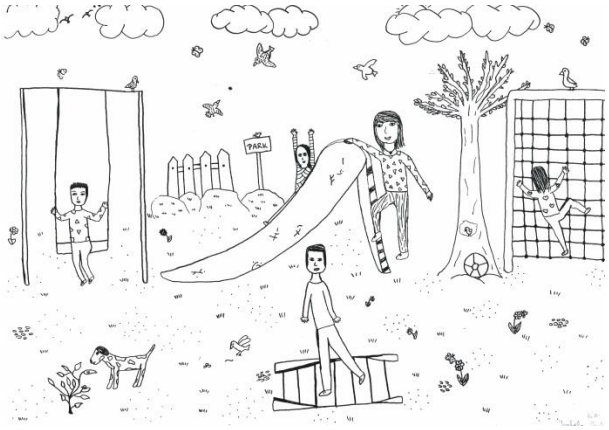

Isabela Tertinek, 6. c

Gašper Varžič, 6. a

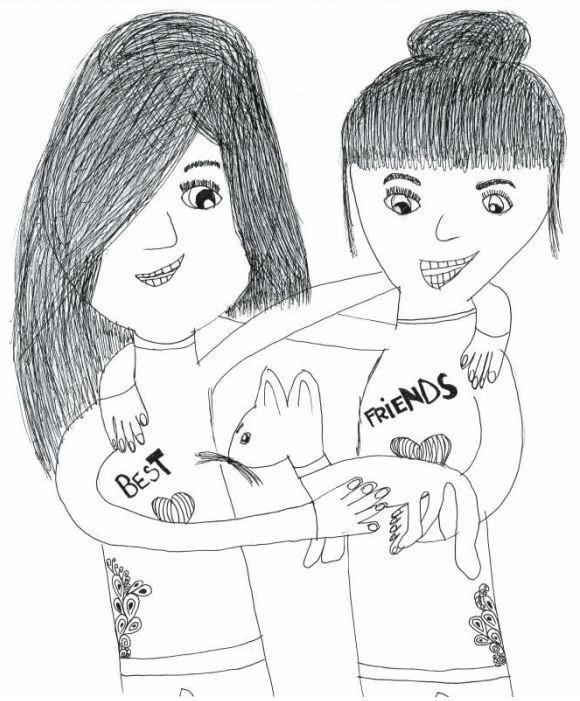

Urška Trafela, 7. c

Tamara Jelen, 7. a

Nina Gvardjančič, 7. c

Nejc Hedl, 9. b

Vanesa Muršec, 6. a

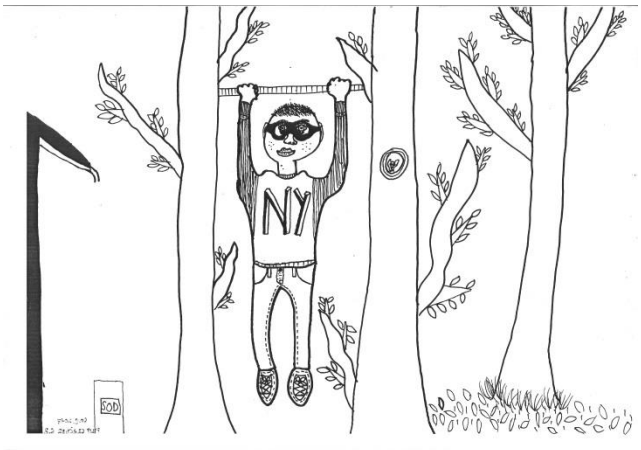

Filip Gračner, 6. B

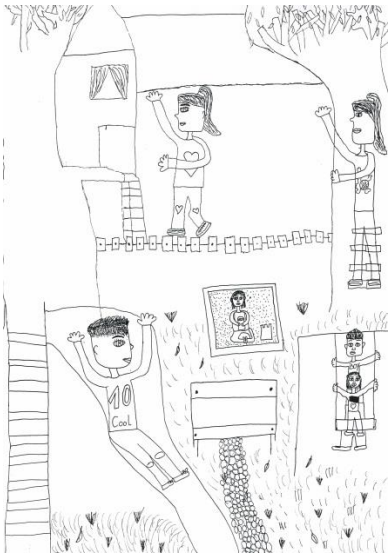

Daša Kirbiš, 6. c

Brina Kurnik, 9. a

Sergea Peršuh, 7. c

Sergea Peršuh, 7. c

Nika Krstić, 8. c

Maša Jeza, 9. b

Lara Hozjan, 8. c

Lan Droždek, 7. c

Nina Gvardjančič, 7. c

Barbara Gutman, 9. a

Gaja Siničič Rodeš, 7. c

UGANKE

V REDOVALNICI MORAJO BITI OCENE PRAV RAZVRŠČENE. (Filip Pirc, 5. c)

GORKA RADA GLEDA KITE UBIJALCE. (Filip Pirc, 5. c)

OKLI RADI IGRAJO NA GLASBILA. (Filip Pirc, 5. c)

DELFIN S KANČKOM SKANDINAVIJE. (Ožbolt Peterin, 5. c)

RAČUNALNIK BREZ MONITORJA? ROB, OTO IN ANA SO OBNEMELI.
(Ožbolt Peterin, 5. c)

TA RISANKA IMA MAČKO. (David Milojević, 5. c)

Žiga Silič, 3. a, Divji zahod

RAZGIBAJMO MOŽGANE!

1. KATERA FIGURA NADOMESTI **?** ?

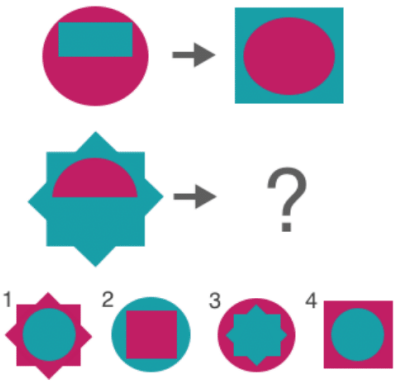

2. KOLIKO KVADRATOV JE NA SLIKI?

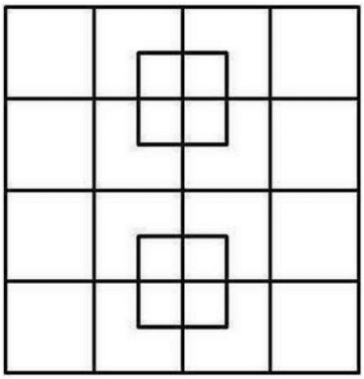

3. SKUPINO ZELENIH KROGOV Z ENO RAVNO ČRTO RAZDELI NA DVA ENAKOVREDNA DELA.

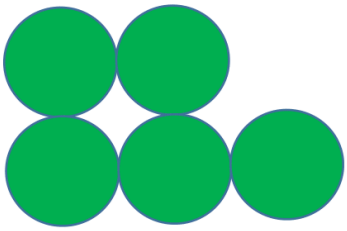

4. ČE SE SPREMENI V ,

V KAJ SE SPREMENI ?

a) 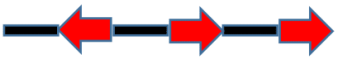

b) 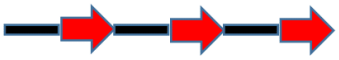

c)

d) 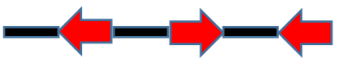

Pripravila Helena Jus Silič

OPB1b pri učiteljici Saši

Melanie Štumperger, 8. a

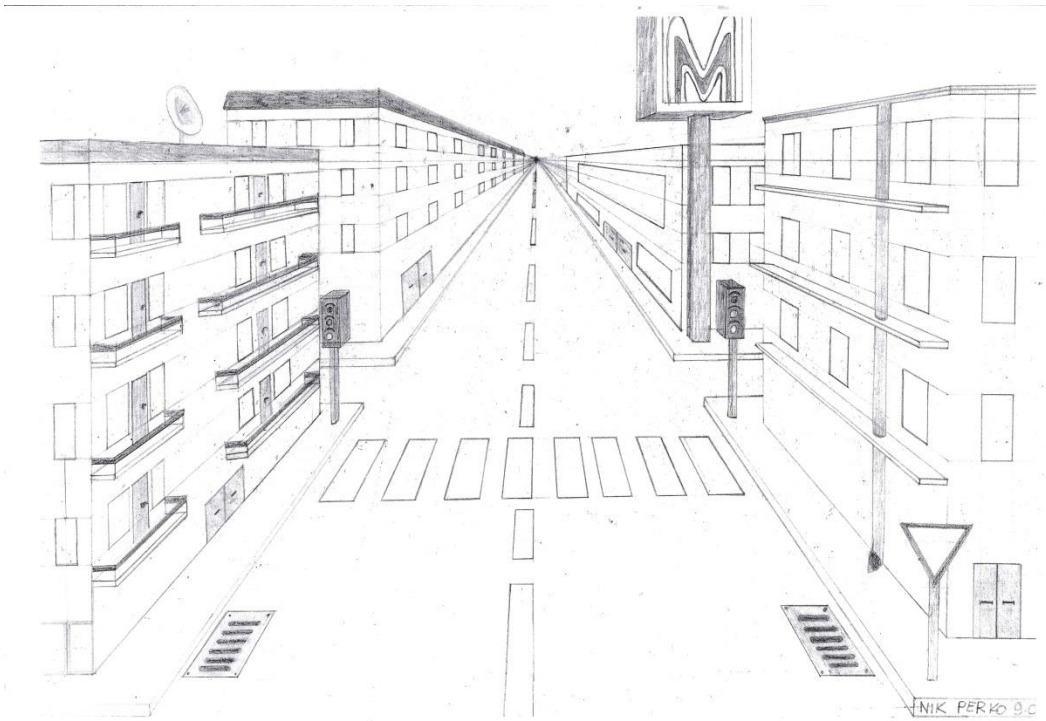

Nik Perko, 9. c

Sreča je srečati

prave ljudi,

ki v tebi pustijo

dobre sledi.

Tone Pavček